

Lege nr. 278 din 24/10/2013

Publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 671 din 01/11/2013

Intrare în vigoare: 04/11/2013

Legea nr. 278/2013 privind emisiile industriale
Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale și domeniul de aplicare

SECȚIUNEA 1

Scop și definiții

Art. 1. - Prezenta lege are ca scop prevenirea și controlul integrat al poluării rezultate din activitățile industriale, stabilind condițiile pentru prevenirea sau, în cazul în care nu este posibil, pentru reducerea emisiilor în aer, apă și sol, precum și pentru prevenirea generării deșeurilor, astfel încât să se atingă un nivel ridicat de protecție a mediului, considerat în întregul său.

Art. 2. - Prezenta lege nu se aplică activităților de cercetare și dezvoltare sau testării de noi produse și procese.

Art. 3. - Pentru aplicarea prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) substanță - orice element chimic și compuși acestuia, cu excepția următoarelor:

a₁) substanțe radioactive - orice substanță care conține unul sau mai mulți radionuclizi cu un nivel de concentrație sau activitate care nu poate fi neglijată din punctul de vedere al radioprotecției;

a₂) microorganisme modificate genetic, astfel cum sunt definite la art. 2 pct. 17 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2007 privind utilizarea în condiții de izolare a microorganismelor modificate genetic, aprobată cu modificări prin Legea nr. 3/2008;

a₃) organisme modificate genetic, astfel cum sunt definite la art. 2 alin. (1) pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2007 privind introducerea deliberată în mediu a organismelor modificate genetic, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 247/2009;

b) poluare - introducerea directă sau indirectă, ca rezultat al activității umane, de substanțe, vibrații, căldură sau zgomot în aer, apă ori sol, susceptibile să aducă prejudicii sănătății umane sau calității mediului, să determine deteriorarea bunurilor materiale sau să afecteze ori să împiedice utilizarea în scop recreativ a mediului și/sau alte utilizări legitime ale acestuia;

c) instalație - o unitate tehnică staționară, în care se desfășoară una sau mai multe activități prevăzute în anexa nr. 1 sau în anexa nr. 7 partea 1, precum și orice alte activități direct asociate desfășurate pe același amplasament, care au o conexiune tehnică cu activitățile prevăzute în anexele respective și care pot genera emisii și poluare;

d) emisie - evacuarea directă sau indirectă de substanțe, vibrații, căldură sau zgomot în aer, apă ori sol, provenite de la surse punctiforme sau difuze ale instalației;

e) valori-limită de emisie (VLE) - masa, exprimată prin anumiți parametri specifici, concentrația și/sau nivelul unei emisii care nu trebuie depășite în cursul unei sau mai multor perioade de timp;

f) standardul de calitate a mediului - totalitatea cerințelor care trebuie respectate la un moment dat de către mediu ca un întreg sau de către o componentă a acestuia, în condițiile stabilite de legislația Uniunii Europene;

g) autorizație - actul administrativ emis de autoritățile competente de mediu, care permite unei instalații, unei instalații de ardere, unei instalații de incinerare a deșeurilor sau unei instalații de coincinerare a deșeurilor să funcționeze în totalitate sau în parte, în condiții care să garanteze că instalația respectă prevederile prezentei legi, respectiv:

g₁) autorizația integrată de mediu pentru activitățile prevăzute în anexa nr. 1;

g₂) autorizația de mediu pentru activitățile prevăzute în anexele nr. 6-8;

h) reguli general obligatorii - valori-limită de emisie sau alte condiții, cel puțin la nivel de sector, adoptate pentru a fi utilizate în mod direct la stabilirea condițiilor de autorizare;

i) modificare substanțială - o modificare a caracteristicilor sau a funcționării ori o extindere a unei instalații sau a unei instalații de ardere, a unei instalații de incinerare a deșeurilor sau a unei instalații de coincinerare a deșeurilor, care poate avea efecte negative semnificative asupra sănătății umane sau asupra mediului;

j) cele mai bune tehnici disponibile, denumite în continuare BAT - stadiul de dezvoltare cel mai eficient și avansat înregistrat în dezvoltarea unei activități și a modurilor de exploatare, care demonstrează posibilitatea practică a tehnicilor specifice de a constitui referința pentru stabilirea valorilor-limită de emisie și a altor condiții de autorizare, în scopul prevenirii poluării, iar, în cazul în care nu este posibil, pentru a reduce, în ansamblu, emisiile și impactul asupra mediului în întregul său;

j₁) tehnicile - se referă la tehnologia utilizată și la modul în care instalația este proiectată, construită, întreținută, exploatată, precum și la scoaterea din funcțiune a acesteia și, după caz, remediarea amplasamentului;

j₂) tehnici disponibile - acele tehnici care au înregistrat un stadiu de dezvoltare ce permite aplicarea lor în sectorul industrial respectiv, în condiții economice și tehnice viabile, luându-se în considerare costurile și beneficiile, indiferent dacă aceste tehnici sunt sau nu realizate ori utilizate la nivel național, cu condiția ca acestea să fie accesibile operatorului în condiții acceptabile;

j₃) cele mai bune tehnici - cele mai eficiente tehnici pentru atingerea în ansamblu a unui nivel ridicat de protecție a mediului în întregul său;

k) document de referință BAT, denumit în continuare BREF - un document rezultat în urma schimbului de informații organizat de Comisia Europeană, elaborat pentru anumite activități, care descrie, în special, tehnicile aplicate, nivelurile actuale ale emisiilor și consumului, tehnicile luate în considerare pentru determinarea celor mai bune tehnici disponibile, precum și concluziile BAT și orice tehnici emergente, acordând o atenție specială criteriilor prevăzute în anexa nr. 3;

l) concluzii BAT - un document care conține părți ale unui document de referință BAT, prin care se stabilesc concluziile privind cele mai bune tehnici disponibile, descrierea acestora, informații pentru evaluarea aplicabilității lor, nivelurile de emisii asociate celor mai bune tehnici disponibile, monitorizarea asociată, nivelurile de consum asociate și, după caz, măsurile relevante de remediere a amplasamentului;

m) niveluri de emisii asociate celor mai bune tehnici disponibile, denumite în continuare BATAELs - nivelurile de emisii obținute în condiții normale de funcționare cu ajutorul uneia dintre cele mai bune tehnici disponibile sau al unei asocieri de astfel de tehnici, astfel cum sunt descrise în concluziile BAT, și exprimate ca o medie pentru o anumită perioadă de timp, în condiții de referință prestabilite;

n) tehnică emergentă - o tehnică nouă pentru o activitate industrială care, în situația în care s-ar dezvolta la scară comercială, ar putea asigura fie un nivel general mai ridicat de protecție a mediului, fie cel puțin același nivel de protecție a mediului și economii de costuri mai mari decât cele asigurate de cele mai bune tehnici disponibile existente;

o) operator - orice persoană fizică sau juridică, care exploatează ori deține controlul total sau parțial asupra instalației ori a instalației de ardere sau a instalației de incinerare a deșeurilor ori a instalației de co-incinerare a deșeurilor sau, așa cum este prevăzut în legislația națională, căreia i s-a delegat puterea economică decisivă asupra funcționării tehnice a instalației;

p) public - orice persoană fizică sau juridică, indiferent de forma de constituire a acesteia;

q) public interesat - publicul afectat sau posibil a fi afectat ori care are un interes în luarea unei decizii privind emiterea sau actualizarea unei autorizații ori a condițiilor unei autorizații; în accepțiunea acestei definiții, organizațiile neguvernamentale care promovează protecția mediului și care îndeplinesc condițiile cerute de legislația națională sunt considerate public interesat;

r) substanțe periculoase - substanțe sau amestecuri în sensul prevederilor [art. 3](#) din Regulamentul (CE) nr. 1.272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor, de modificare și de abrogare a Directivelor 67/548/CEE și 1.999/45/CE, precum și de modificare a Regulamentului (CE) [nr. 1.907/2006](#);

s) raport privind situația de referință - informații privind starea de contaminare a solului și a apelor subterane cu substanțe periculoase relevante;

ș) apă subterană - astfel cum este definită la pct. 8 din anexa nr. 1 la Legea apelor [nr. 107/1996](#), cu modificările și completările ulterioare;

t) sol - stratul superior al scoarței terestre, situat între roca de bază și suprafață; solul este compus din particule minerale, materie organică, apă, aer și organisme vii;

ț) inspecție de mediu - totalitatea acțiunilor, inclusiv vizite la fața locului, monitorizarea emisiilor și verificarea rapoartelor interne și a documentelor de monitorizare, verificarea automonitorizărilor, controlul tehnicilor utilizate și al conformării instalației din punctul de vedere al gestionării aspectelor de mediu, întreprinse de autoritățile competente sau în numele acestora, cu scopul de a verifica și promova conformarea instalațiilor cu condițiile de autorizare și, acolo unde este cazul, de a monitoriza impactul acestor instalații asupra mediului;

u) combustibil - orice material combustibil solid, lichid sau gazos;

v) instalație de ardere - orice echipament tehnic în care combustibilii sunt oxidați pentru a se folosi energia termică astfel generată;

w) coș - o structură care conține unul sau mai multe canale ce asigură evacuarea gazelor reziduale în atmosferă;

x) ore de funcționare - timpul, exprimat în ore, în care o instalație de ardere, în totalitatea sa sau parțial, funcționează și evacuează emisii în aer, cu excepția perioadelor de pornire și de oprire, așa cum sunt prevăzute în Decizia 2012/249/UE de punere în aplicare a Comisiei din 7 mai 2012 privind stabilirea perioadelor de pornire și de oprire în sensul Directivei 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului privind emisiile industriale;

y) rata de desulfurare - raportul dintre cantitatea de sulf care nu este emisă în aer de către o instalație de ardere într-o anumită perioadă de timp și cantitatea de sulf conținută în combustibilul solid utilizat în instalația de ardere, în aceeași perioadă de timp;

z) combustibil solid indigen - un combustibil solid natural utilizat într-o instalație de ardere special proiectată pentru combustibilul respectiv și care este extras pe plan local;

aa) combustibil determinant - combustibilul utilizat în cadrul unei instalații de ardere cu combustibil multiplu, care utilizează pentru consum propriu reziduurile de distilare și de conversie de la rafinarea țițeiului brut, independent sau

împreună cu alți combustibili, și care are cea mai mare valoare-limită de emisie așa cum este prevăzut în anexa nr. 5 partea 1, sau, în cazul mai multor combustibili cu aceeași valoare-limită de emisie, combustibilul cu puterea termică cea mai mare;

bb) biomasă - oricare dintre următoarele:

bb₁) produsele de natură vegetală provenite din agricultură sau activități forestiere, care pot fi folosite drept combustibil în scopul recuperării conținutului lor energetic;

bb₂) următoarele deșeuri:

bb_{2,1}) deșeuri vegetale din agricultură și activități forestiere;

bb_{2,2}) deșeuri vegetale din industria alimentară, în situația în care se valorifică energia termică generată;

bb_{2,3}) deșeuri vegetale fibroase provenite din procesul de producere a celulozei primare și a hârtiei din celuloză, în cazul în care sunt coincinerate la locul de producție și energia termică generată este valorificată;

bb_{2,4}) deșeuri de plută;

bb_{2,5}) deșeuri lemnoase, cu excepția celor care pot conține compuși organici halogenați sau metale grele, ca rezultat al tratării cu conservanți a lemnului sau al acoperirii, și care includ, în special, deșeurile lemnoase provenind din construcții și demolări;

cc) instalație de ardere cu combustibil multiplu - orice instalație de ardere în care pot fi arse simultan sau alternativ două sau mai multe tipuri de combustibil;

dd) turbină cu gaz - orice mecanism rotativ care transformă energia termică în lucru mecanic, constând, în principal, dintr-un compresor, un dispozitiv termic în care combustibilul este oxidat pentru a încălzi fluidul de lucru și o turbină;

ee) motor cu gaz - un motor cu ardere internă, care funcționează conform ciclului Otto și utilizează, pentru arderea combustibilului, aprinderea cu scânteie sau, în cazul motoarelor cu combustibil dual, aprinderea prin compresie;

ff) motor diesel - un motor cu ardere internă, care funcționează conform ciclului Diesel și care, pentru arderea combustibilului, utilizează aprinderea prin compresie;

gg) sistem izolat mic - orice rețea cu un consum mai mic de 3.000 GWh energie electrică în anul 1996, în care mai puțin de 5% din consumul anual se obține prin interconectarea cu alte rețele;

hh) deșeu - orice deșeu, astfel cum este definit la pct. 9 din anexa nr. 1 la Legea [nr. 211/2011](#) privind regimul deșeurilor;

ii) deșeu periculos - orice deșeu periculos, astfel cum este definit la pct. 11 din anexa nr. 1 la Legea [nr. 211/2011](#);

îi) deșeuri municipale în amestec - deșeurile menajere, precum și deșeuri provenind din activități comerciale, industriale și administrative care, prin natura și compoziția lor, sunt similare deșeurilor menajere, cu excepția fracțiunilor prevăzute la poziția 20.01 din anexa la Decizia 2000/532/CE din 3 mai 2000 de înlocuire a Deciziei 94/3/CE de stabilire a unei liste de deșeuri în temeiul articolului 1 litera a) din Directiva 75/442/CEE a Consiliului privind deșeurile și a Directivei 94/904/CE a Consiliului de stabilire a unei liste de deșeuri periculoase în temeiul articolului 1 alineatul (4) din Directiva 91/689/CEE a Consiliului privind deșeurile periculoase, care sunt colectate separat la sursă și cu excepția altor deșeuri prevăzute la poziția 20.02 din anexa respectivă;

jj) instalație de incinerare a deșeurilor - orice echipament sau unitate tehnică staționară sau mobilă destinată tratării termice a deșeurilor, cu sau fără recuperarea căldurii generate, prin incinerare prin oxidare, precum și prin orice alt procedeu de tratare termică, cum ar fi piroliza, gazeificarea sau procesele cu plasmă, cu condiția ca substanțele rezultate în urma tratării să fie incinerate ulterior;

kk) instalație de coincinerare a deșeurilor - orice unitate tehnică staționară sau mobilă al cărei scop principal este generarea de energie sau producerea de produse materiale și care utilizează deșeuri drept combustibil uzual sau suplimentar ori în care deșeurile sunt tratate termic în vederea eliminării lor prin incinerare prin oxidare, precum și prin alte procedee de tratare termică, cum ar fi piroliza și gazeificarea sau procesul cu plasmă, în măsura în care substanțele care rezultă în urma tratării sunt incinerate ulterior;

ll) capacitate nominală - suma capacităților de incinerare ale cuptoarelor care compun o instalație de incinerare a deșeurilor sau o instalație de coincinerare a deșeurilor, așa cum este specificată de constructor și confirmată de operator, luându-se în considerare puterea calorică a deșeurilor, exprimată sub forma cantității de deșeuri incinerate într-o oră;

mm) dioxine și furani - toate dibenzo-p-dioxinele și dibenzofuranii policlorurați, enumerați în anexa nr. 6 partea a 2-a;

nn) compus organic - orice compus care conține cel puțin elementul carbon și unul sau mai multe dintre următoarele elemente: hidrogen, halogeni, oxigen, sulf, fosfor, siliciu sau azot, cu excepția oxizilor de carbon, a carbonaților și a bicarbonaților anorganici;

oo) compus organic volatil - orice compus organic, precum și fracțiunea de creozot, care la temperatura de 293,15 K are o presiune de vapori de cel puțin 0,01 kPa sau care are o volatilitate corespunzătoare în condiții particulare de utilizare;

pp) solvent organic - orice compus organic volatil folosit pentru una dintre următoarele utilizări:

pp₁) separat sau în combinație cu alți agenți și fără a suferi modificări chimice, pentru a dizolva materii prime, produse sau deșeuri;

pp₂) ca agent de curățare, pentru a dizolva impurități;

pp₃) ca dizolvant;

pp₄) ca mediu de dispersie;

pp₅) drept corector de viscozitate;

pp₆) drept corector de tensiune superficială;

pp₇) ca plastifiant;
pp₈) drept conservant;
qq) material de acoperire - astfel cum este definit la art. 2 lit. a) din Hotărârea Guvernului nr. 735/2006 privind limitarea emisiilor de compuși organici volatili datorate utilizării solvenților organici în anumite vopsele, lacuri și în produsele de refinisare a suprafețelor vehiculelor, cu modificările și completările ulterioare;
rr) păsări de curte - astfel cum sunt definite la art. 2 pct. 1 din Directiva 90/539/CEE a Consiliului din 15 octombrie 1990 privind condițiile de sănătate animală care reglementează comerțul intracomunitar și importurile din țări terțe de păsări de curte și de ouă pentru incubație, cu modificările ulterioare.

SECȚIUNEA a 2-a

Obligații și responsabilități

Art. 4. - (1) Este interzisă operarea fără autorizație integrată de mediu/autorizație de mediu a oricărei instalații sau instalații de ardere, instalații de incinerare a deșeurilor sau instalații de coincinerare.

(2) Autorizația integrată de mediu/Autorizația de mediu se emite pentru una sau mai multe instalații sau părți ale instalațiilor exploatate de către același operator pe același amplasament.

(3) În situația în care o autorizație integrată de mediu/autorizație de mediu vizează două sau mai multe instalații, aceasta prevede condiții care să asigure că fiecare instalație îndeplinește cerințele prezentei legi.

Art. 5. - (1) Autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu/autorizației de mediu emite o autorizație integrată de mediu/autorizație de mediu numai în situația în care instalația îndeplinește cerințele prezentei legi, fără a aduce atingere altor cerințe ale legislației naționale sau a Uniunii Europene.

(2) Autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu/autorizației de mediu asigură măsurile necesare pentru ca procedurile și condițiile de emitere a autorizației integrate de mediu/autorizației de mediu să fie pe deplin coordonate în cazul în care sunt implicate mai multe autorități sau, în situația în care se acordă mai mult de o autorizație, pentru a se garanta o abordare integrată eficientă de către toate autoritățile competente implicate în această procedură.

(3) În cazul unei instalații noi sau al unei modificări substanțiale a acesteia, când se aplică prevederile art. 9 din Hotărârea Guvernului nr. 445/2009 privind evaluarea impactului anumitor proiecte publice și private asupra mediului, cu modificările și completările ulterioare, pentru acordarea autorizației integrate de mediu/autorizației de mediu se analizează și se utilizează toate informațiile relevante sau toate concluziile obținute în temeiul art. 7, art. 11 alin. (1), (2) și (4), art. 12 alin. (1), (2) și (4), art. 13 alin. (1), art. 15-17 și art. 21 din respectiva hotărâre a Guvernului, precum și informațiile obținute potrivit prevederilor art. 7 alin. (23) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 6. - (1) Autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu include, după caz, cerințe pentru anumite categorii de instalații, de instalații de ardere, de instalații de incinerare a deșeurilor sau de instalații de coincinerare a deșeurilor, în cadrul unor reguli general obligatorii, fără a aduce atingere obligației de a deține o autorizație.

(2) În cazul adoptării unor reguli general obligatorii, autorizația integrată de mediu trebuie să includă o trimitere la acestea.

Art. 7. - În cazul oricărui incident sau accident care afectează mediul în mod semnificativ, fără a aduce atingere prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 68/2007 privind răspunderea de mediu cu referire la prevenirea și repararea prejudiciului asupra mediului, aprobată prin Legea nr. 19/2008, cu modificările și completările ulterioare, operatorul are următoarele obligații:

a) să informeze imediat autoritatea competentă pentru protecția mediului și autoritatea competentă pentru inspecție și control la nivel local;

b) să ia imediat măsurile pentru limitarea consecințelor asupra mediului și prevenirea altor incidente sau accidente posibile;

c) să ia orice măsuri suplimentare, considerate adecvate și impuse de autoritățile competente prevăzute la lit. a), pe care acestea le consideră necesare, în vederea limitării consecințelor asupra mediului și a prevenirii altor incidente sau accidente posibile.

Art. 8. - (1) Operatorul are obligația să respecte condițiile prevăzute în autorizația integrată de mediu/autorizația de mediu.

(2) În cazul încălcării oricăreia dintre condițiile prevăzute în autorizația integrată de mediu/autorizația de mediu, operatorul are următoarele obligații:

a) informează imediat autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu/autorizației de mediu;

b) ia imediat măsurile necesare pentru a restabili conformitatea, în cel mai scurt timp posibil, potrivit condițiilor din autorizația integrată de mediu/autorizația de mediu.

(3) Autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu/autorizației de mediu impune operatorului să ia orice măsuri suplimentare pe care aceasta le consideră necesare în vederea restabilirii conformității.

(4) Operatorul are obligația să întrerupă operarea instalației, a instalației de ardere, a instalației de incinerare a deșeurilor, a instalației de co-incinerare a deșeurilor sau a unor părți relevante ale acestora, în cazul în care încălcarea condițiilor din autorizația integrată de mediu/autorizația de mediu reprezintă un pericol imediat pentru sănătatea umană sau riscă să aibă un efect advers semnificativ imediat asupra mediului, până la restabilirea conformării, prin aplicarea prevederilor alin. (2) lit. b) și alin. (3).

Art. 9. - (1) Autorizația integrată de mediu/autorizația de mediu stabilește valori-limită de emisie pentru emisiile directe de gaze cu efect de seră rezultate din activitățile aflate sub incidența prevederilor Hotărârii Guvernului [nr. 780/2006](#) privind stabilirea schemei de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră, cu modificările și completările ulterioare, numai în cazul în care este necesară evitarea producerii unei poluări semnificative la nivel local.

(2) Pentru activitățile prevăzute la alin. (1), autorizațiile integrate de mediu/autorizațiile de mediu nu includ cerințe referitoare la utilizarea eficientă a energiei pentru unități de ardere sau orice alte unități care emit dioxid de carbon pe amplasament.

(3) În situația în care este necesar, autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu/autorizației de mediu revizuieste autorizația integrată de mediu/autorizația de mediu, potrivit prevederilor alin. (2).

(4) Pentru instalațiile excluse temporar din schema de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră nu se aplică prevederile alin. (1)-(3).

CAPITOLUL II

Dispoziții aplicabile activităților prevăzute în anexa nr. 1

Art. 10. - Prezentul capitol se aplică activităților prevăzute în anexa nr. 1 și care ating, după caz, pragurile de capacitate stabilite în anexa respectivă.

SECȚIUNEA 1

Obligațiile de bază ale operatorului

Art. 11. - Operatorul ia măsurile necesare astfel încât exploatarea instalației să se realizeze cu respectarea următoarelor prevederi generale:

- a) sunt luate toate măsurile necesare pentru prevenirea poluării;
- b) se aplică cele mai bune tehnici disponibile;
- c) nu se generează nicio poluare semnificativă;
- d) se previne generarea deșeurilor, potrivit prevederilor Legii [nr. 211/2011](#), ale Ordonanței de urgență a Guvernului [nr. 195/2005](#) privind protecția mediului, aprobată cu modificări și completări prin Legea [nr. 265/2006](#), cu modificările și completările ulterioare, ale Hotărârii Guvernului [nr. 1.470/2004](#) privind aprobarea Strategiei naționale de gestionare a deșeurilor și a Planului național de gestionare a deșeurilor, ale Hotărârii Guvernului [nr. 235/2007](#) privind gestionarea uleiurilor uzate, ale Hotărârii Guvernului [nr. 1.061/2008](#) privind transportul deșeurilor periculoase și nepericuloase pe teritoriul României, ale Ordinului ministrului mediului și gospodării apelor și al ministrului integrării europene nr. 1.364/1.499/2006 de aprobare a planurilor regionale de gestionare a deșeurilor, cu modificările ulterioare;
- e) în situația în care se generează deșeuri, în ordinea priorității și potrivit prevederilor Legii [nr. 211/2011](#), ale Ordonanței de urgență a Guvernului [nr. 195/2005](#), aprobată cu modificări și completări prin Legea [nr. 265/2006](#), cu modificările și completările ulterioare, ale Hotărârii Guvernului [nr. 1.470/2004](#), ale Hotărârii Guvernului [nr. 235/2007](#), ale Hotărârii Guvernului [nr. 1.061/2008](#), ale Ordinului ministrului mediului și gospodării apelor și al ministrului integrării europene nr. 1.364/1.499/2006, cu modificările ulterioare, acestea sunt pregătite pentru reutilizare, reciclare, valorificare sau, dacă nu este posibil tehnic și economic, sunt eliminate, cu evitarea sau reducerea oricărui impact asupra mediului;
- f) se utilizează eficient energia;
- g) sunt luate măsurile necesare pentru prevenirea accidentelor și limitarea consecințelor acestora;
- h) sunt luate măsurile necesare pentru ca, în cazul încetării definitive a activității, să se evite orice risc de poluare și să se readucă amplasamentul la o stare satisfăcătoare, potrivit prevederilor art. 22.

SECȚIUNEA a 2-a

Documentația pentru solicitarea autorizației integrate de mediu

Art. 12. - (1) Documentația pentru solicitarea autorizației integrate de mediu conține următoarele:

- a) descrierea instalației și a activităților desfășurate;
- b) prezentarea materiilor prime și auxiliare, a altor substanțe, a tipului de energie utilizată sau generată de instalație;

- c) descrierea surselor de emisie din instalație;
 - d) descrierea caracteristicilor amplasamentului instalației;
 - e) raportul privind situația de referință, potrivit prevederilor art. 22 alin. (2), dacă este cazul;
 - f) indicarea naturii și a cantităților de emisii care pot fi evacuate din instalație în fiecare factor de mediu, precum și identificarea efectelor semnificative ale acestor emisii asupra mediului;
 - g) descrierea tehnologiei propuse și a altor tehnici pentru prevenirea sau, în situația în care prevenirea nu este posibilă, reducerea emisiilor din instalație;
 - h) măsuri pentru prevenirea generării deșeurilor, pregătirea pentru reutilizare, reciclarea și valorificarea deșeurilor generate ca urmare a funcționării instalației;
 - i) descrierea măsurilor planificate pentru respectarea principiilor generale care reglementează obligațiile de bază ale operatorului, potrivit prevederilor art. 11;
 - j) descrierea măsurilor planificate pentru monitorizarea emisiilor în mediu;
 - k) descrierea pe scurt a principalelor alternative la tehnologia, tehnicile și măsurile propuse, prezentate de solicitant.
- (2) Documentația pentru solicitarea emiterii autorizației integrate de mediu trebuie să cuprindă și rezumatul netehnic al detaliilor prevăzute la alin. (1).
- (3) Documentația pentru solicitarea emiterii autorizației integrate de mediu conține, după caz, informațiile furnizate potrivit cerințelor prevăzute de Hotărârea Guvernului [nr. 445/2009](#), cu modificările și completările ulterioare, și/sau un raport de securitate elaborat conform Hotărârii Guvernului [nr. 804/2007](#) privind controlul asupra pericolelor de accident major în care sunt implicate substanțe periculoase, cu modificările ulterioare, precum și orice alte informații furnizate ca răspuns la alte cerințe legale și care corespund uneia dintre prevederile alin. (1).
- Art. 13.** - Până la adoptarea prin decizii ale Comisiei Europene a concluziilor BAT, se aplică concluziile din documentele de referință privind cele mai bune tehnici disponibile existente, adoptate înainte de 6 ianuarie 2011, drept concluzii BAT, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 15 alin. (3) și (4).

SECȚIUNEA a 3-a

Condițiile pentru emiterea autorizației integrate de mediu

- Art. 14. - (1)** Autorizația integrată de mediu conține toate măsurile necesare pentru asigurarea respectării prevederilor art. 11 și 18. Aceste măsuri includ cel puțin următoarele:
- a) valorile-limită de emisie, în special pentru substanțele poluante prevăzute în anexa nr. 2, precum și pentru alte substanțe poluante care pot fi emise din instalația în cauză în cantități semnificative, luându-se în considerare natura lor, precum și potențialul de transfer al poluării dintr-un mediu în altul;
 - b) cerințele adecvate pentru protecția solului și a apelor subterane, precum și măsurile privind monitorizarea și managementul deșeurilor generate de instalație;
 - c) cerințe adecvate de monitorizare a emisiilor, cu specificarea următoarelor aspecte:
 - c₁) metodologia de măsurare, frecvența și procedura de evaluare;
 - c₂) rezultatele monitorizării emisiilor sunt disponibile pentru aceeași perioadă de timp și pentru aceleași condiții de referință ca și cele corespunzătoare nivelurilor de emisii asociate celor mai bune tehnici disponibile, în cazul în care se aplică prevederile art. 15 alin. (3) lit. b);
 - d) obligația de a furniza autorității competente cu regularitate și cel puțin o dată pe an:
 - d₁) informații pe baza rezultatelor monitorizării emisiilor prevăzute la lit. c) și alte date necesare care permit autorității competente să verifice conformitatea cu condițiile prevăzute în autorizația integrată de mediu;
 - d₂) în cazul aplicării prevederilor art. 15 alin. (3) lit. b), un sumar al rezultatelor monitorizării emisiilor, care să permită comparația cu nivelurile de emisie asociate celor mai bune tehnici disponibile;
 - e) cerințe adecvate pentru menținerea și supravegherea periodică a măsurilor luate pentru prevenirea emisiilor în sol și în apele subterane potrivit prevederilor lit. b) și cerințe adecvate de monitorizare periodică a solului și a apelor subterane cu privire la substanțele periculoase relevante care se pot găsi pe amplasament, ținând seama de posibilitatea de contaminare a solului și a apelor subterane de pe amplasamentul instalației;
 - f) măsuri referitoare la alte condiții de funcționare decât cele normale, în scopul prevenirii riscurilor de poluare a mediului, în următoarele situații:
 - f₁) operațiuni de pornire și oprire;
 - f₂) pierderi din instalații;
 - f₃) funcționare necorespunzătoare;
 - f₄) întrerupere temporară a funcționării;
 - f₅) încetare definitivă a funcționării;
 - g) condiții privind reducerea poluării la mare distanță sau transfrontalieră;
 - h) condiții privind evaluarea conformării cu valorile-limită de emisie sau o trimitere la cerințele aplicabile specificate în alt document în legătură cu instalația autorizată.

(2) Dacă este cazul, în sensul alin. (1) lit. a), valorile-limită de emisie pot fi suplimentate sau înlocuite cu parametri ori cu măsuri tehnice echivalente care să asigure un nivel echivalent de protecție a mediului.

(3) Concluziile privind cele mai bune tehnici disponibile stau la baza stabilirii condițiilor din autorizația integrată de mediu.

(4) Autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu stabilește, după caz, condiții de autorizare mai stricte decât cele rezultate din utilizarea celor mai bune tehnici disponibile, așa cum sunt descrise în concluziile BAT, fără a aduce atingere prevederilor art. 18.

(5) În cazul în care autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu stabilește condițiile de autorizare pe baza uneia dintre cele mai bune tehnici disponibile care nu este descrisă în niciuna dintre concluziile BAT relevante, aceasta se asigură că sunt respectate următoarele:

a) tehnica respectivă este stabilită cu respectarea criteriilor prevăzute în anexa nr. 3;

b) se respectă cerințele prevăzute la art. 15.

(6) În cazul în care concluziile BAT prevăzute la alin. (5) nu includ nivelurile de emisie asociate celor mai bune tehnici disponibile, autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu impune măsuri pentru ca tehnica prevăzută la alin. (5) lit. a) să asigure un nivel de protecție a mediului echivalent cu cel asigurat de cele mai bune tehnici disponibile prevăzute în concluziile BAT.

(7) În cazul în care o activitate sau un tip de proces de producție desfășurat în interiorul unei instalații nu este prevăzut de niciuna dintre concluziile BAT sau în situația în care aceste concluzii nu iau în considerare toate efectele potențiale ale activității sau ale procesului asupra mediului, autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu, după consultarea prealabilă cu operatorul, stabilește condițiile de autorizare pe baza celor mai bune tehnici disponibile identificate pentru activitățile sau pentru procesele în cauză, potrivit criteriilor prevăzute în anexa nr. 3.

(8) Pentru instalațiile prevăzute la pct. 6.6 din anexa nr. 1, prevederile alin. (1)-(7) se aplică cu condiția asigurării bunăstării animalelor.

SECȚIUNEA a 4-a

Valori-limită de emisie, parametri și măsuri tehnice echivalente

Art. 15. - (1) Valorile-limită de emisie pentru substanțele poluante se stabilesc în punctul în care emisia părăsește instalația, neluându-se în considerare nicio diluare care intervine înainte de acest punct, iar în ceea ce privește evacuările indirecte în apă se ia în considerare, după caz, efectul unei stații de epurare a apelor uzate, cu condiția asigurării unui nivel echivalent de protecție a mediului în întregul său, astfel încât să nu se determine niveluri mai ridicate de poluare a mediului.

(2) Stabilirea valorilor-limită de emisie, a parametrilor și a măsurilor tehnice echivalente prevăzute la art. 14 alin. (1) și (2) se bazează pe cele mai bune tehnici disponibile, fără a aduce atingere prevederilor art. 18 și fără a impune folosirea unei tehnici sau tehnologii specifice.

(3) Autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu stabilește valori-limită de emisie care asigură că, în condiții normale de funcționare, emisiile nu depășesc nivelurile de emisie asociate celor mai bune tehnici disponibile, așa cum sunt prevăzute în deciziile privind concluziile BAT, prin una dintre următoarele alternative:

a) stabilirea unor valori-limită de emisie care nu depășesc nivelurile de emisie asociate celor mai bune tehnici disponibile; aceste valori-limită de emisie se exprimă pentru aceleași perioade sau pentru perioade mai scurte de timp, precum și în aceleași condiții de referință ca și nivelurile de emisie asociate celor mai bune tehnici disponibile;

b) stabilirea unor valori-limită de emisie diferite de cele prevăzute la lit. a) în ceea ce privește valorile, perioadele de timp și condițiile de referință.

(4) În cazul în care se aplică prevederile alin. (3) lit. b), autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu evaluează rezultatele monitorizării emisiilor cel puțin o dată pe an, pentru a se asigura că emisiile evacuate în condiții normale de funcționare nu au depășit nivelurile de emisie asociate celor mai bune tehnici disponibile.

(5) Prin excepție de la prevederile alin. (3) și (4) și fără a aduce atingere prevederilor art. 18, autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu stabilește, în cazuri specifice, valori-limită de emisie mai puțin stricte.

(6) Excepția prevăzută la alin. (5) se aplică numai în situațiile în care se demonstrează că respectarea valorilor-limită de emisie asociate celor mai bune tehnici disponibile prevăzute în concluziile BAT presupune costuri disproporționat de mari în comparație cu beneficiile pentru mediu în situația dată, luând în considerare următoarele:

a) amplasarea geografică ori condițiile locale de mediu ale instalației; sau

b) caracteristicile tehnice ale instalației în cauză.

(7) Autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu prezintă într-o anexă a acestei autorizații motivele aplicării alin. (6), incluzând rezultatul evaluării și justificarea condițiilor impuse.

(8) Valorile-limită de emisie stabilite potrivit prevederilor alin. (6) nu depășesc valorile-limită de emisie stabilite în anexele la prezenta lege, în mod corespunzător, astfel autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu se asigură că nu se produce nicio poluare semnificativă și se atinge un nivel ridicat de protecție a mediului în întregul său.

(9) Autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu reevaluează aplicarea prevederilor alin. (5), (6) și (8) ori de câte ori reexaminează condițiile din autorizația integrată de mediu, potrivit prevederilor art. 21.

(10) După caz, autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu acordă derogări temporare de la cerințele prevăzute la alin. (2)-(4) și de la art. 11 lit. a) și b) pentru testarea și utilizarea unor tehnici emergente, pentru o perioadă totală de cel mult 9 luni cu condiția ca, la expirarea perioadei prevăzute, tehnica respectivă să fie întreruptă sau emisiile generate de activitatea în cauză să respecte cel puțin nivelurile de emisie asociate celor mai bune tehnici disponibile.

SECȚIUNEA a 5-a

Cerințe de monitorizare

Art. 16. - (1) Cerințele de monitorizare din autorizația integrată de mediu, prevăzute la art. 14 alin. (1) lit. c), se bazează, după caz, pe concluziile privind monitorizarea descrise în concluziile BAT.

(2) Frecvența monitorizării periodice prevăzute la art. 14 alin. (1) lit. e) se stabilește de către autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu, în autorizația integrată de mediu, pentru fiecare instalație sau prin reguli general obligatorii.

(3) Autorizația integrată de mediu prevede ca, cel puțin o dată la 5 ani, să se realizeze o monitorizare pentru apele subterane și, cel puțin o dată la 10 ani, pentru sol, cu excepția cazului în care această monitorizare se bazează pe o evaluare sistematică a riscului de contaminare.

SECȚIUNEA a 6-a

Reguli general obligatorii pe categorii de activități prevăzute în anexa nr. 1, standarde de calitate a mediului, evoluția celor mai bune tehnici disponibile

Art. 17. - (1) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului stabilește, după caz, reguli general obligatorii pe categorii de activități, asigurând o abordare integrată și un nivel ridicat de protecție a mediului, echivalent celui care poate fi atins prin stabilirea, în autorizația integrată de mediu, a unor condiții individuale corespunzătoare fiecărei instalații.

(2) În scopul asigurării conformării cu prevederile art. 14 și 15, regulile general obligatorii pe categorii de activități se bazează pe cele mai bune tehnici disponibile, fără a recomanda utilizarea unei tehnici sau a unei tehnologii specifice.

(3) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului actualizează regulile general obligatorii pe categorii de activități, luând în considerare evoluția celor mai bune tehnici disponibile și pentru a asigura conformitatea cu prevederile art. 21.

(4) Prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului se stabilesc reguli general obligatorii pe categorii de activități, care se elaborează cu respectarea prevederilor alin. (1)-(3).

(5) Regulile general obligatorii se adoptă pentru categoriile de activități relevante, în termen de un an de la data publicării deciziilor BAT în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Art. 18. - În situația în care un standard de calitate a mediului prevede condiții mai stricte decât cele care pot fi atinse prin aplicarea celor mai bune tehnici disponibile, autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu impune, în autorizația integrată de mediu, măsuri suplimentare, fără a afecta alte măsuri care se aplică pentru conformarea cu standardele de calitate a mediului.

Art. 19. - Autoritățile competente pentru protecția mediului cu responsabilități în domeniul prevăzut de prezenta lege, astfel cum sunt prevăzute la art. 70, au obligația să urmărească și să se informeze cu privire la evoluția celor mai bune tehnici disponibile și la publicarea oricărui concluzii noi sau actualizate privind cele mai bune tehnici disponibile și să pună la dispoziția publicului interesat informații cu privire la acestea.

SECȚIUNEA a 7-a

Modificări aduse instalațiilor de către operatori

Art. 20. - (1) Operatorul are obligația să informeze autoritatea competentă pentru protecția mediului cu responsabilități în emiterea autorizației integrate de mediu cu privire la orice modificări planificate în ceea ce privește caracteristicile, funcționarea sau extinderea instalației, care pot avea consecințe asupra mediului, precum și în ceea ce privește datele prevăzute la art. 12 alin. (1) lit. f).

(2) În situația prevăzută la alin. (1), autoritatea competentă pentru protecția mediului cu responsabilități în emiterea autorizației integrate de mediu actualizează, după caz, autorizația integrată de mediu sau condițiile prevăzute în aceasta.

(3) Nicio modificare substanțială planificată a unei instalații nu se poate realiza fără obținerea prealabilă a actelor de reglementare corespunzătoare etapelor de dezvoltare a unor astfel de modificări.

(4) În situația prevăzută la alin. (3), documentația de solicitare a autorizației integrate de mediu și autorizația integrată de mediu emisă se referă la acele părți ale instalației și acele aspecte prevăzute la art. 12 care pot fi afectate de modificare.

(5) Orice modificare a caracteristicilor sau a funcționării ori o extindere a unei instalații este considerată substanțială în situația în care o astfel de modificare sau extindere conduce la atingerea pragurilor de capacitate prevăzute în anexa nr. 1.

SECȚIUNEA a 8-a

Reexaminarea și actualizarea condițiilor de autorizare de către autoritatea competentă

Art. 21. - (1) În scopul conformării cu prevederile prezentei legi, autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu reexaminează, periodic, toate condițiile din autorizația integrată de mediu, potrivit prevederilor alin. (2)-(7) și, acolo unde este necesar, le actualizează.

(2) La cererea autorității competente, operatorul prezintă toate informațiile necesare în scopul reexaminării condițiilor de autorizare, în special rezultatele monitorizării emisiilor și alte date care permit efectuarea unei comparații a funcționării instalației cu cele mai bune tehnici disponibile prevăzute în concluziile BAT aplicabile și cu nivelurile de emisii asociate celor mai bune tehnici disponibile.

(3) La reexaminarea condițiilor de autorizare, autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu utilizează toate informațiile obținute în urma monitorizării sau a inspecțiilor instalației.

(4) Autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu ia măsurile necesare pentru ca, în termen de 4 ani de la publicarea deciziilor privind concluziile BAT aplicabile activității principale a unei instalații, să asigure că:

a) toate condițiile din autorizația integrată de mediu pentru instalația respectivă sunt reexamineate și, dacă este necesar, actualizate, în vederea asigurării conformării cu prevederile prezentei legi, în special cu prevederile art. 15 alin. (3) și (4), după caz;

b) instalația este conformă cu noile condiții de autorizare.

(5) În procesul de reexaminare a autorizației integrate de mediu se iau în considerare toate concluziile BAT, noi sau actualizate, aplicabile instalației, publicate după data acordării autorizației integrate de mediu sau după data ultimei reexaminări a acesteia.

(6) În cazul în care pentru o instalație nu sunt elaborate concluziile BAT, condițiile de autorizare sunt reexamineate și, dacă este necesar, actualizate, acolo unde evoluția celor mai bune tehnici disponibile permite reducerea considerabilă a emisiilor.

(7) Autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu reexaminează și, în cazul în care este necesar, actualizează condițiile de autorizare, cel puțin în următoarele situații:

a) poluarea produsă de instalație este semnificativă, astfel încât se impune revizuirea valorilor-limită de emisie existente în autorizația integrată de mediu sau includerea de noi valori-limită de emisie pentru alți poluanți;

b) din motive de siguranță în funcționare, este necesară utilizarea altor tehnici;

c) este necesară respectarea unui standard nou sau revizuit de calitate a mediului, potrivit prevederilor art. 18;

d) prevederile unor noi reglementări legale o impun.

(8) Autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu reexaminează și, dacă este cazul, actualizează condițiile de autorizare în oricare alte situații considerate, în mod obiectiv și justificat, necesare, fără a aduce atingere prevederilor legale în vigoare.

SECȚIUNEA a 9-a

Închiderea amplasamentului

Art. 22. - (1) Autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu stabilește în autorizația integrată de mediu condiții pentru a asigura respectarea prevederilor alin. (6) și (8) la încetarea definitivă a activității, fără a aduce atingere prevederilor Legii nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, Hotărârii Guvernului nr. 564/2006 privind cadrul de realizare a participării publicului la elaborarea anumitor planuri și programe în legătură cu mediul, Hotărârii Guvernului nr. 53/2009 pentru aprobarea Planului național de protecție a apelor subterane împotriva poluării și deteriorării, cu modificările și completările ulterioare, precum și a prevederilor legislației relevante la nivelul Uniunii Europene din domeniul protecției solului.

(2) În situația în care, în desfășurarea activității, se utilizează, se produc sau se emit substanțe periculoase relevante și luând în considerare posibilitatea de contaminare a solului și a apelor subterane pe amplasamentul instalației, operatorul întocmește și prezintă autorității competente pentru protecția mediului responsabile cu emiterea autorizației integrate de mediu un raport privind situația de referință, înainte de punerea în funcțiune a instalației sau înainte de prima actualizare a autorizației realizate după data intrării în vigoare a prezentei legi.

(3) Raportul privind situația de referință conține informațiile necesare pentru stabilirea stării de contaminare a solului și a apelor subterane, astfel încât să se poată face o comparație cuantificată cu starea acestora, la data încetării definitive a activității prevăzute la alin. (6).

(4) Raportul privind situația de referință conține cel puțin următoarele:

a) informații privind utilizarea actuală a amplasamentului și informații privind utilizările anterioare ale amplasamentului, acolo unde acestea sunt disponibile;

b) informațiile existente privind rezultatele determinărilor realizate în ceea ce privește solul și apele subterane care reflectă starea acestora la data elaborării raportului privind situația de referință, acolo unde sunt disponibile, sau rezultatele unor determinări noi ale solului și apelor subterane, luând în considerare posibilitatea contaminării solului și a apelor subterane cu acele substanțe periculoase care urmează să fie utilizate, produse ori emise de instalația în cauză.

(5) În situația în care informațiile rezultate în temeiul altor prevederi ale legislației naționale sau a Uniunii Europene îndeplinesc cerințele prevăzute la alin. (2)-(4), informațiile respective pot fi incluse sau anexate la raportul privind situația de referință.

(6) La încetarea definitivă a activității, operatorul evaluează starea de contaminare a solului și a apelor subterane cu substanțe periculoase relevante utilizate, produse sau emise de instalație. În cazul în care instalația a determinat o poluare semnificativă a solului sau a apelor subterane cu substanțe periculoase relevante, comparativ cu starea prezentată în raportul privind situația de referință menționat la alin. (2), operatorul ia măsurile necesare pentru depoluare, astfel încât să readucă amplasamentul la starea descrisă în raportul privind situația de referință. În acest scop se ia în considerare și fezabilitatea tehnică a unor astfel de măsuri.

(7) Fără a aduce atingere prevederilor alin. (6), la data încetării definitive a activităților și în cazul în care contaminarea solului și a apelor subterane din cadrul amplasamentului prezintă un risc semnificativ pentru sănătatea umană sau pentru mediu ca urmare a desfășurării activităților autorizate, înainte de prima actualizare a autorizației, după data intrării în vigoare a prezentei legi și ținând seama de condițiile amplasamentului instalației stabilite potrivit prevederilor art. 12 alin. (1) lit. d), operatorul ia măsurile necesare în vederea îndepărtării, controlului, limitării sau reducerii substanțelor periculoase relevante, astfel încât amplasamentul, ținând seama de utilizarea sa actuală sau de utilizările viitoare aprobate potrivit prevederilor legislației specifice, să nu mai prezinte un astfel de risc.

(8) În cazul în care operatorul nu se afla, la momentul autorizării, sub incidența prevederilor legale care să îl oblige să întocmească raportul privind situația de referință conform alin. (2)-(5), la data încetării definitive a activităților, acesta ia măsurile necesare în vederea îndepărtării, controlului, limitării sau reducerii substanțelor periculoase relevante, astfel încât amplasamentul, ținând seama de utilizarea sa actuală sau de utilizările viitoare aprobate, să nu mai prezinte niciun risc semnificativ pentru sănătatea umană sau pentru mediu, cauzat de contaminarea solului și a apelor subterane ca rezultat al activităților autorizate și ținând seama de condițiile amplasamentului instalației stabilite potrivit prevederilor art. 12 alin. (1) lit. d).

SECȚIUNEA a 10-a

Inspecții de mediu

Art. 23. - (1) În termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, autoritatea competentă pentru protecția mediului cu atribuții de inspecție și control, în colaborare cu specialiști din domeniul sănătății, elaborează un sistem de inspecții de mediu pentru instalațiile în care se desfășoară activitățile prevăzute în anexa nr. 1, care să vizeze examinarea tuturor efectelor relevante produse asupra mediului și asupra sănătății umane, care se aprobă prin ordin comun al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului și al conducătorului autorității publice centrale pentru sănătate.

(2) Operatorii instalațiilor care desfășoară activitățile prevăzute în anexa nr. 1 acordă autorităților competente cu atribuții de inspecție și control întreaga asistență necesară pentru a realiza vizite la fața locului, pentru prelevarea de probe și pentru obținerea tuturor informațiilor necesare pentru îndeplinirea obligațiilor ce decurg din prezenta lege.

(3) Toate instalațiile trebuie să facă obiectul unui plan de inspecții de mediu la nivel național, regional sau local; acest plan este revizuit și, acolo unde este cazul, se actualizează periodic.

(4) Fiecare plan de inspecții de mediu include următoarele elemente:

a) o evaluare generală a aspectelor de mediu care trebuie luate în considerare;

b) zona geografică acoperită de planul de inspecții;

c) un registru al instalațiilor prevăzute în planul de inspecție;

d) procedurile pentru elaborarea programelor pentru inspecții de mediu de rutină, potrivit prevederilor alin. (5);

e) procedurile aplicabile altor inspecții decât cele de rutină, potrivit prevederilor alin. (9);

f) dispoziții privind cooperarea între diverse autorități responsabile de efectuarea inspecțiilor, dacă este cazul.

(5) Pe baza planului de inspecții, autoritatea competentă pentru protecția mediului cu responsabilități de inspecție și control întocmește sistematic programe pentru inspecții de mediu de rutină, inclusiv frecvența vizitelor la fața locului pentru diversele tipuri de instalații.

(6) Intervalul de timp dintre două vizite la fața locului se stabilește pe baza unei evaluări sistematice a riscurilor pentru mediu asociate instalațiilor în cauză și nu depășește:

a) un an, pentru instalațiile care prezintă riscuri majore;

b) 3 ani, pentru instalațiile care prezintă riscuri minore.

(7) În situația în care, în urma unei inspecții, s-a constatat nerespectarea condițiilor din autorizația integrată de mediu, se efectuează o vizită suplimentară la fața locului, în termen de 6 luni de la data respectivei inspecții.

(8) Evaluarea sistematică a riscurilor pentru mediu se realizează cel puțin pe baza următoarelor criterii:

a) impactul potențial și impactul concret al instalațiilor în cauză asupra sănătății umane și asupra mediului, ținând seama de nivelurile și de tipurile de emisii, de sensibilitatea mediului la nivel local și de riscul de accidente;

b) istoricul conformării cu condițiile din autorizația integrată de mediu;

c) înregistrarea operatorului la sistemul Uniunii Europene de management de mediu și audit, potrivit prevederilor Regulamentului (CE) nr. 1.221/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind participarea voluntară a organizațiilor la un sistem comunitar de management de mediu și audit (EMAS) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 761/2001 și a Deciziilor 2001/681/CE și 2006/193/CE ale Comisiei.

(9) Inspecțiile de mediu care nu sunt de rutină se desfășoară pentru a investiga, în cel mai scurt timp posibil și, dacă este cazul, înainte de acordarea, reexaminarea sau actualizarea unei autorizații integrate de mediu, plângeri întemeiate, accidente semnificative, incidente și situații grave de neconformare în ceea ce privește mediul.

(10) După fiecare vizită la fața locului, autoritatea competentă pentru protecția mediului cu responsabilități de inspecție și control întocmește un raport de inspecție în care sunt prezentate constatările relevante cu privire la conformarea instalației la condițiile din autorizația integrată de mediu și concluziile privind orice acțiuni ulterioare, acolo unde este necesar.

(11) Raportul de inspecție prevăzut la alin. (10) este notificat operatorului în cauză, în termen de două luni de la data efectuării vizitei la fața locului.

(12) În termen de 4 luni de la efectuarea vizitei la fața locului, autoritatea competentă pune la dispoziția publicului raportul prevăzut la alin. (10), potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 878/2005 privind accesul publicului la informația privind mediul, cu modificările ulterioare.

(13) Fără a aduce atingere art. 8 alin. (2), autoritatea competentă pentru protecția mediului cu responsabilități de inspecție și control stabilește intervale de timp rezonabile pentru realizarea măsurilor prevăzute în raportul de inspecție elaborat conform alin. (10), pe care operatorul este obligat să le respecte.

SECȚIUNEA a 11-a

Accesul la informație și participarea publicului la procedura de autorizare și accesul la justiție

Art. 24. - (1) Autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu asigură cadrul necesar pentru participarea din timp și în mod efectiv a publicului interesat la următoarele proceduri:

a) emiterea autorizațiilor integrate de mediu pentru instalații noi;

b) emiterea unei autorizații integrate de mediu pentru orice modificare substanțială;

c) emiterea sau actualizarea unei autorizații integrate de mediu pentru o instalație în cazul căreia s-a propus aplicarea art. 15 alin. (5)-(9);

d) actualizarea unei autorizații integrate de mediu sau a condițiilor de autorizare pentru o instalație, potrivit prevederilor art. 21 alin. (7) lit. a).

(2) Participarea publicului prevăzută la alin. (1) se realizează potrivit prevederilor anexei nr. 4, în condițiile legii.

(3) După luarea unei decizii privind emiterea, reexaminarea sau actualizarea unei autorizații integrate de mediu, autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu pune la dispoziția publicului următoarele informații:

a) conținutul deciziei și o copie a autorizației integrate de mediu, precum și orice actualizări ulterioare;

b) motivele pe care se întemeiază decizia;

c) rezultatele consultărilor organizate înainte de luarea deciziei și o explicație a modului în care acestea au fost luate în considerare în luarea deciziei respective;

d) lista cu titlurile documentelor de referință privind cele mai bune tehnici disponibile relevante pentru instalația sau activitatea în cauză;

e) metoda utilizată pentru determinarea condițiilor de autorizare prevăzute la art. 14;

f) valorile-limită de emisie, comparativ cu cele prevăzute de concluziile BAT și cu nivelurile de emisii asociate celor mai bune tehnici disponibile;

g) în situația în care s-a acordat o derogare potrivit prevederilor art. 15 alin. (5)-(9), motivele specifice ale acordării acestora pe baza criteriilor prevăzute la art. 15 alin. (6) și condițiile impuse.

(4) Informațiile prevăzute la alin. (3) lit. a), b) și g) se pun la dispoziția publicului, inclusiv prin intermediul internetului.

(5) Autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu pune la dispoziția publicului următoarele:

a) informații relevante cu privire la măsurile luate de către operator la încetarea definitivă a activităților potrivit prevederilor art. 22, inclusiv prin intermediul internetului;

b) rezultatele referitoare la monitorizarea emisiilor, așa cum este prevăzut în condițiile din autorizația integrată de mediu și deținute de autoritatea competentă.

(6) Accesul publicului la informație, prevăzut la alin. (1)-(5), se realizează cu respectarea prevederilor legislației incidente în vigoare.

Art. 25. - (1) Orice persoană care face parte din publicul interesat și care are un interes legitim sau se consideră lezată într-un drept al său se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a contesta, din punct de vedere procedural sau substanțial, deciziile, actele sau omisiunile care fac obiectul participării publicului, prevăzute de prezenta lege, cu respectarea prevederilor Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, și fără a aduce atingere altor prevederi legale.

(2) Prevederile alin. (1) nu exclud căile de atac prealabile în fața unei autorități administrative, printr-o procedură gratuită, rapidă, echitabilă și corectă.

(3) Deciziile autorității competente pentru protecția mediului responsabile cu emiterea autorizației integrate de mediu/autorizației de mediu cuprind prevederi referitoare la căile de atac administrative și judiciare.

Art. 26. - (1) În situația în care autoritatea publică centrală pentru protecția mediului deține informații potrivit cărora funcționarea unei instalații pentru care a fost depusă solicitarea de acordare a autorizației conform art. 4 sau art. 20 alin. (3) și (4) poate determina efecte negative semnificative asupra mediului din alt stat membru, aceasta informează autoritatea publică centrală pentru protecția mediului din statul posibil a fi afectat cu privire la acest subiect.

(2) În situația în care informațiile prevăzute la alin. (1) sunt solicitate de autoritatea publică centrală pentru protecția mediului a statului posibil a fi afectat, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului transmite, în condițiile legii, orice informație solicitată, în situația în care este disponibilă.

(3) Informațiile prevăzute la alin. (1) sunt furnizate sau puse la dispoziția publicului statului posibil a fi afectat, potrivit prevederilor anexei nr. 4, în același timp în care acestea sunt puse la dispoziția propriului public.

(4) Informațiile prevăzute la alin. (1) sunt utilizate în cadrul consultărilor bilaterale dintre autoritatea publică centrală pentru protecția mediului și autoritățile competente din celelalte state membre, pe bază de reciprocitate și în condiții de echivalență.

(5) În contextul relațiilor bilaterale, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului trebuie să se asigure că, în cazurile prevăzute la alin. (1) și (2), solicitările de emitere sau de actualizare a autorizației integrate de mediu sunt, de asemenea, disponibile publicului statului membru posibil a fi afectat, pentru o perioadă suficientă de timp, astfel încât să îi permită exercitarea dreptului de a transmite observații/comentarii înainte de luarea deciziei.

(6) Rezultatele oricăror consultări derulate potrivit prevederilor alin. (1)-(5) sunt luate în considerare de către autoritatea competentă responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu la luarea unei decizii cu privire la solicitarea de autorizare.

(7) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului are obligația de a informa statul membru ori statele membre care au fost consultate potrivit dispozițiilor prevăzute la alin. (1)-(5) cu privire la decizia adoptată referitoare la solicitarea emiterii autorizației integrate de mediu și îi/le transmite informațiile prevăzute la art. 24 alin. (3).

(8) În situația de stat afectat sau posibil a fi afectat, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului pune la dispoziția propriului public interesat, fără a aduce atingere prevederilor legislației incidente în vigoare, informațiile primite în cadrul relațiilor bilaterale.

SECȚIUNEA a 12-a

Tehnici emergente

Art. 27. - Autoritățile cu responsabilități în promovarea și implementarea prezentei legi stabilesc, acolo unde este necesar, programe privind dezvoltarea și aplicarea tehnicilor emergente, în special a acelor tehnici emergente identificate în documentele de referință privind cele mai bune tehnici disponibile.

CAPITOLUL III

Dispoziții speciale pentru instalațiile de ardere

SECȚIUNEA 1

Domeniul de aplicare

Art. 28. - (1) Prevederile prezentului capitol se aplică instalațiilor de ardere a căror putere termică nominală totală este mai mare sau egală cu 50 MW, indiferent de tipul de combustibil utilizat, respectiv solid, lichid sau gazos.

(2) Prevederile prezentului capitol nu se aplică următoarelor instalații de ardere:

a) instalații în care produsele de ardere sunt utilizate pentru încălzirea directă, uscarea sau orice alt tratament aplicat obiectelor sau materialelor;

- b) instalații postardere proiectate pentru purificarea gazelor reziduale prin ardere și care nu sunt exploatate ca instalații de ardere independente;
- c) instalații de regenerare a catalizatorilor pentru cracare catalitică;
- d) instalații pentru conversia hidrogenului sulfurat în sulf;
- e) reactoare folosite în industria chimică;
- f) cuptoare de preîncălzire a cocsului;
- g) caupere;
- h) orice echipament tehnic care se folosește la propulsia unui vehicul, a unei nave sau aeronave;
- i) turbine cu gaz și motoare cu gaz folosite pe platforme maritime;
- j) instalații care utilizează drept combustibil orice deșeuri solide sau lichide, cu excepția deșeurilor menționate la art. 3 lit. bb) pct. bb₂).

SECȚIUNEA a 2-a

Reguli de agregare

Art. 29. - (1) În cazul în care gazele reziduale de la două sau mai multe instalații de ardere sunt evacuate printr-un coș comun, ansamblul format de aceste instalații se consideră o singură instalație de ardere, iar, pentru calcularea puterii termice nominale totale, capacitățile acestora se însumează.

(2) În situația în care două sau mai multe instalații de ardere, care au fost autorizate pentru prima dată la 1 iulie 1987 sau după această dată ori ai căror operatori au depus o solicitare completă de autorizare la data respectivă sau ulterior, sunt amplasate astfel încât, având în vedere factorii de ordin tehnic și economic, gazele reziduale produse de acestea pot fi, în accepțiunea autorității competente pentru protecția mediului responsabile cu emiterea autorizației integrate de mediu, evacuate printr-un coș comun, ansamblul format de aceste instalații se consideră o singură instalație de ardere, iar capacitățile acestora se însumează pentru calcularea puterii termice nominale totale.

(3) Pentru calcularea puterii termice nominale totale a unei combinații de instalații de ardere menționate la alin. (1) și (2), instalațiile de ardere individuale cu o putere termică nominală mai mică de 15 MW nu sunt luate în considerare.

SECȚIUNEA a 3-a

Valori-limită de emisie

Art. 30. - (1) Gazele reziduale de la instalațiile de ardere sunt evacuate în mod controlat, prin intermediul unui coș care conține unul sau mai multe canale.

(2) Înălțimea coșului este calculată luând în considerare condițiile de evacuare a gazelor reziduale, astfel încât să se protejeze sănătatea umană și mediul.

(3) Autorizațiile integrate de mediu emise pentru instalațiile care au în componența lor instalații de ardere autorizate înainte de data intrării în vigoare a prezentei legi sau ai căror operatori au depus o solicitare completă de autorizare înainte de această dată, cu condiția ca astfel de instalații să fie puse în funcțiune cel târziu la data de 7 ianuarie 2014, includ condiții care să asigure că emisiile în aer provenite de la aceste instalații nu depășesc valorile-limită de emisie prevăzute în anexa nr. 5 partea 1.

(4) Autorizațiile integrate de mediu emise pentru instalațiile care conțin instalații de ardere care au beneficiat de derogarea prevăzută la art. 5 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 440/2010 privind stabilirea unor măsuri pentru limitarea emisiilor în aer ale anumitor poluanți proveniți de la instalațiile mari de ardere și care se află în funcțiune după 1 ianuarie 2016 includ condiții care să asigure că emisiile în aer provenind de la aceste instalații nu depășesc valorile-limită de emisie prevăzute în anexa nr. 5 partea a 2-a.

(5) Autorizațiile integrate de mediu emise instalațiilor care conțin instalații de ardere ce nu intră sub incidența prevederilor alin. (3) prevăd condiții prin care să se asigure că emisiile în aer provenind de la aceste instalații nu depășesc valorile-limită de emisie prevăzute în anexa nr. 5 partea a 2-a.

(6) Valorile-limită de emisie prevăzute în anexa nr. 5 partea 1 și a 2-a, precum și ratele minime de desulfurare prevăzute în partea a 5-a se aplică emisiilor evacuate prin fiecare coș comun, în funcție de puterea termică nominală totală a întregii instalații de ardere.

(7) Pentru situațiile în care anexa nr. 5 prevede că valorile-limită de emisie se aplică pentru părți ale instalației de ardere care au un număr limitat de ore de funcționare, aceste valori-limită de emisie se stabilesc considerând puterea termică nominală totală a întregii instalații de ardere.

(8) La propunerea autorității publice centrale din domeniul economiei și/sau a autorității publice centrale pentru administrație publică, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului suspendă, în condiții justificate, pe o durată de maximum 6 luni, obligația respectării valorilor-limită de emisie pentru dioxid de sulf, prevăzute la alin. (3)-(5), atunci când aceste valori-limită de emisie nu pot fi respectate la instalațiile mari de ardere care folosesc în mod normal combustibil cu conținut redus de sulf, în situația întreruperii aprovizionării cu un astfel de combustibil ca urmare a unei crize considerabile.

(9) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului informează imediat Comisia Europeană cu privire la o astfel de derogare acordată potrivit prevederilor alin. (8).

(10) La propunerea autorității competente pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizațiilor integrate de mediu, ca urmare a solicitării justificate a operatorului, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului acordă o derogare de la obligația respectării valorilor-limită la emisie pentru dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi, prevăzute la alin. (3)-(5), în situația în care o instalație de ardere care folosește numai combustibil gazos trebuie să recurgă, în mod excepțional, la utilizarea altor combustibili din cauza unei întreruperi neașteptate a aprovizionării cu gaz și, prin urmare, ar trebui să fie dotată cu un sistem de purificare a gazelor reziduale.

(11) Perioada pentru care se acordă o astfel de derogare nu depășește 10 zile, cu excepția cazului în care există o necesitate imperioasă de a menține alimentarea cu energie.

(12) Operatorul informează imediat autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu cu privire la fiecare caz specific prevăzut la alin. (10).

(13) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului informează imediat Comisia Europeană cu privire la orice derogare acordată potrivit prevederilor alin. (10).

(14) În cazul extinderii unei instalații de ardere, valorile-limită de emisie, prevăzute în anexa nr. 5 partea a 2-a, se aplică părții extinse a instalației afectate de modificare și este stabilită în funcție de puterea termică nominală totală a întregii instalații de ardere.

(15) În cazul în care modificarea unei instalații de ardere poate avea consecințe asupra mediului și afectează o parte a instalației cu o putere termică nominală de cel puțin 50 MW, valorile-limită de emisie prevăzute în anexa nr. 5 partea a 2-a se aplică acelei părți a instalației care a fost modificată, în funcție de puterea termică nominală totală a întregii instalații de ardere.

(16) Valorile-limită de emisie prevăzute în anexa nr. 5 partea 1 și a 2-a nu se aplică următoarelor instalații de ardere:

- a) motoare diesel;
- b) cazane de recuperare din cadrul instalațiilor de fabricare a celulozei.

SECȚIUNEA a 4-a

Rata de desulfurare

Art. 31. - (1) La solicitarea justificată a operatorului și la propunerea autorității publice centrale din domeniul economiei și/sau a autorității publice centrale pentru administrație publică, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului aprobă aplicarea ratelor minime de desulfurare prevăzute în anexa nr. 5 partea a 5-a, în conformitate cu prevederile părții a 6-a a aceleiași anexe, astfel:

a) în locul valorilor-limită de emisie pentru dioxidul de sulf, în cazul instalațiilor de ardere care utilizează combustibil solid indigen și care, din cauza caracteristicilor acestui combustibil, nu pot respecta acele valori-limită de emisie prevăzute la art. 30 alin. (3)-(5);

b) în locul valorilor C_{procedeu} pentru dioxid de sulf în cazul instalațiilor de ardere care utilizează combustibil solid indigen, care coincid cu deșeurile și care nu pot respecta valorile-limită de emisie prevăzute la pct. 3.1 sau 3.2 din anexa nr. 6 partea a 4-a, din cauza caracteristicilor acestui combustibil indigen, caz în care valoarea $C_{\text{deșeurii}}$ prevăzută în anexa nr. 6 partea a 4-a pct. 1 este egală cu 0 mg/Nm³.

(2) Pentru aprobarea aplicării ratei minime de desulfurare prevăzute la alin. (1) lit. a) este necesar ca operatorul să elaboreze un raport tehnic justificativ care să fie avizat de autoritatea publică centrală din domeniul economiei și/sau de autoritatea publică centrală pentru administrație publică, înainte de a fi înaintat autorității publice centrale pentru protecția mediului.

SECȚIUNEA a 5-a

Planul național de tranziție

Art. 32. - (1) Pentru perioada 1 ianuarie 2016-30 iunie 2020, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului elaborează și implementează un plan național de tranziție pentru instalațiile care au fost autorizate înainte de 27 noiembrie 2002 sau ai căror operatori au prezentat o solicitare completă de autorizare înainte de această dată, cu condiția ca instalația să fi intrat în funcțiune cel târziu la data de 27 noiembrie 2003. Planul național de tranziție este elaborat potrivit prevederilor prezentului capitol, în baza solicitării justificate a operatorilor, și este aprobat prin ordin comun al conducătorului autorității publice centrale din domeniul economiei, al autorității publice centrale pentru administrație publică și al autorității publice centrale pentru protecția mediului.

(2) Pentru fiecare instalație de ardere inclusă în planul național de tranziție, acesta precizează emisiile pentru cel puțin unul dintre următorii poluanți: oxizi de azot, dioxid de sulf și pulberi.

(3) Pentru turbinele cu gaz, planul național de tranziție precizează numai emisiile de oxizi de azot.

(4) Planul național de tranziție nu include niciuna dintre următoarele instalații de ardere:

- a) cele cărora li se aplică prevederile art. 33 alin. (1);

b) cele din cadrul rafinărilor care utilizează independent sau împreună cu alți combustibili, pentru consum propriu, gaze cu putere calorică redusă, rezultate din gazeificarea reziduurilor de rafinare sau a reziduurilor de distilare și conversie de la rafinarea țițeiului brut;

c) cele cărora li se aplică prevederile art. 35;

d) cele cărora li s-a acordat o derogare privind funcționarea a 20.000 de ore în perioada 1 ianuarie 2008-31 decembrie 2015, conform prevederilor art. 5 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 440/2010.

(5) Instalațiile de ardere incluse în planul național de tranziție sunt exceptate de la respectarea valorilor-limită de emisie prevăzute la art. 30 alin. (3) pentru poluanții care fac obiectul acestui plan sau, după caz, a ratelor de desulfurare prevăzute la art. 31.

(6) Pe perioada derulării planului național de tranziție se mențin valorile-limită de emisie pentru dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi, aplicabile la data de 31 decembrie 2015, prevăzute în autorizațiile integrate de mediu emise pentru instalațiile de ardere, stabilite în temeiul reglementărilor incidente în vigoare la data emiterii acestora.

(7) Instalațiile de ardere cu o putere termică nominală totală mai mare de 500 MW care utilizează combustibili solizi, cărora li s-a acordat prima autorizație după 1 iulie 1987, respectă valorile-limită de emisie pentru oxizi de azot prevăzute în anexa nr. 5 partea 1.

(8) Pentru fiecare poluant, planul național de tranziție stabilește un plafon reprezentat de totalul maxim anual al emisiilor provenite de la toate instalațiile de ardere incluse în acest plan, luând în considerare, pentru fiecare dintre acestea, următoarele:

a) puterea termică nominală totală la data de 31 decembrie 2010;

b) numărul anual efectiv de ore de funcționare;

c) consumul anual de combustibil.

(9) Pentru toate instalațiile de ardere incluse în planul național de tranziție se calculează o medie a emisiilor pentru perioada 1 ianuarie 2001-31 decembrie 2010.

(10) Plafonul național pentru anul 2016 este calculat pe baza valorilor-limită de emisie relevante prevăzute în anexele nr. 3-7 la Hotărârea Guvernului nr. 440/2010 sau, după caz, pe baza ratelor de desulfurare prevăzute în anexa nr. 3 la hotărârea menționată.

(11) În cazul turbinelor cu gaz, pentru calculul plafoanelor se utilizează valorile-limită de emisie pentru oxizi de azot prevăzute în secțiunea B din anexa nr. 6 la Hotărârea Guvernului nr. 440/2010.

(12) Plafoanele pentru anii 2019 și 2020 se calculează pe baza valorilor-limită de emisie relevante prevăzute în anexa nr. 5 partea 1 sau, după caz, pe baza ratelor de desulfurare relevante prevăzute în anexa nr. 5 partea a 5-a.

(13) Plafoanele pentru anii 2017 și 2018 se stabilesc astfel încât să se asigure o scădere liniară a acestor plafoane între anii 2016 și 2019.

(14) În situația în care o instalație inclusă în planul național de tranziție își încetează activitatea sau nu se mai încadrează în domeniul de aplicare a prevederilor prezentului capitol, este interzisă o creștere a emisiilor anuale totale, prin redistribuire la celelalte instalații care fac, în continuare, obiectul planului național de tranziție.

(15) Planul național de tranziție conține măsuri privind monitorizarea și raportarea, respectând normele prevăzute la art. 41 alin. (2), precum și măsurile prevăzute pentru fiecare instalație, în ceea ce privește asigurarea respectării la termenele stabilite a valorilor-limită de emisie aplicabile după data de 1 iulie 2020.

(16) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului transmite Comisiei Europene planul național de tranziție la data solicitată de aceasta.

(17) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului informează Comisia Europeană cu privire la orice modificare a planului național de tranziție.

SECȚIUNEA a 6-a

Derogarea pentru durata de viață limitată

Art. 33. - (1) În perioada 1 ianuarie 2016-31 decembrie 2023, instalațiile de ardere sunt exceptate de la respectarea valorilor-limită de emisie prevăzute la art. 30 alin. (3) și a ratelor de desulfurare prevăzute la art. 31, după caz, precum și de la includerea acestora în planul național de tranziție prevăzut la art. 32, în situația în care sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) operatorul instalației de ardere se angajează, printr-o declarație scrisă transmisă până la data de 1 ianuarie 2014 autorității competente pentru protecția mediului cu responsabilități în emiterea autorizației integrate de mediu și cu înștiințarea autorității publice centrale din domeniul economiei și/sau a autorității publice centrale pentru administrație publică, că instalația în cauză nu funcționează mai mult de 17.500 de ore în perioada 1 ianuarie 2016-31 decembrie 2023;

b) operatorul are obligația de a transmite anual un raport autorității competente pentru protecția mediului și de a înștiința autoritatea publică centrală din domeniul economiei și/sau autoritatea publică centrală pentru administrație publică cu privire la evidența numărului de ore de funcționare înregistrate începând cu 1 ianuarie 2016;

c) valorile-limită de emisie pentru dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi, aplicabile la 31 decembrie 2015, stabilite în autorizația integrată de mediu emisă pentru instalația de ardere în temeiul prevederilor reglementărilor incidente în vigoare la data emiterii acesteia, rămân valabile până la finalizarea numărului de ore de funcționare prevăzute la lit. a);

d) instalațiile de ardere cu o putere termică nominală totală mai mare de 500 MW, care utilizează combustibili solizi, cărora li s-a acordat prima autorizație de mediu după 1 iulie 1987, respectă valorile-limită de emisie pentru oxizi de azot prevăzute în anexa nr. 5 partea 1;

e) instalația de ardere nu a beneficiat de derogarea de 20.000 de ore de funcționare, în perioada 1 ianuarie 2008-31 decembrie 2015, potrivit art. 5 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 440/2010.

(2) Până cel târziu la data de 1 ianuarie 2016, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului transmite Comisiei Europene lista tuturor instalațiilor de ardere cărora li se aplică prevederile alin. (1), inclusiv puterea lor nominală totală, tipurile de combustibil utilizat și valorile-limită de emisie aplicabile pentru dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi.

(3) Pentru fiecare din instalațiile de ardere cărora li se aplică prevederile alin. (1), autoritatea publică centrală pentru protecția mediului transmite, anual, Comisiei Europene evidența numărului de ore de funcționare înregistrate începând cu 1 ianuarie 2016.

(4) În cazul unei instalații de ardere care, la data de 6 ianuarie 2011, a fost inventariată ca făcând parte dintr-un sistem izolat mic și a produs, la data respectivă, cel puțin 35% din energia electrică furnizată în cadrul rețelei în cauză și care, din cauza caracteristicilor sale tehnice, nu este în măsură să respecte valorile-limită de emisie prevăzute la art. 30 alin. (3) și (4), numărul de ore de funcționare prevăzut la alin. (1) lit. a) este de 18.000 începând cu 1 ianuarie 2020 și până la 31 decembrie 2023, iar data prevăzută la alin. (1) lit. b) și la alin. (2) este 1 ianuarie 2020.

(5) În situația în care o instalație de ardere cu o putere termică nominală totală de peste 1.500 MW, care a fost pusă în funcțiune înainte de 31 decembrie 1986, utilizează combustibili solizi indigeni cu o putere calorică netă de cel mult 5.800 kJ/kg, cu o umiditate mai mare de 45% în greutate, cu un conținut combinat de umiditate și cenușă mai mare de 60% în greutate și cu un conținut de oxid de calciu în cenușă mai mare de 10%, numărul de ore de funcționare prevăzut la alin. (1) lit. a) este de 32.000 de ore.

SECȚIUNEA a 7-a

Sisteme izolate mici

Art. 34. - (1) Până la data de 31 decembrie 2019, instalațiile de ardere care la 6 ianuarie 2011 făceau parte din sisteme izolate mici pot fi exceptate de la respectarea valorilor-limită de emisie prevăzute la art. 30 alin. (3) și (4) și a ratelor de desulfurare prevăzute la art. 31, după caz.

(2) Până la data de 31 decembrie 2019 se aplică valorile-limită de emisie prevăzute în autorizațiile acestor instalații de ardere, stabilite în temeiul prevederilor reglementărilor incidente în vigoare la data emiterii respectivelor autorizații.

(3) Instalațiile de ardere cu o putere termică nominală totală de peste 500 MW care utilizează combustibili solizi, cărora li s-a acordat prima autorizație după 1 iulie 1987, respectă valorile-limită de emisie pentru oxizi de azot prevăzute în anexa nr. 5 partea 1.

(4) Pentru instalațiile de ardere care intră sub incidența prezentului capitol și care fac parte dintr-un sistem izolat mic, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, cu acordul autorității publice centrale din domeniul economiei și/sau al autorității publice centrale pentru administrație publică, comunică Comisiei Europene, la data impusă de aceasta, o listă a instalațiilor de ardere respective, consumul total anual de energie a sistemului izolat mic și cantitatea de energie obținută prin interconectarea cu alte sisteme.

SECȚIUNEA a 8-a

Instalații de ardere din sistemele centralizate de încălzire

Art. 35. - (1) Până la data de 31 decembrie 2022, o instalație de ardere este exceptată de la respectarea valorilor-limită de emisie prevăzute la art. 30 alin. (3) și (4) și a ratelor de desulfurare prevăzute la art. 31, în situația în care sunt îndeplinite simultan următoarele condiții:

a) puterea termică nominală totală a instalației de ardere nu este mai mare de 200 MW;

b) instalația de ardere a fost autorizată pentru prima dată, din punctul de vedere al mediului, înainte de 27 noiembrie 2002 sau operatorul instalației respective a prezentat o solicitare completă de autorizare înaintea acestei date, cu condiția ca instalația să fi fost pusă în funcțiune cel târziu la data de 27 noiembrie 2003;

c) cel puțin 50% din producția utilă de energie termică, ca medie mobilă pe o perioadă de 5 ani, este distribuită sub formă de aburi sau apă caldă unei rețele publice de încălzire urbană;

d) valorile-limită de emisie pentru dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi prevăzute în autorizațiile integrate de mediu, aplicabile la data de 31 decembrie 2015, stabilite potrivit prevederilor reglementărilor incidente în vigoare la data emiterii respectivelor autorizații sunt menținute până la data de 31 decembrie 2022.

(2) Până la data de 1 ianuarie 2016, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului transmite Comisiei Europene o listă a tuturor instalațiilor de ardere cărora li se aplică prevederile alin. (1), incluzând puterea termică nominală totală, tipurile de combustibili utilizați și valorile-limită de emisie aplicabile pentru dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi.

(3) Pentru fiecare instalație de ardere căreia i se aplică alin. (1), anual, pe întreaga perioadă menționată la alineatul respectiv, inclusiv pentru anul 2022, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului informează Comisia Europeană cu privire la proporția energiei termice utile produse de fiecare instalație, distribuită sub formă de aburi sau apă caldă unei rețele publice de încălzire urbană, exprimată ca medie mobilă aferentă ultimilor 5 ani.

SECȚIUNEA a 9-a

Stocarea geologică a dioxidului de carbon

Art. 36. - (1) Operatorii tuturor instalațiilor de ardere cu o putere electrică nominală de cel puțin 300 MW pentru care autorizația inițială de construire sau, în absența unei astfel de proceduri, autorizația inițială de funcționare a fost acordată după intrarea în vigoare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2011 privind stocarea geologică a dioxidului de carbon, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 114/2013, au obligația să evalueze îndeplinirea următoarelor condiții:

- a) sunt disponibile situri de stocare adecvate;
- b) echipamentele de transport sunt fezabile din punct de vedere tehnic și economic;
- c) adaptarea ulterioară în vederea captării de dioxid de carbon este fezabilă din punct de vedere tehnic și economic.

(2) În situația în care condițiile prevăzute la alin. (1) sunt îndeplinite, autoritatea competentă pentru protecția mediului cu responsabilități în reglementare impune operatorului să asigure un spațiu adecvat pe amplasamentul instalației, suficient pentru echipamentul necesar captării și comprimării dioxidului de carbon.

(3) Autoritatea competentă pentru protecția mediului cu responsabilități în reglementare stabilește dacă sunt îndeplinite condițiile, pe baza evaluării menționate la alin. (1) și pe baza altor informații disponibile, îndeosebi în ceea ce privește protecția mediului și sănătatea umană.

SECȚIUNEA a 10-a

Funcționarea necorespunzătoare sau defecțiuni în funcționarea echipamentului de reducere a emisiilor

Art. 37. - (1) Autorizațiile integrate de mediu prevăd condiții cu privire la funcționarea necorespunzătoare sau defecțiuni în funcționarea echipamentelor de reducere a emisiilor.

(2) În cazul unei funcționări necorespunzătoare sau defecțiuni în funcționarea echipamentelor de depoluare, care nu permite reluarea funcționării în condiții normale în termen de 24 de ore, autoritatea competentă pentru protecția mediului cu responsabilități în emiterea autorizației integrate de mediu solicită operatorului fie să reducă sau să oprească funcționarea instalației de ardere, fie să exploateze instalația folosind combustibili puțin poluanți.

(3) În termen de 48 de ore de la momentul funcționării necorespunzătoare sau al defectării echipamentelor de depoluare, operatorul informează, în scris, autoritatea competentă pentru protecția mediului cu responsabilități în emiterea autorizației integrate de mediu.

(4) Durata cumulată a perioadelor în care instalația funcționează fără echipament corespunzător de reducere a emisiilor nu poate depăși 120 de ore pe parcursul oricărei perioade de 12 luni.

(5) Fără a aduce atingere standardelor de calitate a mediului, autoritatea competentă pentru protecția mediului cu responsabilități în emiterea autorizației integrate de mediu acordă derogări de la termenele-limită prevăzute la alin. (2) și (4), numai în următoarele cazuri:

- a) în situația în care există o nevoie stringentă de a menține alimentarea cu energie;
- b) în situația în care instalația de ardere al cărei echipament de depoluare funcționează necorespunzător sau al cărei echipament de depoluare este defect ar fi înlocuită pe o perioadă limitată de timp de o altă instalație, fapt care ar conduce la o creștere totală a emisiilor.

SECȚIUNEA a 11-a

Monitorizarea emisiilor în aer și respectarea valorilor-limită de emisie

Art. 38. - (1) Autorizația integrată de mediu conține prevederi privind monitorizarea substanțelor poluante emise în aer, în concordanță cu prevederile din anexa nr. 5 partea a 3-a.

(2) Instalarea și funcționarea echipamentelor automatizate de monitorizare sunt supuse controlului și testelor anuale de supraveghere, potrivit prevederilor anexei nr. 5 partea a 3-a.

(3) Autoritatea competentă pentru protecția mediului cu responsabilități în emiterea autorizației integrate de mediu stabilește localizarea punctelor de prelevare sau măsurare care trebuie utilizate pentru monitorizarea emisiilor.

(4) Toate rezultatele monitorizării sunt înregistrate, procesate și prezentate astfel încât să permită autorităților competente pentru protecția mediului cu responsabilități pentru inspecție și control să verifice respectarea condițiilor de funcționare și a valorilor-limită de emisie prevăzute de autorizația integrată de mediu.

Art. 39. - Valorile-limită de emisie pentru poluanții emiși în aer se consideră respectate în cazul în care condițiile prevăzute în anexa nr. 5 partea a 4-a sunt îndeplinite, fără a aduce atingere prevederilor Legii nr. 104/2011 privind calitatea aerului înconjurător.

SECȚIUNEA a 12-a

Instalații de ardere cu combustibil multiplu

Art. 40. - (1) Pentru instalațiile de ardere cu combustibil multiplu, care utilizează simultan două sau mai multe tipuri de combustibil, autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu stabilește, în autorizația integrată de mediu, valorile-limită de emisie, respectând etapele următoare:

a) stabilirea valorii-limită de emisie relevante pentru fiecare combustibil și poluant în parte, în funcție de puterea termică nominală totală a întregii instalații de ardere, potrivit prevederilor anexei nr. 5 partea 1 și a 2-a;

b) determinarea valorilor-limită de emisie ponderate în funcție de combustibil, obținute prin înmulțirea valorii-limită de emisie individuale prevăzute la lit. a) cu puterea calorică pentru fiecare combustibil în parte și împărțirea rezultatului înmulțirii la suma puterilor calorice ale tuturor combustibililor;

c) însumarea valorilor-limită de emisie ponderate în funcție de combustibil.

(2) Pentru instalațiile de ardere cu combustibil multiplu prevăzute la art. 30 alin. (3) și (4) care utilizează reziduurile de distilare și conversie de la rafinarea țițeiului brut pentru propriul consum, independent sau împreună cu alți combustibili, după caz, în locul valorilor-limită de emisie stabilite potrivit prevederilor alin. (1) se aplică valori-limită de emisie stabilite astfel:

a) în situația în care în cursul funcționării instalației de ardere proporția contribuției dintre combustibilul determinant în raport cu suma puterilor calorice produse de toți combustibilii este mai mare sau egală cu 50%, valoarea-limită de emisie este cea prevăzută în anexa nr. 5 partea 1 pentru combustibilul determinant;

b) în situația în care proporția contribuției dintre combustibilul determinant în raport cu suma puterilor calorice ale tuturor combustibililor este mai mică de 50%, la determinarea valorii-limită de emisie se parcurg următoarele etape:

b₁) se iau valorile-limită de emisie prevăzute în anexa nr. 5 partea 1 pentru fiecare combustibil utilizat, corespunzătoare puterii termice nominale totale a instalației de ardere;

b₂) se calculează valoarea-limită de emisie a combustibilului determinant prin înmulțirea cu 2 a valorii-limită de emisie stabilite pentru combustibilul respectiv potrivit prevederilor de la pct. b₁) și prin scăderea din acest produs a valorii-limită de emisie a combustibilului utilizat cu cea mai scăzută valoare-limită de emisie, așa cum este prevăzut în anexa nr. 5 partea 1, corespunzătoare puterii termice nominale totale a instalației de ardere;

b₃) se determină valorile-limită de emisie ponderate ale combustibilului pentru fiecare combustibil utilizat, prin înmulțirea valorii-limită de emisie determinate la pct. b₁) și b₂) cu puterea calorică a combustibilului în cauză și prin împărțirea produsului respectivei înmulțiri la suma puterilor calorice produse de toți combustibilii;

b₄) se însumează valorile-limită de emisie ponderate ale combustibililor determinate la pct. b₃).

(3) Pentru instalațiile de ardere cu combustibil multiplu prevăzute la art. 30 alin. (3) și (4) care utilizează reziduurile de distilare și conversie de la rafinarea țițeiului brut pentru propriul consum, independent sau împreună cu alți combustibili, valorile-limită de emisie medii pentru dioxidul de sulf prevăzute în anexa nr. 5 partea a 7-a se aplică, după caz, în locul valorilor-limită de emisie stabilite potrivit prevederilor alin. (1) sau (2).

SECȚIUNEA a 13-a

Măsurile de punere în aplicare

Art. 41. - (1) Determinarea perioadelor de pornire și oprire a instalațiilor de ardere se realizează conform prevederilor Deciziei 2012/249/UE.

(2) Planul național de tranziție se elaborează conform Deciziei 2012/115/UE de punere în aplicare a Comisiei din 10 februarie 2012 de stabilire a normelor referitoare la planurile naționale de tranziție menționate în Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului privind emisiile industriale.

CAPITOLUL IV

Dispoziții speciale privind instalațiile de incinerare a deșeurilor și instalațiile de co-incinerare a deșeurilor

SECȚIUNEA 1

Domeniul de aplicare

Art. 42. - (1) Prevederile prezentului capitol se aplică instalațiilor de incinerare a deșeurilor și instalațiilor de coincinerare a deșeurilor care incinerează sau coincinerează deșeuri solide ori lichide.

(2) Prevederile prezentului capitol nu se aplică instalațiilor de gazeificare sau piroliză, în situația în care gazele rezultate în urma acestor tratamente termice a deșeurilor sunt purificate la un asemenea nivel încât, la momentul incinerării, nu mai sunt clasificate ca deșeuri și emisiile rezultate se situează sub nivelul emisiilor rezultate din arderea gazului natural.

(3) Instalațiile de incinerare a deșeurilor și instalațiile de coincinerare a deșeurilor includ:

a) toate liniile de incinerare sau de coincinerare, instalațiile de recepție, de stocare și de tratare prealabilă a deșeurilor existente pe amplasament;

b) sistemele de alimentare cu deșeuri, sistemele de alimentare cu combustibil și aer;

c) cazanele;

d) instalațiile de tratare a gazelor reziduale;

e) instalațiile de tratare sau de stocare pe amplasament a reziduurilor și a apelor uzate;

f) coșurile de fum;

g) aparatele și sistemele de comandă a operațiunilor de incinerare sau coincinerare, de înregistrare și monitorizare a condițiilor de incinerare sau coincinerare.

(4) În situația în care, pentru tratarea termică a deșeurilor, se aplică alte procese decât oxidarea, cum ar fi piroliza, gazeificarea sau procesul cu plasmă, instalația de incinerare a deșeurilor sau instalația de coincinerare a deșeurilor include atât procesul de tratare termică, cât și procesul de incinerare ulterior.

(5) În situația în care procesul de coincinerare a deșeurilor are loc astfel încât obiectivul esențial al instalației nu este producerea de energie sau de produse materiale, ci tratarea termică a deșeurilor, instalația este considerată ca o instalație de incinerare a deșeurilor.

(6) Prevederile prezentului capitol nu se aplică următoarelor instalații:

a) instalații în care se procesează exclusiv următoarele deșeuri:

a₁) deșeurile prevăzute la art. 3 lit. bb) pct. bb₂);

a₂) deșeurile radioactive;

a₃) subprodusele de origine animală prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1.069/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unor norme sanitare privind subprodusele de origine animală și produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.774/2002;

a₄) deșeurile rezultate din prospectarea și exploatarea resurselor de petrol și gaze provenind de la instalațiile maritime și incinerate la bordul acestora;

b) instalații experimentale de cercetare, dezvoltare și testare, care vizează îmbunătățirea procesului de incinerare și care procesează mai puțin de 50 de tone de deșeuri pe an.

Art. 43. - Reziduu, în înțelesul prezentului capitol, reprezintă orice deșeu lichid sau solid generat de o instalație de incinerare a deșeurilor sau de o instalație de coincinerare a deșeurilor.

SECȚIUNEA a 2-a

Solicitarea, condițiile de autorizare și controlul emisiilor

Art. 44. - (1) Funcționarea instalațiilor de incinerare sau de coincinerare a deșeurilor se realizează în baza autorizației integrate de mediu sau a autorizației de mediu, după caz.

(2) Pentru instalațiile de incinerare a deșeurilor sau de coincinerare a deșeurilor, documentația de solicitare a autorizației de mediu conține o descriere a măsurilor avute în vedere pentru a garanta că sunt îndeplinite următoarele cerințe:

a) instalația este concepută, echipată, întreținută și exploatată, astfel încât să fie respectate prevederile prezentului capitol, ținând seama de categoriile de deșeuri incinerate sau coincinerate;

b) căldura rezultată prin incinerare și coincinerare se valorifică, atunci când este posibil, prin generare de căldură, abur sau electricitate;

c) cantitatea de reziduuri produse să fie cât mai mică, acestea să fie cât mai puțin nocive posibil și, după caz, reciclate;

d) eliminarea reziduurilor a căror generare nu poate fi evitată sau redusă ori care nu pot fi reciclate se va realiza cu respectarea prevederilor Ordinului ministrului mediului și gospodăririi apelor nr. 95/2005 privind stabilirea criteriilor de acceptare și procedurilor preliminare de acceptare a deșeurilor la depozitare și lista națională de deșeuri acceptate în fiecare clasă de depozit de deșeuri și a legislației Uniunii Europene.

Art. 45. - (1) Autorizația de mediu pentru instalațiile de incinerare și coincinerare trebuie să includă cel puțin următoarele:

a) o listă a tuturor tipurilor de deșeuri care pot fi tratate utilizând, în situația în care este posibil, cel puțin tipurile de deșeuri prevăzute în lista europeană a deșeurilor stabilită prin Decizia 2000/532/CE și cuprinzând, după caz, informații privind cantitatea de deșeuri din fiecare tip;

b) capacitatea totală de incinerare sau de coincinerare a instalației;

c) valorile-limită de emisie pentru poluanții emiși în aer și în apă;

d) cerințele privind pH-ul, temperatura și debitul evacuărilor de ape uzate;

e) procedurile și frecvențele de prelevare de probe și măsurare, care trebuie utilizate pentru a respecta condițiile stabilite pentru monitorizarea emisiilor;

f) durata maximă admisibilă a opririlor, dereglărilor sau deficiențelor tehnice inevitabile ale sistemelor de tratare ori de măsurare, în timpul cărora emisiile în aer și evacuările de ape uzate pot depăși valorile-limită de emisie prevăzute.

(2) Autorizația de mediu emisă pentru instalațiile de incinerare sau pentru instalațiile de coincinerare a deșeurilor periculoase trebuie să includă, suplimentar față de cerințele de la alin. (1), următoarele prevederi:

a) o listă a cantităților de deșeuri periculoase din diferitele categorii care pot fi tratate;

b) pentru aceste deșeuri periculoase, debitul masic minim și maxim, puterea calorică minimă și maximă și conținutul maxim de policlorobifenili, pentaclorofenol, clor, fluor, sulf, metale grele și alte substanțe poluante.

(3) Autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației de mediu stabilește categoriile de deșeuri care se includ în autorizația de mediu și care pot fi coincinerate în anumite categorii de instalații de coincinerare a deșeurilor.

(4) Periodic, autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației de mediu reexaminează și, acolo unde este necesar, actualizează condițiile din autorizația de mediu.

Art. 46. - (1) Gazele reziduale provenind de la instalațiile de incinerare și coincinerare a deșeurilor trebuie evacuate în mod controlat, printr-un coș de fum, a cărui înălțime este calculată astfel încât emisiile să nu afecteze sănătatea umană și mediul.

(2) Emisiile de poluanți în aer provenind de la instalațiile de incinerare și coincinerare a deșeurilor nu trebuie să depășească valorile-limită de emisie prevăzute în anexa nr. 6 partea a 3-a și a 4-a sau valorile determinate potrivit prevederilor din partea a 4-a a anexei respective și să nu aducă atingere prevederilor Legii nr. 104/2011.

(3) În cazul în care într-o instalație de coincinerare a deșeurilor mai mult de 40% din căldura rezultată provine de la deșeuri periculoase sau în situația în care instalația coincinerează deșeuri municipale în amestec netratate, se aplică valorile-limită de emisie stabilite în anexa nr. 6 partea a 3-a.

(4) Evacuarea în mediul acvatic a apelor uzate rezultate în urma tratării gazelor reziduale provenite de la instalațiile de incinerare sau coincinerare se limitează pe cât posibil, iar concentrațiile substanțelor poluante nu depășesc valorile-limită de emisie stabilite în anexa nr. 6 partea a 5-a.

(5) Valorile-limită de emisie se aplică în punctul în care apele uzate provenite de la tratarea gazelor reziduale sunt evacuate din instalația de incinerare sau din instalația de coincinerare a deșeurilor.

(6) În situația în care apele uzate provenite de la tratarea gazelor reziduale sunt epurate în afara instalației de incinerare sau a instalației de coincinerare a deșeurilor, într-o instalație de epurare destinată exclusiv epurării acestui tip de ape uzate, valorile-limită de emisie prevăzute în anexa nr. 6 partea a 5-a trebuie aplicate în punctul în care apele uzate sunt evacuate din instalația de epurare.

(7) În situația în care apele uzate provenite de la tratarea gazelor reziduale sunt epurate împreună cu apele uzate rezultate din alte surse, pe amplasamentul instalației de incinerare sau coincinerare a deșeurilor ori în afara acestuia, operatorul instalației de epurare trebuie să efectueze calculele corespunzătoare de bilanț masic, utilizând rezultatele măsurărilor prevăzute în anexa nr. 6 partea a 6-a pct. 3, pentru a determina care sunt nivelurile de emisie aplicabile pentru apele uzate provenite de la epurarea gazelor, în punctul de evacuare finală a apelor uzate.

(8) Nu este permisă nicio diluare a apelor uzate, în scopul conformării cu valorile-limită de emisie prevăzute în anexa nr. 6 partea a 5-a.

(9) Amplasamentele instalațiilor de incinerare și coincinerare a deșeurilor, inclusiv zonele asociate de stocare a deșeurilor, sunt proiectate și exploatate astfel încât să prevină deversările neautorizate și accidentale de orice substanțe poluante în sol, în apele de suprafață și în apele subterane.

(10) Apele meteorice contaminate, apele contaminate rezultate din scurgeri sau cele rezultate în urma intervențiilor contra incendiilor, provenite de pe amplasamentul instalației de incinerare ori al instalației de coincinerare a deșeurilor, trebuie colectate și stocate într-un bazin colector cu o capacitate suficientă care să permită analiza și, dacă este cazul, tratarea acestora înainte de evacuare.

(11) Fără a aduce atingere prevederilor art. 50 alin. (10) lit. c), în situația în care valorile-limită de emisie sunt depășite, este interzisă funcționarea pe o perioadă mai mare de 4 ore fără întrerupere a instalației de incinerare sau de coincinerare a deșeurilor ori a cuptoarelor individuale care compun o instalație de incinerare sau de coincinerare a deșeurilor.

(12) Durata cumulată de funcționare în cursul unui an, în condițiile prevăzute la alin. (11), nu trebuie să depășească 60 de ore pentru cuptoarele care sunt conectate la un singur sistem de tratare a gazelor reziduale.

SECȚIUNEA a 3-a

Defecțiuni, monitorizarea emisiilor, respectarea valorilor-limită de emisie și condiții de funcționare

Art. 47. - În cazul unei defecțiuni, operatorul instalației de incinerare sau al instalației de coincinerare a deșeurilor reduce sau întrerupe, după caz, cât mai repede, funcționarea instalației, până când este posibilă repunerea în stare de funcționare normală.

Art. 48. - (1) Monitorizarea emisiilor provenite de la instalațiile de incinerare sau co-incinerare a deșeurilor se realizează potrivit prevederilor din anexa nr. 6 părțile a 6-a și a 7-a.

(2) Instalarea și funcționarea sistemelor automatizate de măsurare sunt supuse, anual, controlului și testelor de verificare adecvate, potrivit prevederilor din anexa nr. 6 partea a 6-a pct. 1.

(3) Autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației de mediu stabilește locul de amplasare a punctelor de prelevare a probelor sau de măsurare, în care trebuie monitorizate emisiile.

(4) Toate rezultatele monitorizării sunt înregistrate, procesate și prezentate astfel încât să permită autorității competente pentru protecția mediului cu responsabilități de inspecție și control să verifice respectarea condițiilor de funcționare și a valorilor-limită de emisie prevăzute în autorizația de mediu.

Art. 49. - Valorile-limită de emisie stabilite pentru poluanții emiși în aer și în apă se consideră respectate în situația în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute în anexa nr. 6 partea a 8-a.

Art. 50. - (1) Instalațiile de incinerare a deșeurilor trebuie să funcționeze astfel încât să se atingă un nivel de incinerare la care conținutul de carbon organic total al zgurii și al cenușii de vatră să fie mai mic de 3% din greutatea în stare uscată a acestora sau pierderea la calcinare să fie mai mică de 5% din greutatea în stare uscată a acestora.

(2) Acolo unde este necesar, în vederea respectării prevederilor alin. (1), se utilizează tehnici de pretratare a deșeurilor.

(3) Instalațiile de incinerare a deșeurilor sunt proiectate, echipate, construite și exploatate astfel încât, chiar în condițiile cele mai nefavorabile, după ultima admisie de aer de combustie, gazele rezultate din incinerarea deșeurilor să fie aduse, în mod controlat și omogen, la o temperatură de cel puțin 850°C, timp de cel puțin două secunde.

(4) Instalațiile de co-incinerare a deșeurilor sunt proiectate, echipate, construite și exploatate astfel încât, chiar în condițiile cele mai nefavorabile, gazele rezultate din co-incinerarea deșeurilor să fie aduse, în mod controlat și omogen, la o temperatură de cel puțin 850°C, timp de cel puțin două secunde.

(5) În situația în care sunt incinerate sau co-incinerate deșeuri periculoase, având un conținut de substanțe organice halogenate, exprimat în clor, mai mare de 1%, temperatura necesară conformării cu prevederile alin. (3) și (4) este de cel puțin 1.100°C.

(6) În instalațiile de incinerare a deșeurilor, temperaturile prevăzute la alin. (3)-(5) trebuie măsurate în apropierea peretelui intern al camerei de combustie, în situația în care autoritatea competentă pentru protecția mediului nu autorizează efectuarea măsurătorilor într-un alt punct reprezentativ al camerei de combustie.

(7) Fiecare cameră de combustie a unei instalații de incinerare a deșeurilor este echipată cu cel puțin un arzător auxiliar, care pornește automat când temperatura gazelor de combustie, după ultima injectare de aer de combustie, scade sub temperatura de 850°C, respectiv 1.100°C.

(8) Arzătoarele auxiliare sunt utilizate și în fazele de pornire și de oprire, cu scopul de a asigura, în permanență, temperaturile respective, în timpul fazelor menționate și, de asemenea, atât timp cât în camera de combustie se găsesc deșeuri nearse.

(9) Arzătoarele auxiliare nu pot fi alimentate cu combustibili care ar putea genera emisii mai mari decât cele care ar rezulta în urma arderii gazului lichefiat sau a gazelor naturale, precum și a motorinei, astfel cum este definită la art. 4 lit. a) din Hotărârea Guvernului nr. 470/2007 privind limitarea conținutului de sulf din combustibilii lichizi, cu modificările și completările ulterioare.

(10) Instalațiile de incinerare a deșeurilor și instalațiile de co-incinerare a deșeurilor dispun de sisteme automate care împiedică alimentarea cu deșeuri, în următoarele situații:

a) în timpul fazei de pornire, până când este atinsă temperatura prevăzută la alin. (3)-(5) ori temperatura stabilită potrivit art. 51 alin. (1);

b) de fiecare dată când nu se menține temperatura prevăzută la alin. (3)-(5) sau temperatura stabilită potrivit prevederilor art. 51 alin. (1);

c) de fiecare dată când măsurătorile continue arată că una dintre valorile-limită de emisie este depășită din cauza unor dereglări sau deficiențe ale sistemelor de tratare a gazelor reziduale.

(11) Căldura rezultată din instalațiile de incinerare a deșeurilor sau din instalațiile de co-incinerare a deșeurilor trebuie recuperată, în măsura în care este posibil.

(12) Deșeurile infecțioase provenite din activitățile medicale care prezintă riscuri de infectare trebuie introduse direct în cuptor, fără a fi amestecate, în prealabil, cu alte categorii de deșeuri și fără a fi manipulate în mod direct.

(13) Instalația de incinerare a deșeurilor sau instalația de co-incinerare a deșeurilor trebuie să fie exploatată și controlată de către o persoană fizică ce are pregătirea și competența necesare pentru acest tip de activitate.

SECȚIUNEA a 4-a

Autorizarea condițiilor modificate de funcționare

Art. 51. - (1) Acolo unde este necesar, autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației de mediu stabilește în actul de reglementare condiții specifice, diferite de cele prevăzute la art. 50 alin. (1)-(10), inclusiv în ceea ce privește temperatura, pentru anumite categorii de deșeuri sau pentru anumite tratamente termice, numai în situația în care celelalte condiții prevăzute în prezentul capitol sunt respectate.

(2) În cazul instalațiilor de incinerare a deșeurilor, schimbarea condițiilor de funcționare nu trebuie să determine o producție mai mare de reziduuri sau o producție de reziduuri cu conținut mai mare de substanțe organice poluante decât reziduurile care ar fi fost obținute în condițiile prevăzute la art. 50 alin. (1)-(9).

(3) Emisiile de carbon organic total și monoxid de carbon provenite din instalațiile de co-incinerare a deșeurilor, pentru care s-a emis o autorizație de mediu cu condiții modificate de funcționare potrivit prevederilor alin. (1), respectă valorile-limită de emisie stabilite în anexa nr. 6 partea a 3-a.

(4) Emisiile de carbon organic total provenind de la cazanele pentru scoarță utilizate în industria celulozei pentru hârtie și a hârtiei, care coincid cu deșeurile la locul producerii acestora, aflate în activitate și pentru care a fost acordată o autorizație de mediu înainte de data de 28 decembrie 2002 și care sunt autorizate cu condiții modificate de funcționare potrivit prevederilor alin. (1), respectă valorile-limită de emisie stabilite în anexa nr. 6 partea a 3-a.

(5) În cadrul rapoartelor elaborate conform prevederilor art. 71, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului informează Comisia Europeană în ceea ce privește toate condițiile de funcționare autorizate potrivit prevederilor alin. (1)-(4) și asupra rezultatelor verificărilor efectuate.

SECȚIUNEA a 5-a

Livrarea și recepția deșeurilor. Reziduuri

Art. 52. - (1) Operatorul instalației de incinerare a deșeurilor sau al instalației de co-incinerare a deșeurilor este obligat să ia toate măsurile de precauție necesare privind livrarea și recepția deșeurilor, pentru a preveni sau a limita, pe cât posibil, poluarea aerului, a solului, a apelor de suprafață și a apelor subterane, precum și alte efecte negative asupra mediului, mirosurile, zgomotul și riscurile directe pentru sănătatea umană.

(2) Înaintea acceptării recepției deșeurilor în instalația de incinerare a deșeurilor sau în instalația de co-incinerare a deșeurilor, operatorul determină masa fiecărui tip de deșeu, conform clasificării din lista europeană a deșeurilor instituită prin Decizia 2000/532/CE.

(3) Înainte ca deșeurile periculoase să fie acceptate într-o instalație de incinerare sau într-o instalație de co-incinerare a deșeurilor, operatorul trebuie să colecteze informațiile disponibile privind deșeurile, pentru a verifica conformitatea cu condițiile de autorizare prevăzute la art. 45 alin. (2).

(4) Informațiile prevăzute la alin. (3) cuprind următoarele:

- a) toate informațiile administrative privind procesul de generare, conținute în documentele prevăzute la alin. (5) lit. a);
- b) compoziția fizică și, în măsura în care este posibil, compoziția chimică a deșeurilor, precum și toate celelalte informații care permit să se aprecieze dacă sunt adecvate pentru procesul de incinerare prevăzut;
- c) caracteristicile periculoase ale deșeurilor, substanțele cu care acestea nu pot fi amestecate și măsurile de precauție/prevenire ce trebuie luate în momentul manipulării lor.

(5) Înainte ca deșeurile periculoase să poată fi acceptate într-o instalație de incinerare a deșeurilor sau într-o instalație de co-incinerare a deșeurilor, operatorul efectuează cel puțin următoarele proceduri:

a) verificarea documentelor impuse de prevederile Legii nr. 211/2011 și, după caz, de dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 1.013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferurile de deșeuri, precum și de legislația privind transportul de mărfuri periculoase;

b) prelevarea de probe reprezentative, în măsura în care este posibil și, dacă este adecvat, înainte de descărcare, pentru a verifica, prin efectuarea de controale, conformitatea cu informațiile prevăzute la alin. (3) și (4) și pentru a permite autorităților competente din domeniul protecției mediului să determine natura deșeurilor tratate, ținând cont și de prevederile art. 50 alin. (12).

(6) Probele prevăzute la alin. (5) lit. b) se păstrează cel puțin o lună după incinerarea sau co-incinerarea deșeurilor în cauză.

(7) Autoritatea competentă pentru protecția mediului acordă derogări de la alin. (2)-(6) în cazul instalațiilor de incinerare a deșeurilor sau al instalațiilor de co-incinerare a deșeurilor care fac parte dintr-o instalație prevăzută la cap. II și care incinerează sau co-incinerează numai deșeuri produse în cadrul instalației respective.

Art. 53. - (1) Autorizația de mediu prevede condiții privind reducerea cantității și nocivității reziduurilor provenite din instalația de incinerare sau co-incinerare a deșeurilor și, după caz, prevederi privind reciclarea, pe cât posibil, direct ori în afara instalației, a unor astfel de deșeuri.

(2) Transportul și depozitarea temporară a reziduurilor uscate, sub formă de pulberi, se efectuează astfel încât să se evite dispersia reziduurilor respective în mediu.

(3) Înaintea stabilirii modalităților de eliminare sau de reciclare a reziduurilor se efectuează teste corespunzătoare, pentru a determina caracteristicile fizice și chimice, precum și potențialul de poluare al reziduurilor. Testele respective se efectuează asupra fracțiunii solubile totale și a metalelor grele din fracția solubilă.

SECȚIUNEA a 6-a

Modificarea substanțială

Art. 54. - Este considerată modificare substanțială o modificare survenită în exploatarea unei instalații de incinerare a deșeurilor sau a unei instalații de coincinerare a deșeurilor, care tratează numai deșeuri nepericuloase în cadrul unei instalații care face obiectul cap. II și care implică incinerarea sau coincinerarea de deșeuri periculoase.

SECȚIUNEA a 7-a

Rapoarte și informarea publicului cu privire la instalațiile de incinerare a deșeurilor și la instalațiile de coincinerare a deșeurilor

Art. 55. - (1) Documentația de solicitare pentru emiterea unei noi autorizații de mediu, în cazul instalațiilor de incinerare a deșeurilor și al instalațiilor de coincinerare a deșeurilor, este pusă la dispoziția publicului, cu suficient timp înainte, într-unul sau mai multe locuri, pentru ca publicul să poată face observații cu privire la aceste documente de solicitare înainte ca autoritatea competentă responsabilă cu emiterea autorizației de mediu să ia o decizie. Decizia respectivă, însoțită de cel puțin un exemplar al autorizației de mediu, și fiecare actualizare ulterioară se pun, de asemenea, la dispoziția publicului.

(2) Pentru instalațiile de incinerare a deșeurilor sau pentru instalațiile de coincinerare a deșeurilor a căror capacitate nominală este mai mare ori egală cu două tone pe oră, raportul care trebuie transmis Comisiei Europene, prevăzut la art. 71, include următoarele:

- a)** informații privind funcționarea și monitorizarea instalației;
 - b)** prezentarea modului de derulare a procesului de incinerare sau de coincinerare;
 - c)** nivelul emisiilor în aer și în apă comparativ cu valorile limită de emisie stabilite în autorizația de mediu.
- (3)** Toate informațiile prevăzute la alin. (2) sunt puse la dispoziția publicului.

(4) Autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației de mediu întocmește lista instalațiilor de incinerare a deșeurilor sau a instalațiilor de coincinerare a deșeurilor a căror capacitate nominală este mai mică de două tone pe oră, iar această listă se pune la dispoziția publicului.

CAPITOLUL V

Dispoziții speciale aplicabile instalațiilor și activităților care utilizează solvenți organici

SECȚIUNEA 1

Domeniul de aplicare

Art. 56. - Prezentul capitol se aplică activităților prevăzute în anexa nr. 7 partea 1 și care ating, după caz, valorile de prag de consum stabilite în partea a 2-a din anexa respectivă.

Art. 57. - Pentru aplicarea prevederilor prezentului capitol, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație:

a) instalație existentă - o instalație aflată în funcțiune la data de 29 martie 1999 sau care a obținut o autorizație ori al cărei operator a prezentat o solicitare completă de autorizare înainte de 1 aprilie 2001, cu condiția ca instalația respectivă să fi fost pusă în funcțiune cel mai târziu la data de 1 aprilie 2002;

b) gaze reziduale - descărcare gazoasă finală care conține compuși organici volatili sau alți poluanți și care se evacuează în aer printr-un coș ori alte echipamente de reducere a emisiilor;

c) emisie fugitivă - orice emisie, care nu provine din gaze reziduale, de compuși organici volatili în aer, sol și apă, precum și de solvenți din compoziția produselor, cu excepția cazului în care există indicații contrare prevăzute în anexa nr. 7 partea a 2-a;

d) emisii totale - suma emisiilor fugitive și a emisiilor în gazele reziduale;

e) amestec - astfel cum este definit la art. 3 pct. 2 din Regulamentul (CE) nr. 1.907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1.488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei;

f) adeziv - orice amestec, inclusiv toți solvenții organici sau amestecurile care conțin solvenți organici necesari pentru aplicarea corespunzătoare a acestuia, utilizat pentru a lipi între ele părți ale aceluiași produs;

g) cerneală - un amestec, inclusiv toți solvenții organici sau amestecurile care conțin solvenți organici necesari pentru aplicarea corespunzătoare a acestuia, utilizat într-o activitate de tipărire, pentru a imprima un text sau o imagine pe o suprafață;

h) lac - material de acoperire transparent;

i) consum - cantitatea totală de solvenți organici utilizată într-o instalație pe parcursul unui an calendaristic sau al oricărei altei perioade de douăsprezece luni, mai puțin compușii organici volatili recuperați pentru reutilizare;

j) flux de intrare - cantitatea de solvenți organici, în stare pură sau în amestecuri, care este utilizată la efectuarea unei activități, cuprinzând și solvenții reciclați în interiorul sau în exteriorul instalației, care sunt luați în calcul la fiecare utilizare în cadrul acelei activități;

k) reutilizare - utilizarea, în scopuri tehnice sau comerciale, a solvenților organici recuperați dintr-o instalație, inclusiv sub formă de combustibili, excepție făcând solvenții organici recuperați care sunt eliminați definitiv ca deșeuri;

l) capacitate nominală - masa maximă, exprimată în medie pe zi, a intrărilor de solvenți organici utilizați într-o instalație, atunci când aceasta funcționează la capacitatea de producție proiectată, în condiții normale de funcționare, și anume alte condiții decât cele privind operațiunile de pornire, oprire și de întreținere a echipamentelor;

m) condiții controlate - condiții de funcționare a unei instalații, astfel încât compușii organici volatili emiși în urma activității să fie colectați și eliminați în mod controlat, fie printr-un coș, fie printr-un echipament de reducere a emisiilor, regăsindu-se numai parțial sub formă de emisii fugitive;

n) operațiuni de pornire și oprire - operațiuni prin care se pune în funcțiune, se scoate din funcțiune, se introduce sau se scoate din mersul în gol o instalație, un echipament ori un rezervor, excluzând fazele de activitate cu oscilație regulată specifică, în condiții normale de funcționare a unei instalații.

SECȚIUNEA a 2-a

Înlocuirea substanțelor periculoase

Art. 58. - Substanțele sau amestecurile cărora le sunt atribuite sau care se încadrează în frazele de pericol H340, H350, H350i, H360D sau H360F, din cauza conținutului lor în compuși organici volatili, clasificate drept cancerigene, mutagene ori toxice pentru reproducere potrivit prevederilor Regulamentului (CE) nr. 1.272/2008, se înlocuiesc în procesele tehnologice, în măsura în care este posibil, cu substanțe sau amestecuri mai puțin nocive, în cel mai scurt timp posibil, cu respectarea prevederilor reglementărilor incidente în vigoare.

SECȚIUNEA a 3-a

Controlul emisiilor, monitorizarea emisiilor și respectarea valorilor-limită de emisie și rapoarte privind conformarea

Art. 59. - (1) Operatorul are obligația să aplice măsurile necesare prin care să se asigure că instalația este conformă cu una dintre următoarele condiții:

a) emisiile de compuși organici volatili din instalație să respecte valorile-limită de emisie în gazele reziduale și valorile-limită pentru emisiile fugitive sau valorile-limită pentru emisiile totale, precum și celelalte cerințe prevăzute în anexa nr. 7 părțile a 2-a și a 3-a;

b) să aplice o schemă de reducere a emisiilor de compuși organici volatili prevăzută în anexa nr. 7 partea a 5-a, cu condiția să atingă o reducere a emisiilor echivalentă cu cea pe care ar realiza-o aplicând valorile-limită de emisie menționate la lit. a).

(2) Potrivit prevederilor art. 71 alin. (1), autoritatea publică centrală pentru protecția mediului raportează Comisiei Europene progresele realizate în atingerea reducerii echivalente a emisiilor prevăzute la alin. (1) lit. b).

(3) În situația în care operatorul demonstrează că o instalație dată nu poate, din punct de vedere tehnic și economic, să respecte valoarea-limită pentru emisiile fugitive, autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației de mediu, prin excepție de la prevederile alin. (1) lit. a), permite ca emisiile să depășească acea valoare-limită de emisie, cu condiția asigurării că niciun risc semnificativ pentru sănătatea umană sau pentru mediu nu se produce.

(4) Prevederile alin. (3) se aplică numai în situația în care operatorul demonstrează autorității competente pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației de mediu că sunt aplicate cele mai bune tehnici disponibile.

(5) Acordarea excepției prevăzute la alin. (3) se aplică pe baza avizului emis de autoritatea competentă pentru sănătate publică, potrivit procedurilor specifice.

(6) Prin excepție de la prevederile alin. (1), pentru activitățile de acoperire prevăzute la nr. crt. 8 din tabelul de la anexa nr. 7 partea a 2-a, care nu pot fi efectuate în condiții controlate, autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației de mediu permite ca emisiile din instalație să nu respecte cerințele prevăzute la alineatul respectiv, numai în situația în care operatorul demonstrează autorității competente pentru protecția mediului responsabile cu emiterea autorizației de mediu că o astfel de conformare nu este viabilă din punct de vedere tehnic și economic și că sunt aplicate cele mai bune tehnici disponibile.

(7) Potrivit prevederilor art. 71, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului raportează Comisiei Europene, potrivit regulilor stabilite de aceasta, excepțiile acordate potrivit prevederilor alin. (3) și (6).

(8) Emisiile de compuși organici volatili cărora le sunt atribuite sau care se încadrează în frazele de pericol H340, H350, H350i, H360D ori H360F sau emisiile de compuși organici volatili halogenați cărora le sunt atribuite sau care se încadrează în frazele de pericol H341 ori H351 sunt verificate în condiții controlate, în măsura în care acest lucru este fezabil din punct de vedere tehnic și economic, cu scopul de a proteja sănătatea publică și mediul și nu trebuie să depășească valorile-limită de emisie relevante prevăzute în anexa nr. 7 partea a 4-a.

(9) Instalațiile în care se desfășoară două sau mai multe activități, fiecare depășind valorile de prag stabilite în anexa nr. 7 partea a 2-a, trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru substanțele indicate la alin. (8), să respecte cerințele de la alineatul respectiv pentru fiecare activitate în parte;

b) pentru toate celelalte substanțe, altele decât cele prevăzute la lit. a):

b₁) fie să respecte cerințele de la alin. (1) pentru fiecare activitate în parte;
b₂) fie să atingă o valoare a emisiilor totale de compuși organici volatili mai mică decât cea care ar fi fost atinsă în situația aplicării prevederilor de la pct. b₁).

(10) Operatorul are obligația să ia toate măsurile de prevenire corespunzătoare pentru a reduce la minimum emisiile de compuși organici volatili, în cursul operațiunilor de pornire și oprire.

Art. 60. - Autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației de mediu prevede în autorizația de mediu sau, după caz, în cadrul regulilor general obligatorii cerințe pentru ca măsurarea emisiilor să se desfășoare potrivit prevederilor prevăzute în anexa nr. 7 partea a 6-a.

Art. 61. - Valorile-limită de emisie în gazele reziduale se consideră respectate în cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute în anexa nr. 7 partea a 8-a.

Art. 62. - (1) Operatorul furnizează autorității competente pentru protecția mediului responsabile cu emiterea autorizației de mediu, o dată pe an sau/și la cerere, date care să îi permită acestuia să verifice conformarea cu următoarele condiții, după caz:

a) valorile-limită de emisie în gazele reziduale, valorile-limită pentru emisiile fugitive și valorile-limită pentru emisiile totale ale compușilor organici volatili;

b) cerințele specificate în schema de reducere a emisiilor de compuși organici volatili prevăzută în anexa nr. 7 partea a 5-a;

c) derogările acordate potrivit prevederilor art. 59 alin. (3)-(6).

(2) Raportul privind conformarea include, după caz, un plan de gestionare a solvenților organici întocmit potrivit prevederilor prevăzute în anexa nr. 7 partea a 7-a.

SECȚIUNEA a 4-a

Modificări substanțiale ale instalațiilor existente

Art. 63. - (1) O modificare a masei maxime, exprimată în medie pe zi, a intrărilor de solvenți organici utilizați într-o instalație existentă, atunci când aceasta funcționează la capacitatea de producție proiectată, în alte condiții decât cele privind operațiunile de pornire, oprire și de întreținere a echipamentelor, este considerată modificare substanțială în cazul în care are ca efect o creștere a emisiilor de compuși organici volatili de peste:

a) 25%, pentru o instalație al cărei consum de solvenți organici se situează la cele mai mici valori de prag prevăzute la activitățile de la nr. crt. 1, 3, 4, 5, 8, 10, 13, 16 sau 17 din tabelul de la anexa nr. 7 partea a 2-a sau pentru cele care se încadrează la celelalte puncte din anexa nr. 7 partea a 2-a și care au un consum de solvenți organici mai mic de 10 tone/an;

b) 10%, pentru toate celelalte instalații.

(2) În cazul în care o instalație existentă suferă o modificare substanțială sau în cazul în care o instalație intră pentru prima dată în domeniul de aplicare a prezentei legi în urma unei modificări substanțiale, acea parte a instalației care suferă o modificare substanțială este tratată fie ca o instalație nouă, fie ca o instalație existentă, cu condiția ca valoarea emisiilor totale ale întregii instalații să nu depășească valoarea care ar fi fost atinsă în cazul în care partea de instalație modificată substanțial ar fi fost tratată ca o instalație nouă.

(3) Pentru instalațiile care se află sub incidența prevederilor cap. II, modificările substanțiale respectă prevederile corespunzătoare capitolului respectiv.

(4) În cazul unei modificări substanțiale, operatorul are obligația să demonstreze autorității competente pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației de mediu conformarea instalației cu dispozițiile prezentei legi.

SECȚIUNEA a 5-a

Accesul la informații

Art. 64. - (1) Autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației de mediu pune la dispoziția publicului următoarele:

a) decizia privind autorizarea, precum și o copie a autorizației și toate actualizările ulterioare ale acesteia;

b) lista instalațiilor autorizate și regulile general obligatorii aplicabile instalațiilor;

c) rezultatele monitorizării emisiilor, prevăzute la art. 60, pe care le deține.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică cu respectarea/sub rezerva restricțiilor prevăzute la art. 11 alin. (1) lit. b)-e), art. 12, 14 și ale art. 15 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 878/2005, cu modificările ulterioare.

CAPITOLUL VI

Dispoziții speciale privind instalațiile producătoare de dioxid de titan

Art. 65. - Prevederile prezentului capitol se aplică instalațiilor producătoare de dioxid de titan.

Art. 66. - Este interzisă evacuarea următoarelor deșeuri în orice corp de apă, precum și în Marea Neagră:

a) deșeurile solide din instalațiile producătoare de dioxid de titan;

b) soluțiile-mumă care rezultă din faza de filtrare după hidroliza soluției de sulfat de titanil provenind din instalații care utilizează procedeul sulfat, inclusiv deșeurile acide asociate cu aceste soluții-mumă, conținând, în total, mai mult de 0,5% acid sulfuric liber și diferite metale grele și inclusiv acele soluții-mumă care au fost diluate astfel încât proporția de acid sulfuric liber să nu depășească 0,5%;

c) deșeurile provenind din instalații care utilizează procedeul cu clor, conținând mai mult de 0,5% acid clorhidric liber și diferite metale grele, inclusiv deșeurile care au fost diluate astfel încât proporția de acid clorhidric liber să nu depășească 0,5%;

d) sărurile de filtrare, nămolurile și deșeurile lichide provenite de la tratarea - concentrarea sau neutralizarea - deșeurilor menționate la lit. b) și c) și care conțin diferite metale grele, fără a include deșeurile neutralizate, filtrate sau decantate care conțin numai urme de metale grele și care, înainte de orice diluție, au un pH mai mare de 5,5.

Art. 67. - Emisiile în apă, provenind de la instalațiile producătoare de dioxid de titan, nu depășesc valorile-limită de emisie stabilite în anexa nr. 8 partea 1.

Art. 68. - (1) Autorizațiile integrate de mediu emise pentru instalațiile producătoare de dioxid de titan conțin inclusiv măsuri privind prevenirea emisiilor de aerosoli acizi provenite de la astfel de instalații.

(2) Emisiile în aer provenite de la astfel de instalații nu trebuie să depășească valorile-limită de emisie stabilite în anexa nr. 8 partea a 2-a.

Art. 69. - (1) Autorizațiile de mediu conțin măsuri de monitorizare a emisiilor în apă pentru a permite autorității competente pentru protecția mediului responsabile cu emiterea autorizației de mediu să verifice respectarea condițiilor de autorizare și a prevederilor art. 67.

(2) Autorizațiile de mediu conțin prevederi privind monitorizarea emisiilor în aer pentru a permite autorității competente să verifice respectarea condițiilor de autorizare și a prevederilor art. 68, incluzând minimum monitorizarea emisiilor prevăzută în anexa nr. 8 partea a 3-a.

(3) Monitorizarea se desfășoară în conformitate cu standardele CEN sau, în lipsa standardelor CEN, cu standardele ISO, cu standardele naționale sau cu alte standarde internaționale care garantează obținerea de date de o calitate științifică echivalentă.

CAPITOLUL VII

Autorități competente. Dispoziții tranzitorii și finale

SECȚIUNEA 1

Autorități competente și rapoarte prezentate Comisiei Europene

Art. 70. - (1) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului desemnată pentru stabilirea cadrului legal de punere în aplicare a prevederilor prezentei legi, pentru realizarea schimbului de informații prevăzut la art. 3 lit. k) și pentru transmiterea rapoartelor către Comisia Europeană, potrivit prevederilor art. 71 și 72, este Ministerul Mediului și Schimbărilor Climatice.

(2) Autoritatea competentă pentru protecția mediului la nivel național desemnată pentru coordonarea implementării prevederilor prezentei legi la nivel teritorial este Agenția Națională pentru Protecția Mediului.

(3) Autoritățile competente pentru protecția mediului responsabile cu emiterea, reexaminarea, actualizarea autorizațiilor integrate de mediu/autorizațiilor de mediu, denumite în cadrul prezentei legi autoritățile competente pentru protecția mediului responsabile cu emiterea autorizațiilor integrate de mediu/autorizațiilor de mediu, sunt structurile teritoriale de mediu aflate în subordinea Agenției Naționale pentru Protecția Mediului.

(4) Autoritatea competentă pentru inspecție și control este Garda Națională de Mediu și structurile sale teritoriale.

Art. 71. - (1) Rapoartele prezentate Comisiei Europene de către autoritatea publică centrală pentru protecția mediului trebuie să conțină informații privind punerea în aplicare a prezentei legi, date reprezentative privind emisiile și alte aspecte privind poluarea, valorile-limită de emisie, aplicarea celor mai bune tehnici disponibile potrivit prevederilor art. 14 și 15, în special în ceea ce privește acordarea derogărilor potrivit prevederilor art. 15 alin. (5), și informații privind progresele înregistrate cu privire la dezvoltarea și aplicarea tehnicilor emergente potrivit prevederilor art. 27, precum și derogările prevăzute de art. 59 alin. (3) și (6).

(2) Informațiile conținute în rapoarte se transmit Comisiei Europene, în format electronic.

Art. 72. - (1) Începând cu data de 1 ianuarie 2016, autoritatea competentă pentru protecția mediului la nivel național întocmește un inventar anual al emisiilor de dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi și al consumului de energie pentru toate instalațiile de ardere care fac obiectul cap. III.

(2) La întocmirea inventarului se iau în considerare prevederile art. 29, cu precizarea, pentru fiecare instalație de ardere, a următoarelor date:

a) puterea termică nominală totală, exprimată în MW, a instalației de ardere;

b) tipul de instalație de ardere: cazan, turbină cu gaz, motor cu gaz, motor diesel, alte tipuri, cu specificarea acestora;

c) data punerii în funcțiune a instalației de ardere;

d) totalul emisiilor anuale exprimate în tone/an, pentru dioxid de sulf, oxizi de azot și pulberi exprimate ca particule totale în suspensie;

e) numărul de ore de funcționare a instalației de ardere;

f) consumul de energie anual total, în funcție de puterea calorică netă, exprimată în TJ/an, defalcat pe următoarele categorii de combustibili: ulei, lignit, biomasă, turbă, alți combustibili solizi, cu specificarea acestora, combustibili lichizi, gaz natural, alte tipuri de gaz, cu specificarea acestora.

(3) Datele anuale cuprinse în aceste inventare pentru fiecare instalație în parte se pun la dispoziția Comisiei Europene, la solicitarea acesteia.

(4) Un rezumat al acestor inventare se pune la dispoziția Comisiei Europene la fiecare 3 ani, în termen de 12 luni de la sfârșitul perioadei de 3 ani considerate, cu prezentarea separată a datelor referitoare la instalațiile de ardere din cadrul rafinăriilor.

(5) Începând cu data de 1 ianuarie 2016, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului raportează, anual, Comisiei Europene, după caz, următoarele date:

a) media pe fiecare lună a conținutului de sulf din combustibilul solid indigen utilizat și a ratei de desulfurare atinse, cu prezentarea, pentru primul an de aplicare a prevederilor art. 31 alin. (2), a justificării tehnice a imposibilității de a respecta valorile-limită de emisie prevăzute la art. 30 alin. (3)-(5), pentru instalațiile de ardere cărora li se aplică dispozițiile art. 31;

b) numărul de ore de funcționare pe an, pentru instalațiile de ardere care nu funcționează mai mult de 1.500 de ore pe an, ca medie mobilă pe o perioadă de 5 ani.

SECȚIUNEA a 2-a

Sanctiuni

Art. 73. - (1) Următoarele fapte constituie contravenții și se sancționează după cum urmează:

a) nerespectarea prevederilor art. 50 alin. (13), cu amendă de la 15.000 lei la 30.000 lei;

b) nerespectarea prevederilor art. 50 alin. (12), art. 52 alin. (1), (2), (5) și (6) și art. 53 alin. (2) și (3), cu amendă de la 20.000 lei la 40.000 lei;

c) nerespectarea prevederilor art. 21 alin. (2), art. 30 alin. (12), art. 31 alin. (2), art. 33 alin. (1) lit. a) și b), art. 37 alin. (3), art. 38 alin. (2) și (4), art. 48 alin. (1), (2) și (4), art. 50 alin. (6)-(8) și (10), art. 52 alin. (4), art. 59 alin. (10) și art. 62, cu amendă de la 25.000 lei la 50.000 lei;

d) nerespectarea prevederilor art. 4 alin. (1), art. 22 alin. (2) și (6)-(8), art. 50 alin. (1) și (3)-(5), art. 55 alin. (1), art. 59 alin. (1) și art. 63 alin. (4), cu amendă de la 30.000 lei la 60.000 lei;

e) nerespectarea prevederilor art. 8 alin. (1), (2) și (4), art. 11 lit. a)-c), g) și h), art. 20 alin. (1) și (3), art. 23 alin. (2), art. 33 alin. (1) lit. d), art. 34 alin. (3), art. 37 alin. (4), art. 40 alin. (2) lit. a), art. 46 alin. (2)-(4) și (8)-(12), art. 47, 49, art. 51 alin. (3) și (4), art. 59 alin. (8), art. 66, 67 și art. 68 alin. (2), cu amendă de la 50.000 lei la 100.000 lei.

(2) Pentru nerespectarea prevederilor art. 4 alin. (1) se aplică și sancțiunea complementară de suspendare a activității operatorului economic.

(3) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin. (1) și (2) se realizează de către comisarii și persoanele împuternicite din cadrul Gărzii Naționale de Mediu.

(4) Contravențiilor prevăzute la alin. (1) și (2) le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Contravenientul poate achita, pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenzii prevăzute la alin. (1), agentul constatator făcând referire la această posibilitate în procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției.

SECȚIUNEA a 3-a

Dispoziții tranzitorii

Art. 74. - (1) Începând cu data de 7 ianuarie 2014, prevederile prezentei legi, cu excepția celor prevăzute în cap. III și anexa nr. 5, se aplică instalațiilor menționate în anexa nr. 1 pct. 1.1, pentru activitățile cu o putere termică instalată totală mai mare de 50 MW, pct. 1.2 și 1.3, pct. 1.4 lit. a), pct. 2.1-2.6, pct. 3.1-3.5, pct. 4.1-4.6, pentru activități privind producția prin procesare chimică, pct. 5.1 și 5.2, pentru activitățile reglementate de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 152/2005 privind prevenirea și controlul integrat al poluării, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 84/2006, cu modificările și completările ulterioare, pct. 5.3 lit. a) pct. (i) și (ii), pct. 5.4, pct. 6.1 lit. a) și b), pct. 6.2 și 6.3, pct. 6.4 lit. a) și b), pentru activitățile reglementate de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 152/2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 84/2006, cu modificările și completările ulterioare, pct. 6.4 lit. c) și pct. 6.5-6.9, care se află în funcțiune și dețin o autorizație înainte de data intrării în vigoare a prezentei legi sau ai căror operatori au prezentat o solicitare completă pentru acordarea unei autorizații înainte de data respectivă, cu condiția ca aceste instalații să fie puse în funcțiune până la data de 7 ianuarie 2014.

(2) Începând cu data de 7 iulie 2015, prevederile prezentei legi, cu excepția celor prevăzute în cap. III și IV și anexele nr. 5 și 6, se aplică instalațiilor în care se desfășoară activități prevăzute în anexa nr. 1 la pct. 1.1 - activități cu o putere termică nominală totală de 50 MW, pct. 1.4 lit. b), pct. 4.1-4.6, pentru activitățile care implică producția prin prelucrare biologică, pct. 5.1 și 5.2, pentru activitățile care nu au fost sub incidența prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 152/2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 84/2006, cu modificările și completările ulterioare, pct. 5.3 lit. a) pct. (iii)-(v), pct. 5.3 lit. b), pct. 5.5 și 5.6, pct. 6.1 lit. c), pct. 6.4 lit. b), pentru activitățile care nu au fost reglementate de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 152/2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 84/2006, cu modificările și completările ulterioare, și activităților prevăzute la pct. 6.10 și 6.11, aflate în funcțiune înainte de data intrării în vigoare a prezentei legi.

(3) Pentru instalațiile prevăzute la art. 30 alin. (3) și (4) se aplică prevederile cap. III și cele ale anexei nr. 5, începând cu data de 1 ianuarie 2016.

(4) Prevederile Hotărârii Guvernului nr. 440/2010 nu se aplică instalațiilor de ardere prevăzute la art. 30 alin. (5).

(5) Pentru instalațiile de ardere menționate la art. 30 alin. (3) și (4), care coincid cu deșeuri, prevederile anexei nr. 6 partea a 4-a pct. 3.1 se aplică până la data de 31 decembrie 2015.

(6) În ceea ce privește instalațiile de ardere care coincid cu deșeuri, se aplică prevederile anexei nr. 6 partea a 4-a pct. 3.2, începând cu:

a) 1 ianuarie 2016, pentru instalațiile de ardere menționate la art. 30 alin. (3) și (4);

b) data intrării în vigoare a prezentei legi, pentru instalațiile de ardere menționate la art. 30 alin. (5).

(7) Prevederile art. 58 se aplică de la data de 1 iunie 2015, iar, până la această dată, substanțele sau amestecurile cărora le sunt atribuite sau care trebuie încadrate în frazele de pericol H340, H350, H350i, H360D sau H360F ori frazele de risc R45, R46, R49, R60 sau R61, din cauza conținutului lor în compuși organici volatili, fiind clasificate ca substanțe cancerigene, mutagene sau toxice pentru reproducere potrivit prevederilor Regulamentului (CE) nr. 1.272/2008, sunt înlocuite, în măsura în care este posibil, cu substanțe sau amestecuri mai puțin nocive, în termenul cel mai scurt cu putință.

(8) Prevederile art. 59 alin. (7) se aplică de la data de 1 iunie 2015, iar, până la această dată, emisiile, fie de compuși organici volatili cărora le sunt atribuite sau care trebuie încadrate în frazele de pericol H340, H350, H350i, H360D sau H360F ori frazele de risc R45, R46, R49, R60 sau R61, fie de compuși organici volatili halogenați cărora le sunt atribuite sau pe care trebuie aplicate frazele de pericol H341 sau H351 ori frazele de risc R40 sau R68, sunt verificate în condiții controlate, în măsura în care acest lucru este viabil din punct de vedere tehnic și economic, în scopul de a proteja sănătatea publică și mediul și nu trebuie să depășească valorile-limită de emisie relevante prevăzute în anexa nr. 7 partea a 4-a.

(9) Prevederile prevăzute în anexa nr. 7 partea a 4-a pct. 2 se aplică de la data de 1 iunie 2015, iar, până la această dată, pentru emisiile de compuși organici volatili halogenați cărora le sunt atribuite sau care trebuie încadrate în frazele de pericol H341 sau H351 ori frazele de risc R40 sau R68, în cazul în care debitul masic al sumei compușilor care justifică frazele de pericol H341 sau H351 ori etichetarea R40 sau R68 este de minimum 100 g/h, se respectă o valoare-limită de emisie de 20 mg/Nm³ și valoarea-limită de emisie se raportează la suma masică a diferiților compuși.

(10) Perioadele de tranziție prevăzute în anexa nr. VII cap. 9 secțiunea a 9-a din Tratatul dintre Regatul Belgiei, Republica Cehă, Regatul Danemarcei, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Irlanda, Republica Italiană, Republica Cipru, Republica Letonia, Republica Lituania, Marele Ducat al Luxemburgului, Republica Ungară, Republica Malta, Regatul Țărilor de Jos, Republica Austria, Republica Polonă, Republica Portugheză, Republica Slovenia, Republica Slovacă, Republica Finlanda, Regatul Suediei, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (state membre ale Uniunii Europene) și Republica Bulgaria și România privind aderarea Republicii Bulgaria și a României la Uniunea Europeană, semnat de România la Luxemburg la 25 aprilie 2005, ratificat prin Legea nr. 157/2005, rămân valabile în mod corespunzător până la finalizarea acestora, așa cum sunt stabilite pentru fiecare instalație în parte.

SECȚIUNEA a 4-a

Dispoziții finale

Art. 75. - (1) Anexele nr. 1-8 fac parte integrantă din prezenta lege.

(2) Actualizarea părților 3 și 4 din anexa nr. 5, a părților 2 și 6-8 din anexa nr. 6 și a părților 5-8 din anexa nr. 7, în scopul adaptării la progresul științific și tehnic potrivit procedurii prevăzute de legislația europeană în domeniu, se realizează prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului sau, după caz, prin ordine comune ale conducătorilor autorităților publice cu responsabilități în implementarea prevederilor prezentei legi.

Art. 76. - Prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 77. - (1) La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă:

a) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 152/2005 privind prevenirea și controlul integrat al poluării, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.078 din 30 noiembrie 2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 84/2006, cu modificările și completările ulterioare;

b) Hotărârea Guvernului nr. 128/2002 privind incinerarea deșeurilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 160 din 6 martie 2002, cu modificările și completările ulterioare;

c) Hotărârea Guvernului nr. 699/2003 privind stabilirea unor măsuri pentru reducerea emisiilor de compuși organici volatili datorate utilizării solvenților organici în anumite activități și instalații, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 489 din 8 iulie 2003, cu modificările și completările ulterioare;

d) Ordinul ministrului mediului și gospodăririi apelor și al ministrului de stat, ministrul economiei și comerțului, nr. 751/870/2004 privind gestionarea deșeurilor din industria dioxidului de titan, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 10 din 5 ianuarie 2005.

(2) La data de 1 ianuarie 2016, Hotărârea Guvernului nr. 440/2010 privind stabilirea unor măsuri pentru limitarea emisiilor în aer ale anumitor poluanți proveniți de la instalațiile mari de ardere, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 352 din 27 mai 2010, se abrogă.

Art. 78. - (1) În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului elaborează și aprobă, prin ordin al conducătorului acesteia, procedura de emitere a autorizației integrate de mediu/emitere a autorizației de mediu.

(2) Procedurile existente privind emiterea autorizației integrate de mediu/emiterea autorizației de mediu rămân în vigoare până la data intrării în vigoare a noilor proceduri prevăzute la alin. (1).

*

Prezenta lege transpune în legislația națională prevederile Directivei 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind emisiile industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării) (reformare), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) seria L nr. 334 din 17 decembrie 2010.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE
DEPUTAȚILOR

VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

CAMEREI PREȘEDINTELE
GEORGE-CRIN

ANTONESCU

SENATULUI
LAURENȚIU

București, 24 octombrie 2013.

Nr. 278.

ANEXA Nr. 1

Categoriile de activități menționate la art. 10

1. Valorile de prag prevăzute în continuare se referă la capacitatea maximă de producție a instalației.

2. În cazul în care un operator desfășoară în aceeași instalație sau pe același amplasament mai multe activități prevăzute în aceeași subcategorie de activitate pentru care este stabilită o valoare de prag, capacitățile acestor activități se însumează.

3. Nu se află sub incidența prezentei reglementări instalațiile sau părți ale instalațiilor care:

a) sunt folosite în scop de cercetare, dezvoltare și testare a unor produse noi care nu sunt supuse comercializării;

b) sunt folosite în scop de cercetare, dezvoltare sau testare a unor procese noi.

4. În cazul activităților de gestionare a deșeurilor, calculul menționat la pct. 2 se aplică pentru activitățile prevăzute la pct. 5.1 și 5.3.

1. Industrii energetice

1.1. Arderea combustibililor în instalații cu o putere termică nominală totală egală sau mai mare de 50 MW

1.2. Rafinarea petrolului și a gazului

1.3. Producerea cocsului

1.4. Gazeificarea sau lichefierea:

a) cărbunelui;

b) altor combustibili în instalații cu o putere termică nominală totală egală sau mai mare de 20 MW

2. Producția și prelucrarea metalelor

2.1. Arderea sau sinterizarea minereurilor metalice (inclusiv a minereurilor de sulf)

2.2. Producerea fontei sau a oțelului - topirea primară sau secundară -, inclusiv pentru turnarea continuă, cu o capacitate de peste 2,5 tone pe oră

2.3. Prelucrarea metalelor feroase:

a) exploatarea laminoarelor la cald cu o capacitate de peste 20 de tone de oțel brut pe oră;

b) exploatare de instalații de forjare cu ciocane de forjă a căror capacitate este mai mare de 50 KJ pe ciocan, iar puterea termică folosită este mai mare de 20 MW;

c) aplicarea de straturi protectoare de metale topite cu un flux de intrare de peste două tone de oțel brut pe oră

2.4. Exploatare de turnătorii de metale feroase cu o capacitate de producție de peste 20 de tone pe zi

2.5. Prelucrarea metalelor neferoase:

a) producerea de metale neferoase brute din minereuri, concentrate sau materii prime secundare, prin procese metalurgice, chimice sau electrolitice;

b) topirea, inclusiv alierea, de metale neferoase, inclusiv de produse recuperate, și exploatarea de turnătorii de metale neferoase, cu o capacitate de topire de peste 4 tone pe zi pentru plumb și cadmiu sau 20 de tone pe zi pentru toate celelalte metale.

NOTĂ: În sensul prezentei categorii de activități, materie primă secundară reprezintă: deșeuri metalice curate (degresate și lipsite de alte categorii de impurități decât cele metalice), nămoluri, zguri metalice etc.

2.6. Tratarea de suprafață a metalelor sau a materialelor plastice prin procese electrolitice sau chimice în care volumul cuvelor de tratare este mai mare de 30 m³.

NOTĂ: Nu constituie cuve de tratare acele cuve folosite pentru pregătirea și spălarea probelor.

3. Industria mineralelor

3.1. Producerea cimentului, varului și oxidului de magneziu:

a) producerea clincherului de ciment în cuptoare rotative cu o capacitate de producție de peste 500 de tone pe zi sau în alte cuptoare cu o capacitate de producție de peste 50 de tone pe zi;

b) producerea varului în cuptoare cu o capacitate de producție de peste 50 de tone pe zi;

c) producerea oxidului de magneziu în cuptoare cu o capacitate de producție de peste 50 de tone pe zi

3.2. Producerea azbestului sau fabricarea de produse pe bază de azbest

3.3. Fabricarea sticlei, inclusiv a fibrei de sticlă, cu o capacitate de topire de peste 20 de tone pe zi

3.4. Topirea substanțelor minerale, inclusiv producerea de fibre minerale, cu o capacitate de topire de peste 20 de tone pe zi

3.5. Fabricarea produselor de ceramică prin ardere, în special țigle, cărămizi, cărămizi refractare, plăci ceramice - gresie, faianță, obiecte din ceramică sau porțelan, cu o capacitate de producție de peste 75 de tone pe zi și/sau cu o capacitate a cuptorului de peste 4 m³ și cu o densitate pe cuptor de peste 300 kg/m³

4. Industria chimică

În sensul prezentei categorii, producție reprezintă producția realizată la scară industrială prin procese chimice sau biologice a substanțelor sau a grupurilor de substanțe prevăzute în categoriile menționate la pct. 4.1-4.6.

4.1. Producerea compușilor chimici organici, cum sunt:

a) hidrocarburile simple (liniare sau ciclice, saturate sau nesaturate, alifactice sau aromatice);

b) hidrocarburile cu conținut de oxigen, cum sunt alcoolii, aldehidele, cetonele, acizii carboxilici, esterii și amestecurile de ester, acetații, eterii, peroxizii și rășinile epoxidice;

c) hidrocarburile sulfuroase;

d) hidrocarburile azotoase, cum sunt aminele, amidele, compușii nitrizi, compușii nitro sau compușii nitrați, nitrili, cianații, izocianații;

e) hidrocarburi cu conținut de fosfor;

f) hidrocarburi halogenate;

g) compuși organometalici;

h) materiale plastice (polimeri, fibre sintetice și fibre pe bază de celuloză);

i) cauciucuri sintetice;

j) vopsele și pigmenți;

k) agenți activi de suprafață și agenți tensioactivi

4.2. Producerea compușilor chimici anorganici, precum:

a) gazele, cum sunt amoniacul, clorul sau acidul clorhidric, fluorul sau acidul fluorhidric, oxizii de carbon, compușii sulfurului, oxizii de azot, hidrogenul, dioxidul de sulf, clorura de carbonil;

b) acizii, cum sunt acidul cromic, acidul hidrofluoric, acidul fosforic, acidul azotic, acidul clorhidric, acidul sulfuric, oleumul, acizii sulfuroși;

c) bazele, cum sunt hidroxidul de amoniu, hidroxidul de potasiu, hidroxidul de sodiu;

d) sărurile, cum sunt clorura de amoniu, cloratul de potasiu, carbonatul de potasiu, carbonatul de sodiu, perboratul, nitratul de argint;

e) nemetalele, oxizii metalici sau alți compuși anorganici, cum sunt carbura de calciu, siliciul, carbura de siliciu.

4.3. Producerea de îngrășăminte pe bază de fosfor, azot sau potasiu - îngrășăminte simple sau complexe

4.4. Fabricarea produselor fitosanitare sau a biocidelor

4.5. Fabricarea produselor farmaceutice, inclusiv a produselor intermediare

4.6. Producerea de explozivi

5. Gestionarea deșeurilor

5.1. Eliminarea sau valorificarea deșeurilor periculoase, cu o capacitate de peste 10 tone pe zi, implicând desfășurarea uneia sau a mai multora dintre următoarele activități:

- a)** tratare biologică;
- b)** tratare fizico-chimică;
- c)** omogenizarea sau amestecarea anterior prezentării pentru oricare dintre celelalte activități prevăzute la acest subpunct și la pct. 5.2;
- d)** reambalare anterior prezentării pentru oricare dintre celelalte activități prevăzute la acest subpunct și la pct. 5.2;
- e)** recuperarea/regenerarea solvenților;
- f)** reciclarea/valorificarea materialelor anorganice, altele decât metalele sau compușii metalici;
- g)** regenerarea acizilor sau a bazelor;
- h)** valorificarea componentelor utilizate pentru reducerea poluării;
- i)** valorificarea componentelor din catalizatori;
- j)** rerafinarea sau alte reutilizări ale uleiurilor;
- k)** acumularea la suprafață

5.2. Eliminarea sau valorificarea deșeurilor în instalații de incinerare a deșeurilor sau în instalații de co-incinerare a deșeurilor:

- a)** în cazul deșeurilor nepericuloase, cu o capacitate de peste 3 tone pe oră;
- b)** în cazul deșeurilor periculoase, cu o capacitate de peste 10 tone pe zi

5.3. a) Eliminarea deșeurilor nepericuloase cu o capacitate de peste 50 de tone pe zi, implicând, cu excepția activităților care intră sub incidența prevederilor anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 188/2002 pentru aprobarea unor norme privind condițiile de descărcare în mediul acvatic a apelor uzate, cu modificările și completările ulterioare, desfășurarea uneia sau mai multora dintre următoarele activități:

- (i)** tratarea biologică;
- (ii)** pretratarea deșeurilor pentru incinerare sau co-incinerare;
- (iii)** tratarea zgurei și a cenușii;
- (iv)** tratarea în tocătoare a deșeurilor metalice, inclusiv a deșeurilor de echipamente electrice și electronice și a vehiculelor scoase din uz și a componentelor acestora

b) Valorificarea sau o combinație de valorificare și eliminare a deșeurilor nepericuloase cu o capacitate mai mare de 75 de tone pe zi, implicând, cu excepția activităților care intră sub incidența prevederilor anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 188/2002, cu modificările și completările ulterioare, una sau mai multe din următoarele activități:

- (i)** tratarea biologică;
- (ii)** pretratarea deșeurilor pentru incinerare sau co-incinerare;
- (iii)** tratarea zgurei și a cenușii;
- (iv)** tratarea în tocătoare a deșeurilor metalice, inclusiv a deșeurilor de echipamente electrice și electronice și a vehiculelor scoase din uz și a componentelor acestora

În situația în care singura activitate de tratare a deșeurilor desfășurată este fermentarea anaerobă, pragul de capacitate pentru activitatea respectivă este de 100 de tone pe zi.

5.4. Depozitele de deșeuri, astfel cum sunt definite la lit. b) din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 349/2005 privind depozitarea deșeurilor, cu modificările și completările ulterioare, care primesc peste 10 tone de deșeuri pe zi sau cu o capacitate totală de peste 25.000 de tone, cu excepția depozitelor pentru deșeuri inerte

5.5. Depozitarea temporară a deșeurilor periculoase care nu intră sub incidența pct. 5.4 înaintea oricăreia dintre activitățile prevăzute la pct. 5.1, 5.2, 5.4 și 5.6, cu o capacitate totală de peste 50 de tone, cu excepția depozitării temporare, pe amplasamentul unde sunt generate, înaintea colectării

5.6. Depozitarea subterană a deșeurilor periculoase în depozite cu o capacitate totală de peste 50 de tone

6. Alte activități

6.1. Producerea în instalații industriale de:

- a)** celuloză din lemn și din alte materiale fibroase;
- b)** hârtie sau carton, cu o capacitate de producție de peste 20 de tone pe zi;
- c)** unul sau mai multe din următoarele tipuri de panouri pe bază de lemn: panouri din aşchii de lemn numite "OSB" (oriented strand board), plăci aglomerate sau panouri fibrolemnoase, cu o capacitate de producție mai mare de 600 m³ pe zi

6.2. Pretratarea (operațiuni de tip spălare, înălbire, mercerizare) sau vopsirea fibrelor textile ori a textilelor, cu capacitatea de tratare de peste 10 tone pe zi

6.3. Tăbăcirea blănușilor și a pieilor, cu capacitatea de tratare de peste 12 tone de produse finite pe zi

6.4. a) Exploatarea abatoarelor cu o capacitate de producție de peste 50 de tone carcase pe zi

b) Tratarea și prelucrarea, cu excepția ambalării exclusive, a următoarelor materii prime, care au fost, în prealabil, prelucrate sau nu, în vederea fabricării de produse alimentare sau a hranei pentru animale, din:

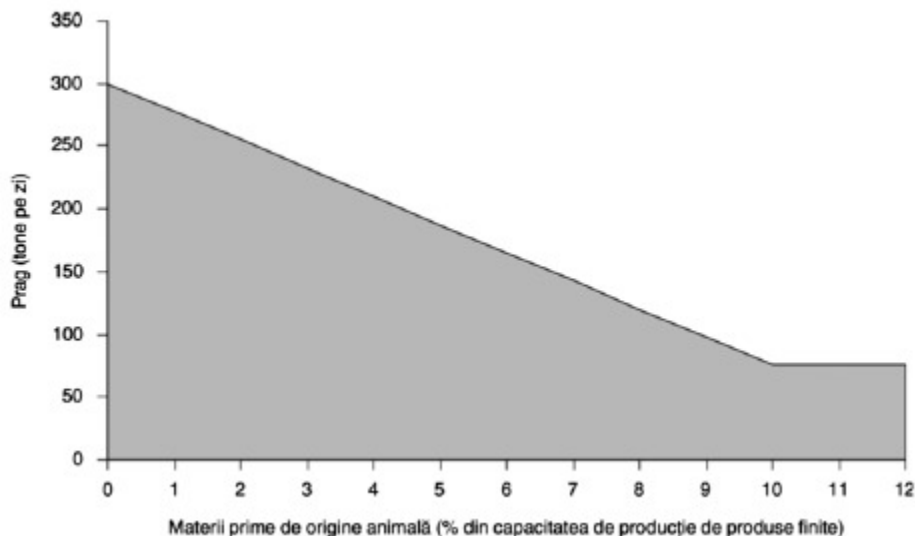
- (i)** numai materii prime de origine animală (altele decât exclusiv laptele), cu o capacitate de producție de peste 75 de tone de produse finite pe zi;

(ii) numai materii prime de origine vegetală, cu o capacitate de producție de peste 300 de tone de produse finite pe zi sau de 600 de tone pe zi în cazul în care instalația funcționează pentru o perioadă de timp de cel mult 90 de zile consecutive pe an;

(iii) materii prime de origine vegetală și animală, în produse combinate sau separate, cu o capacitate de producție de produse finite, exprimată în tone pe zi, de peste 75, dacă A este mai mare sau egal cu 10, sau $[300 - (22,5 \times A)]$ în toate celelalte cazuri, unde "A" reprezintă proporția de materie de origine animală (exprimată în procente din greutate) din cantitatea care intră la calculul capacității de producție de produse finite

Ambalajul nu este inclus în greutatea finală a produsului.

Prevederile de la această categorie nu sunt aplicabile în cazul în care materia primă este doar laptele.

c) Tratarea și prelucrarea exclusiv a laptelui, în situația în care cantitatea de lapte primită este mai mare de 200 de tone pe zi (valoare medie anuală)

NOTĂ: În sensul prezentei categorii de activități, se consideră zi de exploatare intervalul orar corespunzător funcționării instalației, în decursul a 24 de ore.

6.5. Eliminarea sau reciclarea subproduselor de origine animală care nu sunt destinate consumului uman, prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1.069/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unor norme sanitare privind subprodusele de origine animală și produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.774/2002, cu o capacitate de tratare de peste 10 tone pe zi

6.6. Creșterea intensivă a păsărilor de curte și a porcilor, cu capacități de peste:

a) 40.000 de locuri pentru păsări de curte, așa cum sunt definite la art. 3 lit. rr) din prezenta lege;

b) 2.000 de locuri pentru porci de producție (peste 30 kg); sau

c) 750 de locuri pentru scoafe

6.7. Tratarea suprafețelor materialelor, a obiectelor sau a produselor utilizând solvenți organici, în special pentru apretare, imprimare, acoperire, degresare, impermeabilizare, glazurare, vopsire, curățare sau impregnare, cu o capacitate de consum de solvent organic mai mare de 150 kg pe oră sau mai mare de 200 de tone pe an

NOTĂ: În sensul acestei categorii de activități, capacitatea de consum exclude cantitatea de solvenți organici recuperată în scopul refolosirii.

6.8. Producerea de cărbune (cărbune sărac în gaze) sau de electrografit prin incinerare sau grafitizare

6.9. Captarea fluxurilor de CO₂ provenind de la instalațiile care intră sub incidența prezentei legi în scopul stocării geologice în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2011 privind stocarea geologică a dioxidului de carbon, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 114/2013

6.10. Conservarea lemnului și a produselor din lemn cu produse chimice, cu o capacitate de producție mai mare de 75 m³ pe zi, alta decât tratarea lemnului exclusiv contra mușcăiului

6.11. Epurarea independentă a apelor uzate care nu sunt sub incidența prevederilor anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 188/2002, cu modificările și completările ulterioare, și care sunt evacuate printr-o instalație menționată în cap. II din prezenta lege

Lista substanțelor poluante

Aer

1. Dioxid de sulf și alți compuși ai sulfului
2. Oxizi de azot și alți compuși ai azotului
3. Monoxid de carbon
4. Compuși organici volatili
5. Metale și compuși ai metalelor
6. Pulberi, inclusiv particulele fine de materie
7. Azbest (particule în suspensie, fibre)
8. Clor și compuși ai clorului
9. Fluor și compuși ai fluorului
10. Arsen și compuși ai arsenului
11. Cianuri
12. Substanțe și amestecuri la care s-a dovedit prezența proprietăților cancerigene sau mutagene ori a proprietăților care pot afecta reproducerea, pe calea aerului
13. Policlorodibenzodioxine și policlorodibenzofurani

Apă

1. Compuși organohalogenati și substanțe care pot forma astfel de compuși în mediul acvatic
2. Compuși organofosforici
3. Compuși organostanici
4. Substanțe și amestecuri la care s-a dovedit prezența proprietăților cancerigene sau mutagene ori a proprietăților care pot afecta reproducerea în/prin mediul acvatic
5. Hidrocarburi persistente și substanțe organice toxice persistente și bioacumulabile
6. Cianuri
7. Metale și compuși ai metalelor
8. Arsen și compuși ai arsenului
9. Substanțe biocide și produse fitosanitare
10. Materiale în suspensie
11. Substanțe care contribuie la eutrofizare (în special nitrați și fosfați)
12. Substanțe cu o influență nefavorabilă asupra echilibrului de oxigen (și care pot fi determinate prin utilizarea parametrilor CBO și CCO și alții asemenea)
13. Substanțele prevăzute în anexa nr. 5 la Legea apelor nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare

Criterii pentru determinarea celor mai bune tehnici disponibile

Criteriile luate în calcul, în general sau în situații specifice, la determinarea celor mai bune tehnici disponibile sunt următoarele:

1. utilizarea unei tehnologii care produce mai puține deșeuri;
2. utilizarea substanțelor mai puțin periculoase;
3. promovarea/extinderea valorificării și reciclării substanțelor generate și utilizate în proces, precum și a deșeurilor, acolo unde este cazul;
4. procese, instalații sau metode de exploatare comparabile, care au fost testate cu succes la scară industrială;
5. tehnologii avansate și schimburi de informație și cunoaștere științifică;
6. natura, efectele și volumul emisiilor avute în vedere;
7. datele de punere în funcțiune a instalațiilor noi și a celor existente;
8. perioada de timp necesară pentru punerea în aplicare a celor mai bune tehnici disponibile;
9. consumul și natura materiilor prime (inclusiv apa) utilizate în procesul tehnologic și eficiența energetică a acestora;
10. necesitatea prevenirii sau reducerii la minimum a impactului global al emisiilor asupra mediului și riscurile implicate de acesta;
11. necesitatea prevenirii accidentelor și minimizarea consecințelor acestora asupra mediului;
12. informațiile publicate de organizațiile publice internaționale.

Participarea publicului la luarea deciziilor

1. Încă din faza inițială a procedurii sau imediat ce informațiile sunt în mod rezonabil disponibile, publicul trebuie să fie informat, prin anunțuri publice sau orice alte mijloace specifice, cum ar fi cele de comunicare electronică, acolo unde sunt disponibile, cu privire la următoarele aspecte:

a) documentația de solicitare a autorizației integrate de mediu sau, dacă este cazul, propunerea de actualizare a condițiilor incluse în autorizația integrată de mediu potrivit prevederilor art. 21, inclusiv descrierea elementelor prevăzute de art. 12 alin. (1);

b) faptul că decizia urmează să fie subiectul evaluării impactului asupra mediului, inclusiv a unei evaluări de impact asupra mediului în context transfrontalier ori a consultărilor bilaterale între statele membre, în condițiile prevăzute de art. 26, dacă este necesar;

c) datele de contact ale autorității competente responsabile cu privire la luarea deciziei, a autorității competente de la care pot fi obținute informațiile relevante, cele către care pot fi trimise întrebările sau comentariile publicului, precum și precizări cu privire la intervalul de timp în care pot fi trimise, respectiv primite întrebările sau comentariile publicului;

d) natura deciziei posibil a fi adoptată sau, dacă este cazul, a proiectului deciziei;

e) unde este aplicabil, detalii cu privire la actualizarea autorizației integrate de mediu/autorizației de mediu sau a condițiilor acesteia;

f) indicarea datei și a locului la care informația poate fi făcută disponibilă sau a mijloacelor folosite;

g) detalii cu privire la organizarea dezbaterilor ori consultărilor publice, potrivit prevederilor pct. 5.

2. Autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu se asigură că, într-un interval corespunzător de timp, următoarele informații sunt puse la dispoziția publicului interesat:

a) principalele rapoarte și recomandări trimise autorității sau autorităților competente cu responsabilități în emiterea autorizației integrate de mediu, în momentul în care publicul interesat este informat potrivit prevederilor de la pct. 1;

b) alte informații decât cele prevăzute la pct. 1 și care sunt relevante pentru luarea deciziei în condițiile prevăzute la art. 5 și care devin disponibile numai după ce publicul interesat a fost informat potrivit prevederilor de la pct. 1, cu respectarea prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 878/2005 privind accesul publicului la informația privind mediul, cu modificările ulterioare.

3. Publicul interesat are dreptul să transmită opinii și comentarii către autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației integrate de mediu/autorizației de mediu înainte de luarea unei decizii.

4. Rezultatele consultărilor organizate în condițiile prevederilor prezentei anexe trebuie luate în considerare la luarea deciziei.

5. Detaliile cu privire la informarea publicului, spre exemplu prin anunțul făcut, pe o anumită arie, ori prin publicarea într-un cotidian local, precum și consultarea publicului interesat (de exemplu, prin depunerea în scris a opiniilor sau prin dezbateri publice) se stabilesc prin ordin al conducătorului autorității publice centrale pentru protecția mediului.

6. Termenele alocate trebuie să fie suficiente pentru diferitele etape, astfel încât să permită informarea publicului interesat și formularea de comentarii, opinii, întrebări, precum și participarea efectivă în procesul de luare a deciziei de mediu, care face obiectul prezentei anexe.

Dispoziții tehnice referitoare la instalațiile de ardere

PARTEA 1

Valori-limită de emisie pentru instalațiile de ardere menționate la art. 30 alin. (3) și (4)

1. Toate valorile-limită de emisie se calculează la o temperatură de 273,15 K, o presiune de 101,3 kPa, după corecția în funcție de conținutul de vapori de apă al gazelor reziduale, și la un conținut standard de O₂ de 6% pentru combustibilii solizi, 3% pentru instalațiile de ardere, altele decât turbinele cu gaz și motoarele cu gaz care utilizează combustibili lichizi și gaze, și 15% în cazul turbinelor cu gaz și motoarelor pe gaz.

2. Valorile-limită de emisie (mg/Nm³) pentru SO₂ în cazul instalațiilor de ardere care utilizează combustibili solizi sau lichizi, cu excepția turbinelor cu gaz și a motoarelor cu gaz, sunt următoarele:

Putere termică nominală totală (MW)	Huică și lignit și alți combustibili solizi	Biomasă	Turbă	Combustibili lichizi
50-100	400	200	300	350
100-300	250	200	300	250
> 300	200	200	200	200

Instalațiile de ardere care utilizează combustibili solizi și pentru care s-a acordat o autorizație înainte de 27 noiembrie 2002 sau ai căror operatori au prezentat o solicitare completă de autorizare înainte de această dată, cu condiția ca instalația să fi fost pusă în funcțiune cel târziu la data de 27 noiembrie 2003, și care nu funcționează mai mult de 1.500 de ore pe an ca medie mobilă (desfășurată) pe o perioadă de 5 ani trebuie să respecte o valoare-limită de emisie de 800 mg/Nm³ pentru SO₂.

Instalațiile de ardere care utilizează combustibili lichizi, pentru care s-a acordat o autorizație înainte de 27 noiembrie 2002 sau ai căror operatori au prezentat o solicitare completă de autorizare înainte de această dată, cu condiția ca instalația să fi fost pusă în funcțiune cel târziu la data de 27 noiembrie 2003, și care nu funcționează mai mult de 1.500 de ore pe an ca medie mobilă (desfășurată) pe o perioadă de 5 ani trebuie să respecte o valoare-limită de emisie pentru SO₂ de 850 mg/Nm³, în cazul instalațiilor cu o putere termică nominală totală de maximum 300 MW, și de 400 mg/Nm³, în cazul instalațiilor cu o putere termică nominală totală mai mare de 300 MW.

O parte a unei instalații de ardere care evacuează gazele reziduale prin unul sau mai multe canale separate aflate în interiorul unui coș comun și care nu funcționează mai mult de 1.500 de ore pe an ca medie mobilă (desfășurată) pe o perioadă de 5 ani poate intra sub incidența valorilor-limită de emisie prevăzute la cele două paragrafe precedente în funcție de puterea termică nominală totală a întregii instalații de ardere. În astfel de cazuri emisiile evacuate de fiecare dintre canalele respective sunt monitorizate separat.

3. Valorile-limită de emisie (mg/Nm³) pentru SO₂ în cazul instalațiilor de ardere care utilizează combustibili gazoși, cu excepția turbinelor cu gaz și a motoarelor cu gaz, sunt următoarele:

În general	35
Gaz lichefiat	5
Gaze cu putere calorică redusă provenite din cuptoarele de cocs	400
Gaze de furnal cu putere calorică redusă	200

Instalațiile de ardere care utilizează gaze cu putere calorică redusă provenind de la gazeificarea reziduurilor de rafinărie, pentru care s-a acordat o autorizație înainte de 27 noiembrie 2002 sau ai căror operatori au prezentat o solicitare completă de autorizare înainte de această dată, cu condiția ca instalația să fi fost pusă în funcțiune cel târziu la data de 27 noiembrie 2003, trebuie să respecte o valoare-limită de emisie de 800 mg/Nm³ pentru SO₂.

4. Valorile-limită de emisie (mg/Nm³) pentru NO_x în cazul instalațiilor de ardere care utilizează combustibili solizi sau lichizi, cu excepția turbinelor cu gaz și a motoarelor cu gaz, sunt următoarele:

Putere termică nominală totală (MW)	Huică și lignit și alți combustibili solizi	Biomasă și turbă	Combustibili lichizi
50-100	300 450 în cazul pulverizării lignitului drept combustibil	300	450
100-300	200	250	200 ⁽¹⁾
> 300	200	200	150 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Valoarea-limită de emisie este de 450 mg/Nm³ pentru utilizarea reziduurilor de distilare și de conversie de la rafinarea țițeiului brut pentru propriul consum în instalații de ardere cu o putere termică nominală totală care nu depășește 500 MW, pentru care s-a acordat o autorizație înainte de 27 noiembrie 2002 sau ai căror operatori au prezentat o solicitare completă de autorizare înainte de această dată, cu condiția ca instalația să fi fost pusă în funcțiune cel târziu la data de 27 noiembrie 2003.

Instalațiile de ardere din cadrul instalațiilor chimice care utilizează reziduuri lichide din producție drept combustibil necomercial pentru consumul propriu, cu o putere termică nominală totală care nu depășește 500 MW, pentru care s-a acordat o autorizație înainte de 27 noiembrie 2002 sau ai căror operatori au prezentat o solicitare completă de autorizare înainte de această dată, cu condiția ca instalația să fi fost pusă în funcțiune cel târziu la data de 27 noiembrie 2003, trebuie să respecte o valoare-limită de emisie de 450 mg/Nm³ pentru NOx.

Instalațiile de ardere care utilizează combustibili solizi sau lichizi cu o putere termică nominală totală de maximum 500 MW, pentru care s-a acordat o autorizație înainte de 27 noiembrie 2002 sau ai căror operatori au prezentat o solicitare completă de autorizare înainte de această dată, cu condiția ca instalația să fi fost pusă în funcțiune cel târziu la data de 27 noiembrie 2003, și care nu funcționează mai mult de 1.500 de ore pe an ca medie (desfășurată) pe o perioadă de 5 ani trebuie să respecte o valoare-limită de emisie pentru NOx de 450 mg/Nm³.

Instalațiile de ardere care utilizează combustibili solizi cu o putere termică nominală totală mai mare de 500 MW, pentru care s-a acordat o autorizație înainte de 1 iulie 1987 și care nu funcționează mai mult de 1.500 de ore pe an ca medie mobilă (desfășurată) pe o perioadă de 5 ani trebuie să respecte o valoare-limită de emisie pentru NOx de 450 mg/Nm³.

Instalațiile de ardere care utilizează combustibili lichizi, cu o putere termică nominală totală mai mare de 500 MW, pentru care s-a acordat o autorizație înainte de 27 noiembrie 2002 sau ai căror operatori au prezentat o solicitare completă de autorizare înainte de această dată, cu condiția ca instalația să fi fost pusă în funcțiune cel târziu la data de 27 noiembrie 2003, și care nu funcționează mai mult de 1.500 de ore pe an ca medie mobilă (desfășurată) pe o perioadă de 5 ani trebuie să respecte o valoare-limită de emisie pentru NOx de 400 mg/Nm³.

O parte a unei instalații de ardere care evacuează gazele reziduale prin unul sau mai multe canale separate de gaze de ardere aflate în interiorul unui coș comun și care nu funcționează mai mult de 1.500 de ore pe an ca medie mobilă (desfășurată) pe o perioadă de 5 ani poate intra sub incidența valorilor-limită de emisie prevăzute la cele 3 paragrafe precedente în funcție de puterea termică nominală totală a întregii instalații de ardere. În astfel de cazuri emisiile evacuate de fiecare dintre canalele respective sunt monitorizate separat.

5. Turbinele cu gaz (inclusiv turbinele cu gaz cu ciclu combinat CCGT) care utilizează fracții ușoare sau medii de distilare drept combustibili lichizi trebuie să respecte o valoare-limită de emisie pentru NOx de 90 mg/Nm³, iar pentru CO, de 100 mg/Nm³.

Turbinele cu gaz utilizate în situații de urgență care funcționează mai puțin de 500 de ore pe an nu intră sub incidența valorilor-limită de emisie prevăzute la acest punct. Operatorul unor astfel de instalații ține evidența orelor de funcționare consumate.

6. Valorile-limită de emisie (mg/Nm³) pentru NOx și pentru CO în cazul instalațiilor de ardere care utilizează gaze sunt următoarele:

	NO _x	CO
Instalații de ardere care utilizează gaz natural, cu excepția turbinelor cu gaz și a motoarelor cu gaz	100	100
Instalații de ardere care utilizează gaz de furnal, gaz de cocserie sau gaze cu putere calorică redusă de la gazeificarea reziduurilor de rafinărie, cu excepția turbinelor cu gaz și a motoarelor cu gaz	200 ⁽⁴⁾	-
Instalații de ardere care utilizează alte gaze, cu excepția turbinelor cu gaz și a motoarelor cu gaz	200 ⁽⁴⁾	-
Turbine cu gaz (inclusiv CCGT) care utilizează drept combustibil gaz natural ⁽¹⁾	50 ⁽²⁾⁽³⁾	100
Turbine cu gaz (inclusiv CCGT) care utilizează drept combustibil alte gaze	120	-
Motoare pe gaz	100	100

⁽¹⁾ Gazul natural este metanul prezent în mod natural cu un conținut maxim de 20% (în volume) de materie inertă și alți compuși.

⁽²⁾ 75 mg/Nm³ în cazurile următoare, unde eficiența turbinei cu gaz este determinată la condiții ISO de încărcare de bază:

(i) turbine cu gaz, utilizate în sisteme combinate de producere a energiei termice și electrice, cu o eficiență totală mai mare de 75%;

(ii) turbine cu gaz, utilizate în instalații cu ciclu combinat cu o eficiență electrică totală medie anuală mai mare de 55%;

(iii) turbine cu gaz pentru acționare mecanică.

⁽³⁾ Pentru turbinele cu gaz cu ciclu unic, care nu se încadrează în niciuna dintre categoriile menționate la nota (2), dar care au o eficiență mai mare de 35% - determinată în condiții ISO de încărcare de bază - valoarea-limită de emisie pentru NO_x este de 50xη/35, unde η este eficiența turbinei cu gaz în condiții ISO de încărcare de bază, exprimată ca procent.

⁽⁴⁾ 300 mg/Nm³ în cazul instalațiilor de ardere cu o putere termică nominală totală care nu depășește 500 MW pentru care s-a acordat o autorizație înainte de 27 noiembrie 2002 sau ai căror operatori au prezentat o solicitare completă de autorizare înainte de această dată, cu condiția ca instalația să fi fost pusă în funcțiune cel târziu la data de 27 noiembrie 2003.

În cazul turbinelor cu gaz (inclusiv CCGT), valorile-limită de emisie pentru NO_x și CO stabilite în tabelul de la acest punct se aplică doar la o încărcare de peste 70%.

În cazul turbinelor cu gaz (inclusiv CCGT) pentru care s-a acordat o autorizație înainte de 27 noiembrie 2002 sau ai căror operatori au prezentat o solicitare completă de autorizare înainte de această dată, cu condiția ca instalația să fi fost pusă în funcțiune cel târziu la data de 27 noiembrie 2003, și care nu funcționează mai mult de 1.500 de ore pe an ca medie mobilă (desfășurată) pe o perioadă de 5 ani, valoarea-limită de emisie pentru NO_x este de 150 mg/Nm³ în cazul arderii gazului natural și de 200 mg/Nm³ în cazul arderii altor tipuri de gaz sau de combustibili lichizi.

O parte a unei instalații de ardere care evacuează gazele reziduale prin unul sau mai multe canale separate aflate în interiorul unui coș comun și care nu funcționează mai mult de 1.500 de ore de funcționare pe an ca medie mobilă (desfășurată) pe o perioadă de 5 ani poate intra sub incidența valorilor-limită de emisie prevăzute la paragraful precedent în funcție de puterea termică nominală totală a întregii instalații de ardere. În astfel de cazuri emisiile evacuate de fiecare dintre canalele respective sunt monitorizate separat.

Valorile-limită stabilite la acest punct nu se aplică turbinelor cu gaz și motoarelor cu gaz care sunt utilizate în situații de urgență și care funcționează mai puțin de 500 de ore pe an. Operatorul unor astfel de instalații ține evidența orelor de funcționare consumate.

7. Valorile-limită de emisie (mg/Nm³) pentru pulberi în cazul instalațiilor de ardere care utilizează combustibili solizi sau lichizi, cu excepția turbinelor cu gaz și a motoarelor cu gaz, sunt următoarele:

Putere termică nominală totală (MW)	Huile și lignit și alți combustibili solizi	Biomasă și turbă	Combustibili lichizi ⁽¹⁾
50-100	30	30	30
100-300	25	20	25
> 300	20	20	20

⁽¹⁾ Valoarea-limită de emisie este de 50 mg/Nm³ pentru utilizarea reziduurilor de distilare și de conversie de la rafinarea țițeiului brut pentru propriul consum în instalații de ardere pentru care s-a acordat o autorizație înainte de 27 noiembrie 2002 sau al căror operator a prezentat o solicitare completă de autorizare înainte de această dată, cu condiția ca instalația să fi fost pusă în funcțiune cel târziu la data de 27 noiembrie 2003.

8. Valorile-limită de emisie (mg/Nm³) pentru pulberi în cazul instalațiilor de ardere care utilizează combustibili gazoși, cu excepția turbinelor cu gaz și a motoarelor cu gaz, sunt următoarele:

În general	5
Gaz de furnal	10
Gaze produse în siderurgie și care pot fi folosite în alte sectoare	30

PARTEA a 2-a

Valori-limită de emisie pentru instalațiile de ardere menționate la art. 30 alin. (5)

1. Toate valorile-limită de emisie se calculează la o temperatură de 273,15 K, o presiune de 101,3 kPa, după corecția în funcție de conținutul de vapori de apă al gazelor reziduale, și la un conținut standard de O₂ de 6% pentru combustibilii solizi, 3% pentru instalațiile de ardere, altele decât turbinele cu gaz și motoarele cu gaz, care utilizează combustibili lichizi și gazoși, și 15%, în cazul turbinelor cu gaz și motoarelor cu gaz.

În cazul turbinelor cu gaz cu ciclu combinat și ardere suplimentară, conținutul standard de O₂ poate fi definit de autoritatea competentă cu responsabilități în emiterea autorizației integrate de mediu, ținându-se seama de caracteristicile specifice instalației în cauză.

2. Valorile-limită de emisie (mg/Nm³) pentru SO₂ în cazul instalațiilor de ardere care utilizează combustibili solizi sau lichizi, cu excepția turbinelor cu gaz și a motoarelor cu gaz, sunt următoarele:

Putere termică nominală totală (MW)	Huilă și lignit și alți combustibili solizi	Biomasă	Turbă	Combustibili lichizi
50-100	400	200	300	350
100-300	200	200	300 250 în cazul arderii în pat fluidizat	200
> 300	150 200 în cazul arderii în pat fluidizat sau circulant sau presurizat	150	150 200 în cazul arderii în pat fluidizat	150

3. Valorile-limită de emisie (mg/Nm³) pentru SO₂ în cazul instalațiilor de ardere care utilizează combustibili gazoși, cu excepția turbinelor cu gaz și a motoarelor cu gaz, sunt următoarele:

În general	35
Gaz lichefiat	5
Gaze de cocs cu putere calorică redusă	400
Gaze de furnal cu putere calorică redusă	200

4. Valorile-limită de emisie (mg/Nm³) pentru NO_x în cazul instalațiilor de ardere care utilizează combustibili solizi sau lichizi, cu excepția turbinelor cu gaz și a motoarelor cu gaz, sunt următoarele:

Putere termică nominală totală (MW)	Huilă și lignit și alți combustibili solizi	Biomasă și turbă	Combustibili lichizi
50-100	300 400 în cazul arderii de lignit pulverizat	250	300
100-300	200	200	150

> 300	150 200 în cazul arderii de lignit pulverizat	150	100
-------	--	-----	-----

5. Turbinele cu gaz (inclusiv CCGT) care utilizează fracții ușoare sau medii de distilare drept combustibili lichizi trebuie să respecte o valoare-limită de emisie pentru NO_x de 50 mg/Nm³, iar pentru CO de 100 mg/Nm³.

Turbinele cu gaz utilizate în situații de urgență care funcționează mai puțin de 500 de ore pe an nu intră sub incidența valorilor-limită de emisie prevăzute la prezentul punct. Operatorul unor astfel de instalații ține evidența orelor de funcționare consumate.

6. Valorile-limită de emisie (mg/Nm³) pentru NO_x și CO în cazul instalațiilor de ardere care utilizează gaze sunt următoarele:

	NO _x	CO
Instalații de ardere, altele decât turbinele cu gaz și motoarele cu gaz	100	100
Turbine cu gaz (inclusiv CCGT)	50 ⁽¹⁾	100
Motoare pe gaz	75	100

⁽¹⁾ Pentru turbinele cu gaz cu ciclu unic care au o eficiență mai mare de 35% - determinată în condiții ISO de încărcare de bază - valoarea-limită de emisie pentru NO_x este de 50xÎ/35, unde Î este eficiența turbinei cu gaz în condiții ISO de încărcare de bază, exprimată în procente.

În cazul turbinelor cu gaz (inclusiv CCGT), valorile-limită de emisie pentru NO_x și CO stabilite la acest punct se aplică doar la o încărcare de peste 70%.

Valorile-limită de emisie stabilite la acest punct nu se aplică turbinelor cu gaz și motoarelor cu gaz care sunt utilizate în situații de urgență și care funcționează mai puțin de 500 de ore pe an. Operatorul acestor instalații ține evidența orelor de funcționare consumate.

7. Valorile-limită de emisie (mg/Nm³) pentru pulberi în cazul instalațiilor de ardere care utilizează combustibili solizi sau lichizi, cu excepția turbinelor cu gaz și a motoarelor cu gaz, sunt următoarele:

Putere termică nominală totală (MW)	
50-300	20
> 300	10 20 pentru biomasă și turbă

8. Valorile-limită de emisie (mg/Nm³) pentru pulberi în cazul instalațiilor de ardere care utilizează combustibili gazoși, cu excepția turbinelor cu gaz și a motoarelor cu gaz, sunt următoarele:

În general	5
Gaz de furnal	10
Gaze produse în siderurgie și care pot fi folosite în alte sectoare	30

PARTEA a 3-a

Monitorizarea emisiilor

1. Concentrațiile de SO₂, NO_x și pulberi din gazele reziduale de la fiecare instalație de ardere cu putere termică nominală totală de cel puțin 100 MW sunt supuse unor măsurători continue.

Concentrația de CO din gazele reziduale de la fiecare instalație de ardere cu o putere termică nominală totală de cel puțin 100 MW care utilizează combustibili gazoși este supusă unor măsurători continue.

2. Autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea, reexaminarea, actualizarea autorizațiilor integrate de mediu cu responsabilități în emiterea autorizației integrate de mediu poate hotărî să nu solicite efectuarea măsurătorilor continue menționate la pct. 1, în următoarele cazuri:

- a) pentru instalațiile de ardere cu o durată de viață mai mică de 10.000 de ore de funcționare;
- b) pentru SO₂ și pulberi de la instalațiile de ardere care ard gaz natural;
- c) pentru SO₂ de la instalațiile de ardere care ard petrol cu un conținut cunoscut de sulf, în cazurile în care nu există echipament de desulfurare a gazelor reziduale;
- d) pentru SO₂ de la instalațiile de ardere care ard biomasă în situația în care operatorul poate dovedi că emisiile de SO₂ nu pot fi, în nicio împrejurare, mai mari decât valorile-limită de emisie impuse.

3. În cazurile în care nu se solicită măsurători continue, trebuie efectuate măsurători cel puțin o dată la 6 luni pentru SO₂, NOx, pulberi și, în cazul instalațiilor care utilizează gaze, și pentru CO.

4. În cazul instalațiilor de ardere care utilizează huiă sau lignit, se măsoară cel puțin o dată pe an emisiile de mercur total.

5. Ca alternativă la măsurătorile de SO₂ și NOx menționate la pct. 3, pot fi folosite și alte proceduri, verificate și aprobate de către autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea, reexaminarea, actualizarea autorizațiilor integrate de mediu, pentru a determina emisiile de SO₂ și de NOx. Astfel de proceduri trebuie să se bazeze pe standardele CEN relevante sau, în cazul în care nu există standarde CEN, pe standarde ISO, standarde naționale sau alte standarde internaționale care garantează furnizarea de date de o calitate științifică echivalentă.

6. Autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea, reexaminarea, actualizarea autorizațiilor integrate de mediu trebuie informată cu privire la modificările semnificative ale tipului de combustibil utilizat sau ale modului de operare a instalației. Autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea, reexaminarea, actualizarea autorizațiilor integrate de mediu decide dacă aceste condiții de monitorizare stabilite la pct. 1-4 sunt corespunzătoare sau dacă trebuie adaptate.

7. Măsurătorile continue efectuate potrivit prevederilor de la pct. 1 cuprind măsurători privind conținutul de oxigen, temperatura, presiunea și conținutul de vapori de apă din gazele reziduale. Măsurătorile continue ale conținutului de vapori de apă din gazele reziduale nu sunt necesare, cu condiția ca proba de gaz rezidual să fie uscată înainte de a se analiza emisiile.

8. Prelevarea de probe și analiza substanțelor poluante relevante și măsurarea parametrilor procesului, precum și asigurarea calității sistemelor automatizate de măsurare și metodele de măsurare de referință pentru calibrarea sistemelor respective se efectuează în conformitate cu standardele CEN. În cazul în care nu există standarde CEN, se aplică standarde ISO, standarde naționale sau alte standarde internaționale care garantează furnizarea de date de o calitate științifică echivalentă.

Sistemele automatizate de măsurare sunt supuse unui control prin intermediul unor măsurători paralele cu metodele de referință, cel puțin o dată pe an.

Operatorul informează autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea, reexaminarea, actualizarea autorizațiilor integrate de mediu cu privire la rezultatele verificării sistemelor automatizate de măsurare.

9. La nivelul valorii-limită de emisie, valorile intervalelor de încredere de 95% pentru un singur rezultat al măsurătorilor nu depășesc următoarele procente din valorile-limită de emisie:

Monoxid de carbon	10%
Dioxid de sulf	20%
Oxizi de azot	20%
Pulberi	30%

10. Valorile medii validate pe oră și pe zi sunt determinate din valorile medii măsurate validate pe oră, din care se scade valoarea intervalului de încredere precizat la pct. 9.

Se invalidează orice zi în care mai mult de 3 valori medii pe oră nu sunt valide din cauza problemelor de funcționare sau a procedurilor de întreținere efectuate asupra sistemului automatizat de măsurare. În cazul în care, din astfel de motive, se invalidează mai mult de 10 zile dintr-un an, autoritatea competentă solicită operatorului să ia măsurile adecvate pentru a ameliora fiabilitatea sistemului automatizat de măsurare.

11. În cazul instalațiilor de ardere care trebuie să respecte ratele de desulfurare prevăzute la art. 31, se monitorizează periodic, de asemenea, conținutul de sulf al combustibilului utilizat în instalația de ardere. Autoritățile competente pentru protecția mediului responsabile cu emiterea, reexaminarea, actualizarea autorizațiilor integrate de mediu trebuie informate cu privire la modificările substanțiale aduse tipului de combustibil utilizat.

PARTEA a 4-a

Evaluarea conformării cu valorile-limită de emisie

1. În cazul în care se efectuează măsurători continue, se consideră că valorile-limită de emisie stabilite în partea 1 și a 2-a sunt respectate în situația în care în urma evaluării rezultatelor se arată că, pentru orele de exploatare de pe parcursul unui an calendaristic, au fost îndeplinite toate condițiile următoare:

- a) niciuna dintre valorile medii lunare validate nu depășește valorile-limită de emisie relevante stabilite în partea 1 și a 2-a;
- b) niciuna dintre valorile medii zilnice validate nu depășește 110% din valorile-limită de emisie relevante stabilite în partea 1 și a 2-a;
- c) în cazul instalațiilor de ardere compuse doar din cazane care utilizează cărbune cu o putere termică nominală totală mai mică de 50 MW, niciuna dintre valorile medii zilnice validate nu depășește 150% din valorile-limită de emisie relevante stabilite în partea 1 și a 2-a;
- d) 95% din toate valorile medii orare validate pe parcursul anului nu depășesc 200% din valorile-limită de emisie relevante stabilite în partea 1 și a 2-a.

Valorile medii validate se determină după cum se arată în partea a 3-a pct. 10.

În scopul calculării valorilor medii de emisie nu se iau în considerare valorile măsurate în decursul perioadelor prevăzute la art. 30 alin. (8)-(10) și la art. 37, precum și pe parcursul perioadelor de pornire și de oprire.

2. În cazurile în care nu sunt necesare măsurători continue, se consideră că valorile-limită de emisie stabilite în partea 1 și a 2-a sunt respectate în situația în care rezultatele fiecărei serii de măsurători sau de alte proceduri definite și determinate potrivit prevederilor normelor stabilite de autoritățile competente pentru protecția mediului responsabile cu emiterea, reexaminarea, actualizarea autorizațiilor integrate de mediu nu depășesc valorile-limită de emisie.

PARTEA a 5-a

Rata minimă de desulfurare

1. Rata minimă de desulfurare în cazul instalațiilor de ardere menționate la art. 30 alin. (3) și (4):

Putere termică nominală (MW)	Rata minimă de desulfurare	
	Instalații cărora li s-a acordat autorizație înainte de 27 noiembrie 2002 sau ai căror operatori au prezentat o solicitare completă de autorizare înainte de această dată, cu condiția ca instalațiile să fi fost puse în funcțiune cel târziu la data de 27 noiembrie 2003	Alte instalații
50-300	80%	92%
100-300	90%	92%
> 300	96% ⁽¹⁾	96%

⁽¹⁾ Pentru instalațiile de ardere care utilizează șisturi bituminoase, rata minimă de desulfurare este de 95%.

2. Rata minimă de desulfurare în cazul instalațiilor de ardere menționate la art. 30 alin. (5):

Puterea termică nominală totală (MW)	Rata minimă de desulfurare
50-100	93%
100-300	93%
>300	97%

PARTEA a 6-a

Conformarea cu rata de desulfurare

Ratele minime de desulfurare prevăzute în partea a 5-a se aplică ca valoare-limită medie lunară.

PARTEA a 7-a

Valorile-limită de emisie medii în cazul instalațiilor de ardere cu combustibil multiplu din cadrul unei rafinării

Valorile-limită de emisie medii (mg/Nm^3) pentru SO_2 în cazul instalațiilor de ardere cu combustibil multiplu din cadrul unei rafinării, cu excepția turbinelor cu gaz și a motoarelor cu gaz, care utilizează reziduurile de distilare și de conversie de la rafinarea țițeiului brut pentru propriul consum, independent sau împreună cu alți combustibili, sunt următoarele:

a) în cazul instalațiilor de ardere cărora li s-a acordat autorizație înainte de 27 noiembrie 2002 sau ai căror operatori au prezentat o solicitare completă de autorizare înainte de această dată, cu condiția ca instalația să fi fost pusă în funcțiune cel târziu la data de 27 noiembrie 2003, $1.000 \text{ mg}/\text{Nm}^3$;

b) în cazul altor instalații de ardere, $600 \text{ mg}/\text{Nm}^3$.

Aceste valori-limită de emisie se calculează la temperatura de 273,15 K, la presiunea de 101,3 kPa, după corectarea conținutului de vapori de apă al gazelor reziduale și la un conținut standard de O_2 de 6%, în cazul combustibililor solizi, respectiv de 3%, în cazul combustibililor gazoși.

ANEXA Nr. 6

Dispoziții tehnice privind instalațiile de incinerare a deșeurilor și instalațiile de co-incinerare a deșeurilor

PARTEA 1

Definiții

Pentru aplicarea prevederilor prezentei anexe termenii și expresiile de mai jos semnifică după cum urmează:

a) instalație de incinerare a deșeurilor existentă - înseamnă una dintre următoarele instalații de incinerare:

(i) care era în activitate și pentru care a fost acordată o autorizație potrivit prevederilor legislației în vigoare la nivelul Uniunii Europene aplicabile înainte de data de 28 decembrie 2002;

(ii) care era autorizată sau înregistrată în vederea incinerării deșeurilor și pentru care a fost acordată o autorizație înainte de data de 28 decembrie 2002, potrivit prevederile legislației în vigoare la nivelul Uniunii Europene aplicabile, cu condiția ca instalația să fi fost pusă în funcțiune până la data de 28 decembrie 2003;

(iii) care, din punctul de vedere al autorității competente, a făcut obiectul unei solicitări complete de autorizare înainte de data de 28 decembrie 2002, cu condiția ca instalația să fi fost pusă în funcțiune până la data de 28 decembrie 2004;

b) instalație nouă de incinerare a deșeurilor - orice instalație de incinerare a deșeurilor care nu este menționată la lit. a).

PARTEA a 2-a

Factori de echivalență pentru dibenzoparadioxine și dibenzofurani

Pentru determinarea echivalentului toxic (TE) al dioxinelor și furanilor, concentrațiile gravimetrice ale următoarelor dioxine și furani vor fi înmulțite cu următorii factori de echivalență înainte de însumare:

	Factor de echivalență toxic
2,3,7,8 - Tetraclorodibenzodioxină (TCDD)	1
1,2,3,7,8 - Pentaclorodibenzodioxină (PeCDD)	0,5
1,2,3,4,7,8 - Hexaclorodibenzodioxină (HxCDD)	0,1
1,2,3,6,7,8 - Hexaclorodibenzodioxină (HxCDD)	0,1
1,2,3,7,8,9 - Hexaclorodibenzodioxină (HxCDD)	0,1

1,2,3,4,6,7,8 - Heptaclorodibenzodioxină (HpCDD)	0,01
Octaclorodibenzodioxină (OCDD)	0,001
2,3,7,8 - Tetraclorodibenzofuran (TCDF)	0,1
2,3,4,7,8 - Pentaclorodibenzofuran (PeCDF)	0,5
1,2,3,7,8 - Pentaclorodibenzofuran (PeCDF)	0,05
1,2,3,4,7,8 - Hexaclorodibenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,6,7,8 - Hexaclorodibenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,7,8,9 - Hexaclorodibenzofuran (HxCDF)	0,1
2,3,4,6,7,8 - Hexaclorodibenzofuran (HxCDF)	0,1
1,2,3,4,6,7,8 - Heptaclorodibenzofuran (HpCDF)	0,01
1,2,3,4,7,8,9 - Heptaclorodibenzofuran (HpCDF)	0,01
Octaclorodibenzofuran (OCDF)	0,001

PARTEA a 3-a

Valori-limită de emisie pentru emisiile în aer provenite de la instalațiile de incinerare a deșeurilor

1. Toate valorile-limită de emisie se calculează la o temperatură de 273,15 K, o presiune de 101,3 kPa și după corecția pentru conținutul de vapori de apă al gazelor reziduale.

Valorile sunt normate la un conținut de oxigen al gazelor reziduale de 11%, cu excepția cazurilor în care se incinerează uleiuri minerale uzate, în sensul prevăzut în anexa nr. 1 pct. 23 din Legea nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor, când sunt normate la un conținut de oxigen de 3%, precum și în cazurile prevăzute în partea a 6-a pct. 2.7.

1.1. Valorile-limită medii zilnice de emisie pentru următoarele substanțe poluante (mg/Nm³):

Pulberi totale	10
Substanțe organice în stare de gaz sau vapori, exprimate în carbon organic total (COT)	10
Acid clorhidric (HCl)	10
Acid fluorhidric (HF)	1
Dioxid de sulf (SO ₂)	50
Monoxid de azot (NO) și dioxid de azot (NO ₂) exprimate ca NO ₂ pentru instalațiile existente de incinerare a deșeurilor a căror capacitate nominală este mai mare de 6 tone pe oră sau pentru noile instalații de incinerare a deșeurilor	200
Monoxid de azot (NO) și dioxid de azot (NO ₂) exprimate ca NO ₂ pentru instalațiile existente de incinerare a deșeurilor a căror capacitate nominală este mai mică sau egală cu 6 tone pe oră	400

1.2. Valorile-limită medii de emisie pentru o jumătate de oră, pentru următoarele substanțe poluante (mg/Nm³):

	(100%) A	(97%) B
Pulberi totale	30	10
Substanțe organice în stare de gaz sau vapori, exprimate în carbon organic total (COT)	20	10
Acid clorhidric (HCl)	60	10
Acid fluorhidric (HF)	4	2
Dioxid de sulf (SO ₂)	200	50
Monoxid de azot (NO) și dioxid de azot (NO ₂) exprimate ca NO ₂ pentru instalațiile existente de incinerare a deșeurilor a căror capacitate nominală este mai mare de 6 tone pe oră sau pentru noile instalații de incinerare a deșeurilor	400	200

1.3. Valorile-limită medii de emisie (mg/Nm³) pentru următoarele metale grele dintr-o perioadă de eșantionare de minimum 30 minute și maximum 8 ore:

Cadmiu și compușii săi, exprimați în cadmiu (Cd)	Total: 0,05
Taliu și compușii săi, exprimați în taliu (Tl)	
Mercur și compușii săi, exprimați în mercur (Hg)	0,05
Stibiu și compușii săi, exprimați în stibiu (Sb)	Total: 0,5
Arsen și compușii săi, exprimați în arsen (As)	
Plumb și compușii săi, exprimați în plumb (Pb)	
Crom și compușii săi, exprimați în crom (Cr)	
Cobalt și compușii săi, exprimați în cobalt (Co)	
Cupru și compușii săi, exprimați în cupru (Cu)	
Mangan și compușii săi, exprimați în mangan (Mn)	
Nichel și compușii săi, exprimați în nichel (Ni)	
Vanadiu și compușii săi, exprimați în vanadiu (V)	

Aceste valori medii se aplică, de asemenea, emisiilor de metale grele și compuși ai acestora în stare de gaz sau vapori.

1.4. Valoarea-limită medie de emisie (ng/Nm³) pentru dioxine și furani pe o perioadă de eșantionare de minimum 6 ore și maximum 8 ore. Valoarea-limită de emisie este valabilă pentru o concentrație totală de dioxine și furani calculată potrivit prevederilor din partea a 2-a.

Dioxine și furani	0,1
-------------------	-----

1.5. Următoarele valori-limită de emisie (mg/Nm³) pentru concentrațiile de monoxid de carbon (CO) nu vor fi depășite în gazele de combustie (cu excepția fazei de pornire și oprire):

- a)** 50 mg/Nm³ în gaz de combustie determinat ca valoare zilnică medie;

b) 100 mg/Nm³ în gaz de combustie din toate măsurătorile (determinate ca valori medii la jumătate de oră, luate pe o durată de 24 de ore);

c) 150 mg/Nm³ în gaz de combustie la minimum 95% din toate măsurătorile (determinate ca valori medii de 10 minute).

Autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației de mediu autorizează excepții pentru instalații de incinerare folosind tehnologia patului fluidizat, cu condiția ca autorizația să prevadă o valoare-limită de emisie pentru monoxidul de carbon (CO) de maximum 100 mg/Nm³ ca valoare medie orară.

2. Concentrația totală în pulberi a emisiilor în aer ale unei instalații de incinerare a deșeurilor nu poate să depășească în niciun caz valoarea de 150 mg/Nm³, exprimată ca medie pentru o jumătate de oră. Nu trebuie să fie depășite valorile-limită pentru emisiile în aer de COT și CO stabilite la pct. 1.2 și la pct. 1.5 lit. b).

PARTEA a 4-a

Determinarea valorilor-limită de emisie pentru emisiile în aer provenite de la instalațiile de co-incinerare a deșeurilor

1. Formula de mai jos (regula amestecurilor) se aplică în toate cazurile în care o valoare-limită de emisie totală specifică "C" nu este stabilită într-un tabel din prezenta parte.

Valoarea-limită de emisie pentru fiecare substanță poluantă în cauză și a CO, conținute în gazele de ardere rezultate prin co-incinerarea deșeurilor, se calculează după cum urmează:

$$\frac{V_{\text{deșeuri}} \times C_{\text{deșeuri}} + V_{\text{procedeu}} \times C_{\text{procedeu}}}{V_{\text{deșeuri}} + C_{\text{procedeu}}} = C$$

$V_{\text{deșeuri}}$ - volumul de gaze reziduale rezultate exclusiv în urma incinerării de deșeuri, determinat doar pe baza deșeurilor cu cea mai scăzută putere calorică specificată în autorizație și recalculat la condițiile definite de prezenta lege. În cazul în care cantitatea de căldură eliberată prin incinerarea deșeurilor periculoase reprezintă cel puțin 10% din căldura totală eliberată de instalație, $V_{\text{deșeuri}}$ se calculează pe baza unei cantități presupuse de deșeuri care, în situația în care ar fi incinerate, ar degaja 10% din căldura totală degajată constantă.

$C_{\text{deșeuri}}$ - valorile-limită de emisie stabilite în partea a 3-a pentru instalațiile de incinerare a deșeurilor.

V_{procedeu} - volumul de gaze reziduale rezultate în urma desfășurării procesului, inclusiv din arderea combustibililor autorizați, utilizați în mod obișnuit în instalație (cu excepția deșeurilor), determinat pe baza conținutului de oxigen la care trebuie recalculate emisiile după cum este stabilit în legislația Uniunii Europene sau în dreptul intern. În absența prevederilor pentru acest tip de instalație, trebuie utilizat conținutul real de oxigen al gazelor reziduale nediluate prin adăugarea de aer care nu este necesar procesului.

C_{procedeu} - valorile-limită de emisie stabilite în prezenta parte pentru anumite activități industriale sau, în absența unor asemenea valori, valorile-limită de emisie pentru instalațiile care respectă actele cu putere de lege și actele administrative/de reglementare cu privire la aceste instalații și care ard combustibili autorizați în mod uzual (cu excepția deșeurilor). În absența unor asemenea dispoziții, se utilizează valorile-limită de emisie stabilite în autorizația de mediu. În absența unor valori stabilite în autorizația de mediu, se utilizează concentrațiile masice reale.

C - valorile-limită de emisie totale la conținutul de oxigen stabilit în prezenta parte pentru anumite activități industriale și anumite substanțe poluante sau, în absența unor asemenea valori, totalul valorilor-limită de emisie de care trebuie să se țină seama în locul valorilor-limită de emisie stabilite în anexele corespunzătoare la prezenta lege. Conținutul total de oxigen care trebuie să înlocuiască conținutul de oxigen standard este calculat pe baza conținutului menționat mai sus, cu respectarea volumelor parțiale.

Toate valorile-limită de emisie se calculează la o temperatură de 273,15 K, o presiune de 101,3 kPa și după corecția în funcție de conținutul de vapori de apă al gazelor reziduale.

2. Dispoziții speciale pentru cuptoarele de ciment care co-incinerează deșeuri

2.1. Valorile-limită de emisie stabilite la pct. 2.2 și 2.3 se aplică drept medii zilnice pentru pulberi totale, HCl, HF, NO_x, SO₂ și COT (pentru măsurători continue), ca valori medii pe o perioadă de eșantionare de minimum 30 de minute și maximum 8 ore pentru metale grele și ca valori medii pe o perioadă de eșantionare de minimum 6 ore și maximum 8 ore pentru dioxine și furani.

Toate valorile se normează la: un conținut de oxigen de 10%.

Mediile pentru o jumătate de oră sunt necesare doar pentru calculul mediilor zilnice.

2.2. C - valori-limită de emisie totale (mg/Nm³), cu excepția dioxinelor și furanilor, pentru următoarele substanțe poluante:

Substanța poluantă	C
Pulberi totale	30
HCl	10
HF	1
NO _x	500 ⁽¹⁾
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5
Dioxine și furani (ng/Nm ³)	0,1

⁽¹⁾ Până la 1 ianuarie 2016, autoritatea competentă poate acorda derogări de la valoarea-limită pentru NO_x în cazul cuptoarelor Lepol și al cuptoarelor rotative lungi cu condiția ca autorizația de mediu să prevadă o valoare-limită de emisie totală pentru NO_x care să nu depășească 800 mg/Nm³.

2.3. C - valori-limită de emisie totale (mg/Nm³) pentru SO₂ și COT:

Substanța poluantă	C
SO ₂	50
COT	10

Autoritatea competentă pentru protecția mediului cu responsabilități în emiterea autorizației de mediu acordă derogări de la valorile-limită de emisie stabilite la acest punct în cazul în care SO₂ și COT nu provin din coincinerarea deșeurilor.

2.4. C - valori-limită de emisie totale pentru CO:

Autoritatea competentă pentru protecția mediului cu responsabilități în emiterea autorizației de mediu stabilește, după caz, valori-limită pentru CO.

3. Dispoziții speciale pentru instalațiile de ardere care coincinerează deșeuri

3.1. C_{procedeu} exprimată ca medii zilnice (mg/Nm³) valabile până la data prevăzută la art. 74 alin. (5).

Pentru determinarea puterii termice nominale totale a instalațiilor de ardere, se aplică prevederile privind cumularea definite la art. 29. Valorile medii pentru o jumătate de oră sunt necesare doar pentru a se calcula mediile zilnice.

C_{procedeu} pentru combustibilii solizi, cu excepția biomasei (conținutul de O₂ de 6%):

Substanțe poluante	< 50 MW _{th}	50-100 MW _{th}	100-300 MW _{th}	> 300 MW _{th}
SO ₂	-	850	200	200
NO _x	-	400	200	200
Pulberi	50	50	30	30

C_{procedeu} pentru biomasă (conținutul de O₂ de 6%):

Substanțe poluante	< 50 MW _{th}	50-100 MW _{th}	100-300 MW _{th}	> 300 MW _{th}
SO ₂	-	200	200	200

NOx	-	350	300	200
Pulberi	50	50	30	30

C_{procedeu} pentru combustibilii lichizi (conținutul de O₂ de 3%):

Substanțe poluante	< 50 MW _{th}	50-100 MW _{th}	100-300 MW _{th}	> 300 MW _{th}
SO ₂	-	850	400-200 (descreștere liniară de la 100 la 300 MW _{th})	200
NOx	-	400	200	200
Pulberi	50	50	30	30

3.2. C_{procedeu} exprimată ca medii zilnice (mg/Nm³) valabile cu începere de la data prevăzută la art. 74 alin. (6)

Pentru determinarea puterii termice instalate totale a instalațiilor de ardere, se aplică normele privind cumularea definite la art. 29. Valorile medii pentru o jumătate de oră sunt necesare doar pentru a se calcula mediile zilnice.

3.2.1. C_{procedeu} pentru instalațiile de ardere menționate la art. 30 alin. (3) și (4), cu excepția turbinelor cu gaz și a motoarelor cu gaz

C_{procedeu} pentru combustibilii solizi, cu excepția biomasei (conținutul de O₂ de 6%):

Substanța poluantă	< 50 MW _{th}	50-100 MW _{th}	100-300 MW _{th}	> 300 MW _{th}
SO ₂	-	400; pentru turbă: 300	200	200
NOx	-	300; pentru lignit pulverizat: 400	200	200
Pulberi	50	30	25 pentru turbă: 20	20

C_{procedeu} pentru biomasă (conținutul de O₂ de 6%):

Substanța poluantă	< 50 MW _{th}	50-100 MW _{th}	100-300 MW _{th}	> 300 MW _{th}
SO ₂	-	200	200	200
NOx	-	300	250	200
Pulberi	50	30	20	20

C_{procedeu} pentru combustibilii lichizi (conținutul de O₂ de 3%):

Substanța poluantă	< 50 MW _{th}	50-100 MW _{th}	100-300 MW _{th}	> 300 MW _{th}
--------------------	-----------------------	-------------------------	--------------------------	------------------------

O ₂	-	350	250	200
NO _x	-	400	200	150
Pulberi	50	30	25	20

3.2.2. C_{procedeu} pentru instalațiile de ardere menționate la art. 30 alin. (5), cu excepția turbinelor cu gaz și a motoarelor cu gaz

C_{procedeu} pentru combustibilii solizi, cu excepția biomasei (conținutul de O₂ de 6%):

Substanța poluantă	< 50 MWth	50-100 MWth	100-300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	-	400 pentru turbă: 300	200 pentru turbă: 300, exceptând cazul arderii în pat fluidizat: 250	150 pentru arderea în pat fluidizat circulant ori presurizat sau, în cazul arderii de turbă, pentru toate tipurile de ardere în pat fluidizat: 200
NO _x	-	300 pentru turbă: 250	200	150 pentru arderea de lignit pulverizat: 200
Pulberi	50	20	20	10 pentru turbă: 20

C_{procedeu} pentru biomasă (conținutul de O₂ de 6%):

Substanța poluantă	< 50 MWth	50-100 MWth	100-300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	-	200	200	150
NO _x	-	250	200	150
Pulberi	50	20	20	20

C_{procedeu} pentru combustibili lichizi (conținutul de O₂ de 3%):

Substanța poluantă	< 50 MWth	50-100 MWth	100-300 MWth	> 300 MWth
SO ₂	-	350	200	150
NO _x	-	300	150	100
Pulberi	50	20	20	10

3.3. C - valorile-limită de emisie totale pentru metale grele (mg/Nm³) exprimate ca medii pe o perioadă de prelevare de probe de minimum 30 de minute și maximum 8 ore (conținut de O₂ de 6% pentru combustibilii solizi și de 3% pentru combustibilii lichizi):

Substanțe poluante	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5

3.4. C - valoarea-limită de emisie totală (ng/Nm³) pentru dioxine și furani exprimată ca medie măsurată pe o perioadă de prelevare de probe de minimum 6 ore și maximum 8 ore (conținut de O₂ de 6% pentru combustibilii solizi și de 3% pentru combustibilii lichizi):

Substanțe poluante	C
Dioxine și furani	0,1

4. Dispoziții speciale pentru instalațiile de coincinerare a deșeurilor din sectoarele industriale neincluse la pct. 2 și 3 din prezenta parte:

4.1. C - valoarea-limită de emisie totală (ng/Nm³) pentru dioxine și furani exprimată ca medie măsurată pe o perioadă de prelevare de probe de minimum 6 ore și maximum 8 ore:

Substanțe poluante	C
Dioxine și furani	0,1

4.2. C - valorile-limită de emisie totale (mg/Nm³) pentru metale grele exprimate ca medii pe o perioadă de prelevare de probe de minimum 30 de minute și maximum 8 ore:

Substanțe poluante	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05

PARTEA a 5-a

Valori-limită de emisie pentru evacuările de ape uzate provenite din epurarea gazelor reziduale

Substanțe poluante	Valori-limită de emisie pentru probe nefiltrate (mg/l, cu excepția dioxinelor și furanilor)	
1. Total materii solide în suspensie, conform definiției din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 188/2002 pentru aprobarea unor norme privind condițiile de descărcare în mediul acvatic a apelor uzate, cu modificările și completările ulterioare	(95%) 30	(100%) 45
2. Mercurul și compușii săi, exprimați în mercur (Hg)	0,03	
3. Cadmiul și compușii săi, exprimați în cadmiu (Cd)	0,05	

4. Taliul și compușii săi, exprimați în taliu (Tl)	0,05
5. Arsen și compușii săi, exprimați în arsen (As)	0,15
6. Plumbul și compușii săi, exprimați în plumb (Pb)	0,2
7. Cromul și compușii săi, exprimați în crom (Cr)	0,5
8. Cuprul și compușii săi, exprimați în cupru (Cu)	0,5
9. Nichel și compușii săi, exprimați în nichel (Ni)	0,5
10. Zincul și compușii săi, exprimați în zinc (Zn)	1,5
11. Dioxine și furani	0,3 ng/l

PARTEA a 6-a
Monitorizarea emisiilor

1. Tehnici de măsurare

1.1. Măsurătorile pentru determinarea concentrațiilor de substanțe poluante evacuate în aer și în apă trebuie să fie reprezentative.

1.2. Prelevarea și analiza tuturor substanțelor poluante, inclusiv a dioxinelor și furanilor, precum și asigurarea calității sistemelor automatizate de măsurare și metodele de măsurare de referință utilizate pentru calibrarea acestora se efectuează în conformitate cu standardele CEN. În cazul în care nu există standarde CEN, se aplică standardele ISO, standardele naționale sau alte standarde internaționale, garantându-se obținerea unor date de calitate științifică echivalentă. Sistemele automatizate de măsurare sunt supuse unui control prin intermediul unor măsurători paralele cu metodele de referință, cel puțin o dată pe an.

1.3. La nivelul valorilor-limită zilnice de emisie, valorile intervalelor de încredere de 95% ale unui singur rezultat măsurat nu trebuie să depășească următoarele procente ale valorilor-limită de emisie:

monoxid de carbon	10%
dioxid de sulf	20%
dioxid de azot	20%
pulberi totale	30%
carbon organic total	30%
acid clorhidric	40%
acid fluorhidric	40%

Emisiile din aer sau din apă se măsoară periodic potrivit prevederilor pct. 1.1. și 1.2.

2. Măsurători privind substanțele poluante din aer

2.1. Se efectuează următoarele măsurători privind substanțele poluante din aer:

a) măsurarea continuă a următoarelor substanțe: NO_x, cu condiția să fie stabilite valori-limită de emisie, CO, pulberi totale, carbon organic total (COT), HCl, HF și SO₂;

b) măsurarea continuă a următorilor parametri de proces: temperatura în apropierea peretelui intern sau într-un alt punct reprezentativ al camerei de combustie autorizat de autoritatea competentă, concentrația de oxigen, presiunea, temperatura și conținutul de vapori de apă al gazelor reziduale;

c) cel puțin două măsurători pe an pentru metale grele, dioxine și furani, dar pentru primele 12 luni de funcționare măsurătorile se vor face trimestrial.

2.2. Perioada de tratare, temperatura minimă și conținutul de oxigen al gazelor reziduale trebuie verificate corespunzător cel puțin o dată, când instalația de incinerare sau coincinerare este pusă în funcțiune, și în cele mai nefavorabile condiții de operare anticipate.

2.3. În cazul în care se folosesc etape de tratare pentru acidul clorhidric (HCl) care asigură că nu este depășită valoarea-limită a acidului clorhidric (HCl), se renunță la măsurarea continuă a acidului fluorhidric (HF). În acest caz, emisiile de HF se măsoară periodic potrivit prevederilor pct. 2.1. lit. c).

2.4. Măsurarea continuă a conținutului de vapori de apă nu este necesară în cazul în care gazele reziduale prelevate sunt uscate înaintea analizei emisiilor.

2.5. Autoritatea competentă responsabilă cu emiterea autorizației de mediu decide să nu solicite măsurători continue pentru HCl, HF și SO₂ în instalațiile de incinerare sau coincinerare și să solicite realizarea unor măsurători periodice în sensul pct. 2.1. lit. c) sau nicio măsurătoare, numai în cazul în care operatorul poate dovedi că emisiile de substanțe poluante menționate mai sus nu pot fi în nicio împrejurare mai mari decât valorile-limită de emisie stabilite.

Autoritatea competentă responsabilă cu emiterea autorizației de mediu decide să nu solicite realizarea unor măsurători continue pentru NO_x și să solicite realizarea unor măsurători periodice în sensul pct. 2.1. lit. c) în instalațiile existente de incinerare a deșeurilor cu o capacitate nominală de sub 6 tone pe oră sau în instalațiile existente de coincinerare a deșeurilor cu o capacitate nominală de sub 6 tone pe oră, numai în cazul în care operatorul dovedește, pe baza unor informații privind calitatea deșeurilor în cauză, tehnologiile utilizate și rezultatele monitorizării emisiilor, că emisiile de NO_x nu pot fi în niciun caz mai mari decât valoarea-limită de emisie stabilită.

2.6. Autoritatea competentă responsabilă cu emiterea autorizației de mediu decide să solicite realizarea unei măsurători din 2 în 2 ani pentru metale grele și a unei măsurători pe an pentru dioxine și furani în următoarele cazuri:

a) emisiile rezultate din coincinerarea sau incinerarea deșeurilor sunt, în orice situație, mai mici decât 50% din valorile-limită de emisie;

b) deșeurile destinate coincinerării sau incinerării sunt constituite doar din anumite fracțiuni combustibile extrase din deșeuri nepericuloase care nu pot fi reciclate și prezintă anumite caracteristici, și care se recomandă a fi precizate pe baza evaluării prevăzute la lit. c);

c) operatorul poate dovedi, pe baza unor informații asupra calității deșeurilor în cauză și a monitorizării emisiilor, că emisiile se situează, în orice situație, cu mult sub valorile-limită de emisie pentru metale grele, dioxine și furani.

2.7. Rezultatele măsurătorilor efectuate sunt stabilite pe baza concentrațiilor standard de oxigen menționate în partea a 3-a sau calculate potrivit prevederilor din partea a 4-a și prin aplicarea formulei prevăzute în partea a 7-a.

În cazul în care se incinerează sau se coinceinerează deșeuri într-o atmosferă îmbogățită cu oxigen, rezultatele măsurătorilor pot fi stabilite în funcție de conținutul de oxigen stabilit de autoritatea competentă în funcție de particularitățile fiecărui caz în parte.

Atunci când emisiile de substanțe poluante sunt reduse printr-un tratament al gazelor reziduale, într-o instalație de incinerare a deșeurilor sau o instalație de coincinerare a deșeurilor care tratează deșeuri periculoase, normarea prevăzută la primul paragraf în ceea ce privește conținutul de oxigen se efectuează doar în cazul în care conținutul de oxigen măsurat în decursul aceleiași perioade doar pentru substanța poluantă în cauză depășește conținutul standard de oxigen aplicabil.

3. Măsurători privind substanțele poluante evacuate în apă

3.1. Următoarele măsurători se efectuează în punctul de evacuare a apelor uzate:

a) măsurători continue pentru pH, temperatură și debit;

b) măsurători zilnice instantanee pentru materii solide totale în suspensie sau măsurători pentru o probă reprezentativă proporțională cu debitul de ape pe o perioadă de 24 de ore;

c) măsurători efectuate cel puțin o dată pe lună pe o probă reprezentativă, proporțională cu debitul deversărilor, pentru o perioadă de 24 de ore, pentru Hg, Cd, Tl, As, Pb, Cr, Cu, Ni și Zn;

d) cel puțin un set de măsurători la 6 luni pentru dioxine și furani; cu toate acestea, în primele 12 luni de exploatare a instalației se efectuează măsurători cel puțin o dată la 3 luni.

3.2. În cazul în care apele uzate provenite din epurarea gazelor reziduale sunt epurate pe amplasament împreună cu alte ape uzate, provenite din alte surse situate pe amplasamentul instalației, operatorul trebuie să efectueze următoarele măsurători:

a) pe fluxul de ape uzate provenite din sistemul de epurare a gazelor reziduale, înaintea intrării acestora în instalația de tratare colectivă a apelor uzate;

b) pe fluxul sau fluxurile de alte ape uzate, înaintea intrării acestora în instalațiile de tratare colectivă a apelor uzate;

c) în punctele în care apele uzate provenite din instalația de incinerare a deșeurilor sau de la instalația de coincinerare a deșeurilor sunt deversate în urma tratării.

PARTEA a 7-a

Formulă pentru calculul concentrației emisiei la concentrația procentuală standard de oxigen

$$E_S = (21 - O_S) / (21 - O_M) \times E_M$$

unde:

E_S = concentrația de emisie calculată la procentajul standard al concentrației de oxigen;

E_M = concentrația de emisie măsurată;

O_S = concentrația standard de oxigen;

O_M = concentrația de oxigen măsurată.

PARTEA a 8-a

Evaluarea respectării valorilor-limită de emisie

1. Valori-limită de emisie în aer

1.1. Valorile-limită de emisie în aer se consideră respectate în situația în care:

a) niciuna dintre mediile zilnice nu depășește vreuna dintre valorile-limită de emisie menționate în partea a 3-a pct. 1.1 sau în partea a 4-a ori calculate potrivit indicațiilor prevăzute în partea a 4-a;

b) niciuna dintre mediile pentru o jumătate de oră nu depășește valorile-limită de emisie menționate în coloana A a tabelului din partea a 3-a pct. 1.2 sau, după caz, un procentaj de 97% din mediile pentru o jumătate de oră dintr-un an nu depășește valorile-limită de emisie stabilite în coloana B a tabelului din partea a 3-a pct. 1.2;

c) niciuna dintre mediile pentru perioada de prelevare prevăzută pentru metale grele, dioxine și furani nu depășește valorile-limită de emisie stabilite în partea a 3-a pct. 1.3 și 1.4 sau în partea a 4-a ori calculate potrivit prevederilor din partea a 4-a;

d) pentru monoxid de carbon (CO):

(i) în cazul instalațiilor de incinerare a deșeurilor:

- cel puțin un procentaj de 97% din mediile zilnice dintr-un an nu depășește valoarea-limită de emisie stabilită în partea a 3-a pct. 1.5 lit. a);

și

- cel puțin un procentaj de 95% din toate mediile pentru 10 minute înregistrate în orice perioadă de 24 de ore sau din toate mediile pentru 10 minute înregistrate în aceeași perioadă nu depășește valorile-limită de emisie stabilite în partea a 3-a pct. 1.5 lit. b) și c); în cazul instalațiilor de incinerare a deșeurilor în care gazelor provenind de la procesul de incinerare li se ridică temperatura la cel puțin 1.100°C timp de cel puțin două secunde, statele membre pot aplica o perioadă de evaluare de 7 zile pentru valorile medii calculate pentru 10 minute;

(ii) în cazul instalațiilor de co-incinerare a deșeurilor: se respectă dispozițiile din partea a 4-a.

1.2. Mediile pentru o jumătate de oră și mediile pentru 10 minute se determină în perioada de funcționare efectivă (cu excepția fazelor de pornire și de oprire, când nu este incinerat niciun deșeu) plecând de la valorile măsurate după scăderea valorii intervalului de încredere indicat în partea a 6-a pct. 1.3. Mediile zilnice se calculează plecând de la aceste medii validate.

Pentru ca o medie zilnică să fie valabilă, este necesar ca maximum 5 medii pentru o jumătate de oră dintr-o singură zi să poată fi ignorate din cauza disfuncționalității sau întreținerii sistemului de măsurare continuă. Nu pot fi ignorate mai mult de 10 medii zilnice într-un an din cauza disfuncționalității sau întreținerii sistemului de măsurare continuă.

1.3. Valorile medii ale perioadei de eșantionare și valorile medii pentru măsurătorile periodice ale acidului fluorhidric (HF), ale acidului clorhidric (HCl) și ale dioxidului de sulf (SO²) se determină conform modalităților prevăzute la art. 45 alin. (1) lit. e), la art. 48 alin. (3) și în partea a 6-a pct. 1.

2. Valori-limită de emisie în apă

Valorile-limită de emisie în apă se consideră respectate în următoarele cazuri:

a) pentru cantitățile totale de materii solide în suspensie, un procentaj de 95% și de 100% din valorile măsurate nu depășește valorile-limită de emisie respective stabilite în partea a 5-a;

b) pentru metalele grele (Hg, Cd, Tl, As, Pb, Cr, Cu, Ni și Zn), cel mult o măsurătoare pe an depășește valorile-limită de emisie stabilite în partea a 5-a sau, în situația în care statul membru prevede mai mult de 20 de probe anual, un procentaj de cel mult 5% din aceste probe depășește valorile-limită de emisie stabilite în partea a 5-a;

c) pentru dioxine și furani, rezultatele măsurătorilor nu depășesc valoarea-limită de emisie stabilită în partea a 5-a.

ANEXA Nr. 7

Dispoziții tehnice referitoare la instalațiile și la activitățile care utilizează solvenți organici

PARTEA 1

Activități

1. La fiecare dintre următoarele puncte, activitatea cuprinde și curățarea echipamentului, însă nu și curățarea produsului finit, decât în cazul în care se specifică altfel:

2. Acoperire cu adeziv - orice activitate în care un adeziv este aplicat pe o suprafață, cu excepția aplicării adezivilor și laminării asociate activităților de tipărire;

3. Acoperire de protecție - orice activitate în care se aplică unul sau mai multe straturi de protecție pe:

a) vehiculele definite conform Reglementărilor privind omologarea de tip și eliberarea cărții de identitate a vehiculelor rutiere, precum și omologarea de tip a produselor utilizate la acestea - RNTR 2, aprobate prin Ordinul ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr. 211/2003, cu modificările și completările ulterioare, enumerate mai jos:

(i) autovehicule noi din categoria M1 și din categoria N1, în situația în care sunt acoperite în aceleași instalații ca și autovehiculele din categoria M1;

(ii) cabinele camioanelor, definite ca habitaculul conducătorului auto, precum și orice habitacul integrat destinat echipamentului tehnic al autovehiculelor din categoriile N2 și N3;

(iii) autovehicule din categoriile N1, N2 și N3, cu excepția cabinelor de camioane;

(iv) autovehicule din categoriile M2 și M3;

(v) remorcile și semiremorcile din categoriile O1, O2, O3 și O4;

b) suprafețele din metal și din plastic, inclusiv suprafețele aeronavelor, vapoarelor, trenurilor și ale altor asemenea mijloace de transport;

c) suprafețele din lemn;

d) textile, țesături, filme și hârtie;

e) piele.

În această categorie nu intră acoperirea suprafețelor cu materiale metalice, prin tehnici de pulverizare chimică și electroforetică. În situația în care activitatea de acoperire cuprinde o operație în care același articol este imprimat, oricare ar fi tehnica utilizată, această imprimare este considerată ca făcând parte din activitatea de acoperire. Cu toate acestea, imprimarea efectuată ca activitate distinctă față de cea de acoperire nu este inclusă, dar poate fi reglementată de cap. V, în cazul în care această activitate de imprimare se află în domeniul de aplicare a prezentei legi;

4. Acoperirea bobinelor - orice activitate în care sârma de oțel bobinată, oțelul inoxidabil, oțelul învelit/acoperit, banda de aluminiu și de aliaje din cupru sunt acoperite cu una sau mai multe pelicule într-un proces continuu;

5. Curățarea chimică "uscată" - orice activitate industrială sau comercială în care se utilizează compuși organici volatili într-o instalație, pentru a curăța îmbrăcăminte, mobilă sau alte bunuri de consum similare, cu excepția îndepărtării manuale a petelor în industria textilă și de confecții;

6. Fabricarea încălțăminte - orice activitate de confecționare a încălțăminte sau a unor părți ale acesteia;

7. Fabricarea materialelor de acoperire, a lacurilor, cernelurilor și adezivilor - fabricarea acestor produse finite, precum și a produselor intermediare, în situația în care sunt fabricate pe același amplasament, prin amestecarea pigmentilor, rășinilor și materialelor adezive cu ajutorul solvenților organici sau prin alte mijloace, incluzând în proces și dispersia și predispersia, corectarea vâscozității și a nuanței și îmbutelierea produsului final în recipient;

8. Fabricarea produselor farmaceutice - sinteza chimică, fermentația, extracția, formularea și condiționarea produselor farmaceutice, precum și fabricarea produselor intermediare, în situația în care se desfășoară pe același amplasament;

9. Tipărirea - orice activitate de reproducere a unor texte și/sau imagini, în care cerneala este transferată pe orice tip de suport cu ajutorul unei forme purtătoare de imagine. Această operație cuprinde tehnici asociate de lăcuire, vopsire și laminare. Cu toate acestea, numai următoarele procedee specifice sunt reglementate de cap. V:

a) flexografie - un procedeu de tipărire în care este utilizată o formă purtătoare de imagine din cauciuc sau fotopolimeri elastici, ale cărei suprafețe tipăritoare sunt deasupra suprafețelor neutre și în care sunt aplicate cerneluri lichide care se usucă prin evaporare;

b) tipărire pe rotativă offset cu uscare prin încălzire - activitate de tipărire pe hârtie în sul, care utilizează o formă purtătoare de imagine ale cărei suprafețe tipăritoare și neutre se află în același plan. Prin tipărire pe rotativă, materialul supus tipăririi este alimentat la mașină de la un sul, și nu cu foi individuale. Suprafața neutră a formei purtătoare de imagine este tratată în așa fel încât să atragă apa și, astfel, să respingă cerneala. Suprafața tipăritoare este tratată în așa fel încât să primească și să transmită cerneala spre suprafața ce trebuie tipărită. Evaporarea se face într-un cuptor unde suportul tipărit este încălzit cu aer cald;

c) laminarea asociată unui procedeu de tipărire - lipire a două sau mai multe materiale flexibile, cu scopul de a produce laminate;

d) rotogravura de editare - activitate de tipărire prin rotogravură, folosită pentru tipărirea hârtiei destinate revistelor, broșurilor, cataloagelor sau altor produse similare, cu ajutorul cernei pe bază de toluen;

e) rotogravura - activitate de tipărire în care se folosește o formă cilindrică purtătoare de imagine, a cărei suprafață tipăritoare se află sub suprafața neutră, și care utilizează cerneluri lichide ce se usucă prin evaporare. Alveolele sunt umplute

cu cerneală și suprafața neutră este curățată de surplusul de cerneală înainte ca suprafața care urmează să fie tipărită să intre în contact cu forma purtătoare de imagine, iar cerneala să iasă din alveole;

f) tipărire serigrafică în rotativă - activitate de tipărire cu hârtie în sul, în care cerneala este transferată spre suprafața ce urmează să fie tipărită, prin introducerea ei într-o formă purtătoare de imagine poroasă, care are suprafața tipăritoare deschisă și porțiunea neutră etanșată. Acest procedeu folosește cerneluri care se usucă doar prin evaporare. Prin tipărire pe rotativă, materialul supus tipăririi este alimentat la mașină de la un sul, și nu cu foi individuale;

g) glazurare - activitate prin care un lac sau un strat adeziv este aplicat pe un material flexibil, în scopul de a sigila ulterior materialul de ambalare;

10. Conversia cauciucului - orice activitate de mixare, frezare, malaxare, calandrare, extrudare și vulcanizare a cauciucului natural sau sintetic, precum și orice operațiune conexă destinată să transforme cauciucul natural ori sintetic în produs finit;

11. Curățarea suprafețelor - orice activitate, cu excepția curățării chimice "uscate", în care se folosesc solvenți organici pentru îndepărtarea murdăriei de pe suprafața unui material, inclusiv degresarea. O activitate de curățare care constă în mai multe etape, înainte sau după orice altă activitate, este considerată o singură activitate de curățare a suprafeței. Această activitate se referă la curățarea suprafețelor produselor, dar nu include curățarea echipamentului utilizat;

12. Extracția uleiurilor vegetale și a grăsimilor animale și rafinarea uleiurilor vegetale - orice activitate de extragere a uleiului vegetal din semințe sau alte materii vegetale, procesarea subproduselor și a altor componente uscate pentru producerea hranei destinate animalelor, purificarea prin rafinare a grăsimilor și uleiurilor vegetale provenite din semințe, materie vegetală și/sau materie animală;

13. Acoperirea de protecție și refinisarea suprafețelor vehiculelor - orice activitate industrială sau comercială de acoperire a unei suprafețe, precum și activități conexe de degresare, care implică oricare dintre activitățile următoare:

a) acoperirea inițială a unui vehicul rutier, definit conform Reglementărilor privind omologarea de tip și eliberarea cărții de identitate a vehiculelor rutiere, precum și omologarea de tip a produselor utilizate la acestea - RNTR 2, aprobate prin Ordinul ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr. 211/2013, cu modificările și completările ulterioare, sau a unei părți a acestuia, cu ajutorul unor materiale de același tip ca cele de refinisare, când această activitate nu se realizează în linia de fabricație originală;

b) acoperirea remorcilor sau semiremorcilor, din categoria O, definite conform Reglementărilor privind omologarea de tip și eliberarea cărții de identitate a vehiculelor rutiere, precum și omologarea de tip a produselor utilizate la acestea - RNTR 2, aprobate prin Ordinul ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr. 211/2003, cu modificările și completările ulterioare;

14. Acoperirea sârmei bobinate - orice activitate de acoperire a conductorilor metalici utilizați pentru bobinarea transformatoarelor, motoarelor și altor asemenea utilaje;

15. Impregnarea lemnului - orice activitate de aplicare a unui conservant pe o suprafață din lemn de construcție;

16. Laminarea lemnului și materialului plastic - orice activitate de lipire a lemnului și/sau a materialului plastic pentru a produce laminate.

PARTEA a 2-a

Valori de prag de consum și valori-limită de emisie

Valorile-limită de emisie pentru gazele reziduale se calculează la o temperatură de 273,15 K și la o presiune de 101,3 kPa.

Nr. crt.	Activitate (valori de prag de consum al solvenților organici în tone/an)	Valori de prag (prag de consum al solvenților organici în tone/an)	Valori-limită de emisie gazele reziduale (mg C/Nm ³)	Valorile-limită pentru emisiile fugitive (procentaj din cantitatea de solvent utilizată)		Valori-limită pentru emisii totale		Dispoziții speciale
				Instalații noi	Instalații existente	Instalații noi	Instalații existente	
1	Tipărire pe rotativă offset cu uscare prin încălzire (> 15)	15-25 > 25	100 > 20	30 ⁽¹⁾	30 ⁽¹⁾			⁽¹⁾ Solventul rezidual din produsul finit nu este considerat ca parte a emisiilor fugitive.
2	Rotogravura de editare (> 25)		75	10	15			

3	Alt tip de rotogravură, flexografie, tipărire serigrafică în rotativă, unități de laminare sau glazurare (> 15) tipărire serigrafică în rotativă pe textile sau carton (> 30)	15-25 > 25 > 30 ⁽¹⁾	100 100 100	25 20 20			⁽¹⁾ Valori de prag aferente activității de tipărire serigrafică în rotativă pe textile și carton.
4	Curățarea suprafețelor utilizând compuși menționați la art. 59 alin. (8) (> 1)	1-5 > 5	20 ⁽¹⁾ 20 ⁽¹⁾	15 10			⁽¹⁾ Valoarea-limită se referă la masa compușilor în mg/Nm ³ , și nu la cantitatea totală de carbon.
5	Alte tipuri de curățare a suprafețelor (> 2)	2-10 > 10	75 ⁽¹⁾ 75 ⁽¹⁾	20 ⁽¹⁾ 15 ⁽¹⁾			⁽¹⁾ Aceste valori nu se aplică instalațiilor pentru care se demonstrează autorității competente pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea autorizației de mediu că media conținutului de solvent organic nu depășește 30% din cantitatea totală de material de curățare folosit.
6	Acoperirea de protecție (< 15) și reținerea suprafețelor vehiculelor	> 0,5	50(1)	25			⁽¹⁾ Demonstrarea conformării cu prevederile părții a 8-a pct. 2 se face pe baza mediei măsurărilor la 15 minute.
7	Acoperirea bobinelor (> 25)		50 ⁽¹⁾	5	10		⁽¹⁾ Pentru instalațiile care utilizează tehnici ce permit reutilizarea solvenților recuperați, valoarea-limită de emisie este de 150 mg C/Nm ³ .

8	Alte tipuri de acoperire, inclusiv acoperirea metalelor, materialelor plastice, textilelor(5), țesăturilor, filmului și hârtiei (> 5)	5-15 > 15	100 ⁽¹⁾⁽⁴⁾ 50/75 ⁽²⁾⁽³⁾ (4)	25(4) 20(4)		(1) Valoarea-limită de emisie se aplică proceselor de acoperire și de uscare desfășurate în condiții controlate. (2) Prima valoare-limită de emisie se aplică proceselor de uscare, iar a doua se aplică proceselor de acoperire. (3) Pentru instalațiile de acoperire a textilelor care utilizează tehnici ce permit reutilizarea solvenților recuperați, valoarea-limită de emisie aplicată proceselor integrate de acoperire și uscare este de 150 mg C/Nm³. (4) Conform art. 59 alin. (6), activitățile de acoperire care nu se pot efectua în condiții controlate (de exemplu, construcții navale, vopsirea aeronavelor) se exceptează, după caz, de la aplicarea acestor valori. (5) Tipărirea serigrafică în rotativă la textile este inclusă la activitatea nr. 3.
9	Acoperirea sârmei bobinate (> 5)				10 g/kg ⁽¹⁾ 5 g/kg ⁽²⁾	(1) Se aplică instalațiilor la care diametrul mediu al sârmei < /= 0,1 mm. (2) Se aplică celorlalte instalații.
10	Acoperirea suprafețelor din lemn (> 15)	15-25 > 25	100 ⁽¹⁾ 50/75 ⁽²⁾	25 20		(1) Valoarea-limită de emisie se aplică proceselor de acoperire și de uscare desfășurate în condiții controlate. (2) Prima valoare se aplică proceselor de uscare, iar a doua, proceselor de acoperire.
11	Curățarea chimică "uscată"				20 g/kg ⁽¹⁾⁽²⁾	(1) Se exprimă în masa solventului emis pe kilogram de produs curățat și uscat. (2) Valoarea-limită de emisie prevăzută în partea a 4-a pct. 2 nu se aplică pentru această activitate.

12	Impregnarea lemnului (> 25)		100 ⁽¹⁾	45	11 kg/m ³	⁽¹⁾ Valoarea-limită de emisie nu se aplică la impregnarea cu creozot.
13	Acoperirea pieilor (> 10)	10-25 > 25 > 10 ⁽¹⁾			85 g/m ² 75 g/m ² 150 g/m ²	Valorile-limită de emisie sunt exprimate în grame de solvent emis pe m ² de produs realizat. ⁽¹⁾ Pentru activitățile de acoperire a pieilor, în industria mobilei, și pentru mici bunuri de consum din piele, precum geți, curele, portmonee și alte asemenea.
14	Fabricarea încălțămintei (> 5)				25 g pe pereche	Valoarea-limită a emisiei totale este exprimată în grame de compus organic volatil emis pe perechea de încălțăminte finită produsă.
15	Laminarea lemnului și a materialului plastic (> 5)				30 g/m ²	
16	Acoperirea cu adeziv (> 5)	5-15 > 15	50 ⁽¹⁾ 50 ⁽¹⁾	25 20		⁽¹⁾ În cazul în care se folosesc tehnici care permit reutilizarea solvenților recuperați, valoarea-limită de emisie în gazele reziduale este de 150 mg C/Nm ³ .
17	Fabricarea preparatelor de acoperire, lacurilor, cernelurilor și adezivilor (> 100)	100-1 000 > 1 000	150 150	5 3	5% din cantitatea de solvent utilizată 3% din cantitatea de solvent utilizată	Valoarea-limită pentru emisiile fugitive nu include solventul conținut de produsul sau materialul de acoperire vândut într-un recipient închis.
18	Conversia cauciucului (> 15)		20 ⁽¹⁾	25 ⁽²⁾	25% din cantitatea de solvent utilizată	⁽¹⁾ În cazul în care se folosesc tehnici care permit reutilizarea solvenților recuperați, valoarea-limită de emisie în gazele reziduale este de 150 mg C/Nm ³ . ⁽²⁾ Valoarea-limită pentru emisiile fugitive nu include solventul conținut de produsul sau amestecul vândut într-un recipient închis.

19	Extracția uleiurilor vegetale și a grăsimilor animale și rafinarea uleiurilor vegetale (> 10)					Grăsimi animală: 1,5 kg/tonă; Ricin: 3 kg/tonă; Semințe de rapiță: 1 kg/tonă; Semințe de floarea-soarelui: 1 kg/tonă; Boabe de soia (concasare normală): 0,8 kg/tonă; Boabe de soia (fulgi albi): 1,2 kg/tonă; Alte semințe și materii vegetale: 3 kg/tonă ⁽¹⁾ 1,5 kg/tonă ⁽²⁾ 4 kg/tonă ⁽³⁾	(¹) Valorile-limită de emisie pentru instalațiile de tratare a loturilor de semințe și a altor materii vegetale se stabilesc de autoritatea competentă pentru protecția mediului cu responsabilități în emiterea autorizației de mediu, în funcție de caz, aplicându-se cele mai bune tehnici disponibile. (²) Se aplică tuturor proceselor de fracționare, cu excepția rafinării (eliminarea rășinilor din uleiuri). (³) Se aplică rafinării.	
20	Fabricarea produselor farmaceutice (> 50)		20 ⁽¹⁾	5 ⁽²⁾	15 ⁽²⁾	5% din cantitatea de solvent utilizată	15% din cantitatea de solvent utilizată	(¹) În cazul în care se folosesc tehnici care permit reutilizarea solvenților recuperați, valoarea-limită de emisie în gazele reziduale este de 150 mg C/Nm ³ . (²) Valoarea-limită pentru emisiile fugitive nu include solventul conținut de produsul sau amestecul vândut într-un recipient închis.

PARTEA a 3-a

Valori-limită de emisie pentru instalațiile din industria de vopsire a autovehiculelor în activitatea de acoperire de protecție a suprafețelor vehiculelor

1. Valorile-limită pentru emisiile totale se exprimă în grame de solvenți organici emiși pe metru pătrat de suprafață a produsului tratat sau în kilograme de solvenți organici emiși pe caroserie.

2. Suprafața produselor prevăzute în tabelul de la pct. 3 este definită ca aria calculată pe baza suprafeței de acoperire electroforetică totală și aria tuturor părților care sunt eventual adăugate în faze succesive ale procesului de acoperire și care primesc același material de acoperire ca și cel utilizat pentru produsul în cauză sau aria totală a produsului tratat în instalație.

Aria suprafeței de acoperire electroforetică este calculată cu ajutorul formulei următoare:

$$(2 \times \text{greutatea totală a caroseriei}) / (\text{grosimea medie a tablei} \times \text{densitatea tablei})$$

Această metodă se aplică și pentru alte elemente acoperite, fabricate din tablă.

Pentru calcularea ariei altor părți adăugate sau a ariei totale tratate în instalație se utilizează proiectarea asistată de calculator sau alte metode echivalente.

3. Valorile-limită pentru emisiile totale prevăzute în tabelul de mai jos se referă la:

- toate fazele procesului de acoperire de protecție care se desfășoară în aceeași instalație, de la aplicarea materialului de acoperire prin procedeul electroforetic sau prin orice alt procedeu, până la lustruirea stratului de acoperire;

- solventul utilizat pentru curățarea materialului de acoperire de pe echipament, inclusiv a zonei de pulverizare și a altor echipamente fixe, atât pe durata procesului de producție, cât și în afara acestuia.

(valori de prag de consum al solvenților organici în tone/an)	Valoarea de prag de producție (se referă la producția anuală de produse acoperite)	Valoarea-limită pentru emisiile totale	
		Instalații noi	Instalații existente
Acoperirea de protecție a autovehiculelor noi din categoria M1 și din categoria N1, în situația în care sunt acoperite în aceeași instalații ca și autovehiculele din categoria M1 (> 15)	> 5000	45 g/m ² sau 1,3 kg/caroserie + 33 g/m ²	60 g/m ² sau 1,9 kg/caroserie + 41 g/m ²
	<= 5000 (caroserie autoportantă) sau > 3500 (șasiu)	90 g/m ² sau 1,5 kg/caroserie + 70 g/m ²	90 g/m ² sau 1,5 kg/caroserie + 70 g/m ²
Activitate (valori de prag de consum al solvenților organici în tone/an)	Valoarea de prag de producție (se referă la producția anuală de produse acoperite)	Valoarea-limită pentru emisiile totale	
		Instalații noi	Instalații existente
		Valoarea-limită pentru emisiile totale (g/m ²)	
Acoperirea de protecție a cabinelor noi de camioane din categoriile N2 și N3 (> 15)	<= 5000	65	85
	> 5000	55	75
Acoperirea de protecție a autovehiculelor noi din categoriile: N1, N2 și N3 (> 15)	<= 2500	90	120
	> 2500	70	90
Acoperirea de protecție a autovehiculelor noi din categoriile M2 și M3 (> 15)	<= 2000	210	290
	> 2000	150	225

4. Instalațiile de acoperire de protecție a suprafețelor vehiculelor, care au valori de consum inferioare valorilor de prag de consum de solvenți prevăzute în tabelul de la pct. 3, trebuie să respecte cerințele aplicabile pentru activitatea de acoperire de protecție și refinisare a suprafețelor vehiculelor specificate în partea a 2-a.

PARTEA a 4-a

Valori-limită de emisie privind compușii organici volatili cărora li se atribuie fraze de pericol specifice

1. Pentru emisiile de compuși organici volatili menționate la art. 58, în cazul în care suma debitelor masice a compușilor care justifică etichetarea indicată la articolul respectiv este mai mare sau cel puțin egală cu 10 g/h, se respectă o valoare-limită de emisie de 2 mg/Nm³. Valoarea-limită de emisie se raportează la suma concentrațiilor masice a tuturor compușilor organici volatili din emisie.

2. Pentru emisiile de compuși organici volatili halogenați cărora le sunt atribuite sau care se încadrează în frazele de pericol H341 sau H351, pentru care debitul masic al sumei compușilor care justifică frazele de pericol H341 sau H351 este mai mare sau cel puțin egal cu 100 g/h, se respectă o valoare-limită de emisie de 20 mg/Nm³. Valoarea-limită de emisie se raportează la suma concentrațiilor masice ale diferiților compuși organici volatili din emisie.

PARTEA a 5-a

Schema de reducere

1. Operatorul poate utiliza orice schemă de reducere care a fost concepută în mod special pentru instalația sa.

2. Pentru activitățile de aplicare a materialelor de acoperire, a lacurilor, adezivilor sau cernelurilor, se poate utiliza următoarea schemă de reducere. În cazurile unde această schemă de reducere nu este corespunzătoare, autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă pentru emiterea autorizației de mediu, după caz, permite operatorului să aplice orice altă schemă ce duce la obținerea unei reduceri de emisii care să fie echivalentă cu cea obținută în cazul în care s-ar aplica valorile-limită de emisie din părțile a 2-a și a 3-a ale prezentei anexe.

La proiectarea schemei de reducere se iau în considerare următoarele aspecte:

a) în cazul în care substituenții fără solvenți sau cu un conținut redus de solvenți sunt încă în curs de sintetizare, se acordă operatorului o prelungire a termenului de punere în aplicare a schemei sale de reducere a emisiilor;

b) valoarea de referință pentru reducerea emisiilor trebuie să corespundă emisiilor care ar rezulta în situația în care nu ar fi luată nicio măsură de reducere.

3. Schema de reducere prezentată în continuare se aplică instalațiilor pentru care se poate presupune un conținut constant de substanță în stare solidă al produsului:

a) valoarea emisiilor anuale de referință se calculează după cum urmează:

(i) Se determină masa totală a substanțelor solide din cantitatea de material de acoperire și/sau cerneală, lac sau adeziv, consumată în cursul unui an. Substanțele solide sunt toate substanțele prezente în materialele de acoperire, cerneală, lacuri sau adezivi, care devin solide în urma evaporării apei sau a compușilor organici volatili.

(ii) Valoarea emisiilor anuale de referință se calculează înmulțind masa determinată la pct. (i) cu factorul corespunzător din tabelul următor.

Autoritățile competente pentru protecția mediului responsabile cu emiterea autorizației de mediu corectează acești factori, acolo unde este necesar, pentru instalațiile pentru care se dovedește că substanțele solide sunt utilizate mai eficient.

Activitate	Factor de înmulțire pentru lit. a) pct. (ii)
Tipărirea prin rotogravură; tipărirea prin flexografie; laminarea, ca parte a activității de tipărire; glazurarea, ca parte a activității de tipărire; acoperirea lemnului; acoperirea textilelor, țesăturilor, filmelor sau hârtiei; acoperirea cu adeziv	4
Acoperirea bobinelor, refinisarea vehiculelor	3
Înveliș în contact cu alimentele, vopsirea aeronavelor	2,33
Alte operații de acoperire și tipărirea serigrafică în rotativă	1,5

b) Valoarea-țintă de emisie este egală cu valoarea emisiilor anuale de referință înmulțită cu un procent egal cu:

(i) valoarea-limită pentru emisiile fugitive + 15, pentru instalațiile specifice activităților prevăzute la nr. crt. 6 din tabelul din partea a 2-a, precum și celor care se încadrează în valorile de prag minime, prevăzute la nr. crt. 8 și 10 din tabelul din partea a 2-a a prezentei anexe;

(ii) valoarea-limită pentru emisiile fugitive + 5, pentru toate celelalte instalații;

c) Conformarea este îndeplinită în situația în care emisia efectivă de compuși organici volatili, determinată cu ajutorul planului de gestionare a solvenților, este mai mică sau egală cu valoarea țintă de emisie.

PARTEA a 6-a

Monitorizarea emisiilor

1. Operatorul are obligația de a efectua monitorizarea continuă a emisiilor în cazul canalelor de evacuare la care sunt racordate echipamente de reducere și care la punctul final de evacuare eliberează în medie o cantitate totală de carbon organic mai mare de 10 kg/h.

2. În celelalte cazuri, operatorul are obligația să efectueze măsurători continue sau periodice. Pentru măsurătorile periodice, sunt necesare minimum 3 valori în timpul fiecărui exercițiu de măsurare.

3. Măsurătorile nu se impun în cazul în care, pentru conformarea cu prevederile prezentei legi, nu este necesar un echipament de reducere a emisiilor înainte de evacuare.

PARTEA a 7-a

Planul de gestionare a solvenților

1. Principii

Planul de gestionare a solvenților organici are următoarele obiective:

- a) verificarea conformării pe baza prevederilor art. 62;
- b) identificarea posibilităților viitoare de reducere a emisiilor de compuși organici;
- c) informarea publicului cu privire la consumul de solvenți organici și emisiile de compuși organici și conformarea cu prevederile cap. V.

2. Definiții

Definițiile următoare furnizează cadrul pentru elaborarea bilanțului masic al solvenților organici.

Cantitatea de solvenți organici utilizați la intrările în procesul tehnologic (I):

I1 - Cantitatea de solvenți organici, în stare pură sau amestecuri cumpărate, care este utilizată în instalație, în cursul perioadei pentru care se calculează bilanțul masic;

I2 - Cantitatea de solvenți organici, în stare pură sau amestecuri, recuperați și reutilizați ca solvenți intrați în procesul tehnologic. Solventul organic reciclat este luat în considerare la fiecare utilizare în cadrul activității.

Cantitatea de solvenți organici ieșiți în cursul procesului tehnologic (O):

O1 - Emisiile în gaze reziduale;

O2 - Cantitatea de solvenți organici pierduți în apă, luându-se în considerare procesul de tratare a apelor uzate atunci când se efectuează calculul pentru O5;

O3 - Cantitatea de solvenți organici care rămân sub formă de impurități sau reziduuri în produsele rezultate din proces;

O4 - Emisii necaptate de solvenți organici în aer. Aceste emisii provin din ventilația generală a încăperilor, prin evacuarea aerului în mediul exterior, prin ferestre, uși, guri de aerisire sau alte deschizături similare;

O5 - Cantitatea de solvenți organici și/sau de compuși organici pierduți în urma unor reacții chimice sau fizice (inclusiv cei distruși, prin incinerare ori prin alte metode de tratare a gazelor reziduale sau a apelor uzate, ori cei absorbiți, cu condiția să nu fie luați în considerare în calculul pentru O6, O7 sau O8);

O6 - Cantitatea de solvenți organici conținuți în deșeurile colectate;

O7 - Cantitatea de solvenți organici, ca atare sau conținuți în amestecuri, care sunt vânduți sau destinați vânzării ca produse cu valoare comercială;

O8 - Cantitatea de solvenți organici conținuți în amestecuri, recuperați în vederea reutilizării, dar care nu sunt utilizați ca element de intrare în procesul tehnologic respectiv, cu condiția să nu fie luați în considerare în calculul pentru O7;

O9 - Cantitatea de solvenți organici eliberați în alte moduri.

3. Utilizarea planului de gestionare a solvenților organici, în vederea verificării conformării

Planul de gestionare a solvenților organici este utilizat, în funcție de cerința specială a cărei respectare se verifică, după cum urmează:

a) Verificarea conformării cu schema de reducere prevăzută în partea a 5-a, cu o valoare-limită pentru emisiile totale, exprimată în emisii de solvent pe unitatea de produs sau într-un alt mod indicat în părțile a 2-a și a 3-a:

(i) pentru toate activitățile care utilizează schema de reducere prevăzută în partea a 5-a, planul de gestionare a solvenților organici se elaborează anual pentru a se determina consumul (C). Consumul se calculează cu ajutorul ecuației următoare:

$$C = I1 - O8.$$

În același timp, se determină cantitatea de substanțe solide utilizate în materialele de acoperire, pentru a se stabili în fiecare an valoarea emisiilor anuale de referință și valoarea țintă de emisie;

(ii) planul de gestionare a solvenților organici se elaborează anual pentru a se determina valoarea emisiilor de compuși organici volatili (E) și a se evalua conformarea cu valorile-limită pentru emisiile totale de compuși organici volatili, exprimate în cantitate de solvent organic pe unitatea de produs sau într-un alt mod indicat în părțile a 2-a și a 3-a. Valoarea emisiilor se calculează cu ajutorul ecuației următoare:

$$E = F + O1,$$

unde F reprezintă valoarea emisiei fugitive determinate conform prevederilor lit. b) pct. (i). Valoarea astfel obținută se împarte la parametrul aplicabil produsului în cauză;

(iii) planul de gestionare a solvenților organici se elaborează anual pentru a determina valoarea totală a emisiilor rezultate din toate activitățile în cauză și pentru a se evalua conformarea cu prevederile art. 59 alin. (9) lit. b) pct. b²) din prezenta lege, iar valoarea obținută se compară apoi cu valoarea totală a emisiilor care ar fi fost obținută în situația în care cerințele din părțile a 2-a, a 3-a și a 5-a ar fi fost respectate pentru fiecare activitate separat;

b) Determinarea emisiilor fugitive în vederea comparării lor cu valorile-limită pentru emisiile fugitive prevăzute în partea a 2-a:

(i) Emisiile fugitive se calculează cu ajutorul uneia dintre ecuațiile următoare:

$$F = I1 - O1 - O5 - O6 - O7 - O8$$

sau

$$F = O2 + O3 + O4 + O9.$$

F se determină prin măsurarea directă a cantităților sau printr-o metodă sau un calcul echivalent, de exemplu, pe baza eficienței în captarea emisiilor din cadrul procesului.

Valoarea-limită pentru emisiile fugitive se exprimă procentual din cantitatea de solvenți organici utilizată ca mărime de intrare, care se calculează cu ajutorul ecuației următoare:

$$I = I1 + I2;$$

(ii) Emisiile fugitive se determină cu ajutorul unui set de măsurători limitat, dar cuprinzător, și nu mai este necesară o altă determinare până la modificarea echipamentului.

PARTEA a 8-a

Evaluarea respectării valorilor-limită de emisie în gazele reziduale

1. În cazul măsurărilor continue, se consideră că valorile-limită de emisie sunt respectate în situația în care:

a) niciuna dintre mediile aritmetice ale tuturor citirilor validate efectuate în decursul oricărei perioade de 24 de ore de funcționare a unei instalații sau activități, cu excepția operațiunilor de pornire, de oprire și de întreținere a echipamentelor, nu depășește valoarea-limită de emisie;

b) niciuna dintre valorile medii orare nu depășește valoarea-limită de emisie multiplicată cu un factor egal cu 1,5.

2. În cazul măsurărilor periodice, se consideră că valorile-limită de emisie sunt respectate în situația în care, în cursul unui exercițiu de monitorizare:

a) valoarea medie a tuturor valorilor măsurate nu depășește valoarea-limită de emisie;

b) niciuna dintre valorile medii orare nu depășește valoarea-limită de emisie, multiplicată cu un factor egal cu 1,5.

3. Conformarea cu partea a 4-a se verifică pe baza sumei concentrațiilor masice ale fiecăruia dintre compușii organici volatili în cauză. În orice altă situație, în cazul în care nu există dispoziții contrare în partea a 2-a, conformarea se verifică pe baza masei totale a carbonului organic emis.

4. La determinarea concentrațiilor masice ale poluanților din gazele reziduale nu se iau în considerare volumele de gaze adăugate la gazele reziduale în scopul răcirii sau diluării, acolo unde este tehnic posibil.

ANEXA Nr. 8

Prevederi tehnice aplicabile instalațiilor producătoare de dioxid de titan

PARTEA 1

Valorile-limită de emisie pentru emisiile în apă

1. În cazul instalațiilor care folosesc procedeul cu sulfat (medie anuală):

550 kg de sulfat pe tona de dioxid de titan produs.

2. În cazul instalațiilor care folosesc procedeul cu clor (medie anuală):

a) 130 kg de clor pe tona de dioxid de titan produs în cazul utilizării rutilului natural;

b) 228 kg de clor pe tona de dioxid de titan produs în cazul utilizării rutilului sintetic;

c) 330 kg de clor pe tona de dioxid de titan produs în cazul utilizării zgurei. Instalațiile care evacuează în apele marine (estuare, zone costiere sau în larg) pot fi supuse unei valori-limită de emisie de 450 kg de clor pe tona de dioxid de titan produs în cazul utilizării zgurei.

3. În cazul instalațiilor care utilizează procedeul cu clor și folosesc mai mult de un tip de minereu, valorile-limită de emisie de la pct. 2 se aplică proporțional cu cantitățile din fiecare minereu utilizat.

PARTEA a 2-a

Valorile-limită de emisie pentru emisiile în aer

1. Valorile-limită de emisie care sunt exprimate în concentrații masice pe metru cub (Nm^3) se calculează la o temperatură de 273,15 K și la o presiune de 101,3 kPa.

2. Pentru pulberi: 50 mg/Nm^3 ca medie orară provenind de la sursele principale și 150 mg/Nm^3 ca medie orară provenind din orice altă sursă.

3. Pentru dioxidul și trioxidul de sulf în stare gazoasă provenind din fazele de fermentare și de calcinare, inclusiv picăturile de acid, calculate ca echivalent SO^2 :

a) 6 kg pe tona de dioxid de titan produs, ca medie anuală;

b) 500 mg/Nm^3 ca medie orară pentru instalațiile destinate concentrării de deșeuri acide.

4. Pentru clor, în cazul instalațiilor care folosesc procedeul cu clor:

a) 5 mg/Nm^3 ca medie zilnică;

b) 40 mg/Nm^3 în orice moment.

PARTEA a 3-a

Monitorizarea emisiilor

Monitorizarea emisiilor în aer include cel puțin monitorizarea continuă a:

a) dioxidului și trioxidului de sulf provenind în fazele de fermentare și de calcinare din instalațiile pentru determinarea concentrației de deșeuri acide în instalațiile în care este utilizat procedeul cu sulfat;

b) clorului provenind de la sursele importante din cadrul instalațiilor care utilizează procedeul cu clor;

c) pulberilor din sursele importante generatoare de pulberi.